ALEM

ARTful LIVING®

A NEW CONCEPT INSPIRED BY ART

GRAFİK TASARIMIN
ÖNEMLİ BİR DALI

İLLÜSTRASYON

ART Guide

8 ÇAĞDAŞ sanatın giderek küreselleştiği günümüzde halihazırda sanat merkezi haline gelmiş olan şehir ve galerilerin yanı sıra düzenlenen fuarlar, sanat camiası için ciddi bir cazibe merkezi haline gelmeye başladı. Her yıl aralarında yenilerinin de eklendiği ardı ardına gerçekleştirilen fuarlar, çağdaş sanatın kalbi artık fuarlarda mı atıyor sorusunu da akla getiriyor.

20 AVRUPA ve Amerika'dan sanat güncesi sayfalarımızda, yılın ilk çeyreğini geride bırakırken Avrupa ve Amerika'daki çağdaş sanat etkinliklerinden ve konseptsel çalışmalardan bazı örnekleri sizler için derledik.

30 SANAT baharı karşılıyor... Baharın gelişini beklerken İstanbul ve Ankara sergi, fuar ve etkinliklerle sanatı selamlıyor.

40 ILLÜSTRASYON! Dijital çağın sanatı; 21. yüzyıl daha önceki yüzyıllardan bir hayli farklı olacağa benziyor. Daha önceki çağlarda teknolojik gelişmelerin sanatsal yaratıya bu kadar doğrudan ve derinden etkilediğini söylemek güç. Bunun önemli nedenlerinden biri, yirminci yüzyıldaki büyük teknolojik buluşların insan mekaniğiyle bugünkü ölçüde örtüşmemesiydi. Belki radyo insanlara büyük olanaklar sağlıyordu ama insanın bireysel yetileriyle radyo arasında doğrudan bir ilişki kurmak kolay değildi ancak geride kalan çağın son çeyreğinde hayatı belirlemeye başlayan bilgisayarlar bu gerçeği alt üst etti.

50 DİJİTAL teknolojiler çağdaş sanat ve kültürü derinden etkiledi, etkilemeye de devam edecek. Çağdaş sanatçılar interneti yeni bir sanat aracı olarak kullanıyor ve dijital aletlerle teknikleri kendi yaratım süreçlerinin bir parçası olarak benimsiyorlar. Grafik sanatı ve illüstrasyon alanında dünya çapında öne çıkan isimleri bir araya topladığımız bu bölümümüzde, Türkiye'den de pek çok ismi görmek oldukça sevindirici.

74 LOZAN Çağdaş Uygulamalı Sanatlar ve Tasarım Müzesi (MUDAC), çağdaş sanatın Lozan'daki en önemli merkezlerinden biri. Her yıl ortalama altı dönemsel sergiyi salonlarına taşıyan müze aynı zamanda İsviçreli tarihçi Jacques-Édouard Berger'in kariyeri boyunca topladığı koleksiyonunun kalıcı konak yeri. Bunların yanı sıra, müzede dansçıların, müzisyenlerin ve performans sanatçılarının gösterilerine de yer veriliyor.

80 HER ne kadar oligarklar arasında hızla popülerliği artıyor olsa da uluslararası biennaller haricinde çok da sıkça rastlayamadığımız Rus Çağdaş Sanatı hala keşfedilmemiş ve yabancı olma halini sürdürmeye devam ediyor.

84 AÇILDIĞI günden bu yana, "1960'lardan İtibaren Türkiye'de Çağdaş Sanat" konulu seminerleri ile adından övgü ile söz ettiren, bunun yanı sıra sergiler düzenlemeye devam eden Tatart Sanat ve Araştırma Merkezi, ARCO Madrid sanat fuarına, 22 kişilik sanatsever bir grupla gezi düzenledi.

88 TÜRK Doğaltaşı'nın eşsiz hikayesi "Milano Tasarım Haftası"nda! 4 bin yıllık bir geleneğin parçası doğaltaşlar özellikle de mermer, Türkiye topraklarındaki en değerli sanat ve mimari yapıtların temel malzemesi olurken, klasikten antik Bizans'a, Osmanlı'dan modern dönemlere, medeniyetlerin zamanın tahribatından etkilenmeden birincil tanıklığını sürdürmeye devam etmektedir. Bu limitsiz potansiyeli ile mermer, hikaye anlatıcılığı ile anıları, rüyaları, hayal gücünü ve efsaneleri geçmişten günümüze tükenmez bir kaynak olarak ulaştırmaktadır.

92 İNŞA ettiği projelerde 40 yıllık deneyimini ve yaratıcı vizyonunu gözler önüne seren Bay İnşaat, Türkiye'de sanatla iç içe bir yaşam stili sunan "Artful Living" konseptiyle ilk kez inşa edilen "42 Maslak Projesi" ile 2012 yılının 'En Başarılı Emlak Yatırımı Ödülü'nün sahibi oldu.

96 SPOT Contemporary Art Projects güncel sanat eğitim ve üretim platformudur. SPOT Projects'te programlar 7 hafta boyunca haftada bir gün buluşulan (7/7) seminerler, veya bir günlük (1/1) atölyeler olarak çeşitlenir. Programlar saha gezileri ile desteklenir.

98 LİRİK soyut resmin Türkiye'deki en önemli temsilcilerinden Mübin Orhon'un yaşam öyküsü ve eserleri Finansbank'ın sanata verdiği destekle kitapta toplanarak sanatseverlerle buluştu.

100 TEŞVİKİYE'NİN kalbinde, çağdaş sanatın önemli sanatçı ve yapıtlarını ağırlayan Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi, 7 ildeki Şekerbank şubelerinde kurulan özel monitörler aracılığı ile sanatın ortak dilini de yaygınlaştırıyor. Konuyla ilgili olarak Şekerbank ve Şekerbank Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi Sanat Danışmanı Dr. Emin Mahir Balcıoğlu ile konuştuk.

102 KÜLTÜREL ve sanatsal gelişimi, toplumsal gelişimin merkezine koyan ve sanattan ilham alarak her dokunuşta sanatı hissettiren Artful Living konsepti, www.artfulliving.com.tr online sanat platformuna da hayat veriyor. Çağdaş sanattan edebiyata, müzikten fotoğrafa geniş bir yelpazede konuları buluşturan www.artfulliving.com.tr online sanat platformu, Türkiye ve dünyadan kültür ve sanat etkinliklerinin nabzını tutuyor, sanatı ve sanatçıları takipçileri ile buluşturuyor.

104 ÇAĞDAŞ sanatımızın faal isimlerinden biri olan Denizhan Özer, neredeyse her aya bir proje yerleştirmiş durumda. Bursa Uludağ Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde başladığı sanat eğitimini American University Of London'da tamamlayan Özer, yaklaşık 25 sene boyunca Londra'da yaşadı. Yurt içinde ve yurt dışında pek çok sanat projesine imzasını atarken, şimdi de son 3 yıldır direktörlüğünü yaptığı 6. Artbosphorus Çağdaş Sanat Fuarı için son hazırlıkları tamamlıyor.

108 ENTELEKTÜEL birikimi ve güçlü sanatçı kimliğiyle Ekrem Kahraman, son yılların en üretken ve özgün sanatçılarından biri. Resim ve şiiri derin felsefi soyutlamalara en müsait alanlar olarak gören ve hayata dair duruşunu sanata özgü yollarla ifade eden Kahraman, "Sanat da hayat da daima sahici içimizden çıkacak" diyor.

112 MARCUS Graf, 2001'den beri İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. 2010, Almanya'daki Stuttgart Devlet Sanat Akademisi'ndeki Çağdaş Sanat Tarihi, Estetik ve Sanat Teorisi Enstitüsü'nde doktora unvanı da alan sanatçıyla çağdaş sanatın hem Türkiye hem de dünyadaki durumu hakkında konuştuk.

116 PSİKİYATRİ alanında yürüttüğü ihtisas çalışmalarının yanı sıra sanat alanında da kendisine başarılı bir kariyer yaratan Rahşan Düren, ilk sergisini eğitim gördüğü İsviçre'nin St. Gallen kentinde 1993 yılında açtı.

120 İLK sergisini 2007 yılında İzmir Alaçatı'da bulunan Kırmızı Ardıç Kuşu'nda açan Sait Mingü, birer yıl arayla "DNIWER" ve "Nervous Breakdown / Sinir Krizi" sergileriyle sanatseverlerin karşısına çıktı ve yeni nesil sanatçılar içinde hızla yükselen isimlerden biri olmayı başardı.

T MEDYA MAGAZİN YAYINCILIK SAN. VE TİC. A.Ş.
Yönetim Kurulu Başkanı
MEHMET BÜLENT ERGİN

Yönetim Kurulu Üyesi
S. SERDAR ÇALOĞLU

Yönetim Yeri: Maltepe Davutpaşa Cad. No: 34/1 A Blok Zemin Kat 34020 Topkapı-İSTANBUL
Tel: 449 32 00 (16 Hat) Fax: 449 32 20 - 481 96 04

ALEM, Basın Konseyi Üyesidir ve basın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir. Dergi 'Yayın Süreli Yayın'dır.

Genel Yayın Yönetmeni
A. BERNA ERTEN

Haber Koordinatörü: **Fatih Şahin**
Haber Müdürü: **Hasan Yüksel**
Teknik Müdür: **Mazhar Gün**
Kreatif Direktör: **H. Salih Tansu**

Editörler:
Ayşa Barut Tanman
Senem Öztürk
Aslı Tandoğan
Redaktör: **Zülal Ünaldı**

Haber Merkezi:
Ertan Demirbilek, Ercan Ali Yıldırım
Ferhat Kaan Şahin, Mine Yurdabak
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Mustafa Dolu
Sayfa Tasarımı: **Yılmaz Mermer, Tarık Atan**
Renk Ayrımı: **Özkan Özkurt**

TURKMEDYA YONETIM
Nermi KARACABEYLI (İdari)
Ercan ARIOGLU (Mali)
Murat KUMRAL (Dağıtım)
TURKMEDYA BASKI
Selahattin Aslan T Medya Baskı Teknolojileri A.Ş. Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. No: 34/1 C Blok Topkapı-İstanbul

TURKMEDYA REKLAM
Genel Müdür: **Yasemin GEBEŞ**
Pazarlama Genel Müdür Yardımcısı: Dilek Aydın Oransal Genel Müdür Yardımcısı: Sema Tugan
Reklam Satış Direktörü: **Sinem Atak** Satış Koordinatörü: **Ayşen Çakır**
Reklam Müdürü: **Selahattin Cengiz, Sinem Elmasoğlu**
Rezervasyon Müdürü: **İbrahim Alagöz** Reklam Rezervasyon: **Sinan Büyükkılıç**
Tel: (212) 449 30 50 (4 Hat) - (212) 284 96 00 Fax: (212) 481 96 17

ALEM Dergisi'nde yayınlanan bütün yazı, haber, fotoğraf, harita, illüstrasyon ve sair konuların her türlü telif hakkı T Medya Magazin Yay. San. Tic. A.Ş.'ye aittir. İzin alınmadan, kaynak gösterilerek dahi iktibas edilemez.

Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

ŞUBAT 2013

ISSN 1300 9869

toplumun değer yaratma gücüdür

Tarih boyunca sanat, hem toplumların ulaştığı gelişmişlik seviyesinin göstergesi, hem de bu gelişimin en önemli itici güçlerinden biri olmuştur. Özellikle İstanbul gibi muhteşem bir kültür ve sanat mirasına sahip kentlerde bu ilişki çok güçlü bir şekilde hissedilir. Bu mirası oluşturan sanat eserleri hayranlık duygularımızı harekete geçirir. Bir yandan da, o sanat eserlerinin yaratımına olanak tanıyan kültürel iklimin, tarihin akışına yön veren olaylara, toplumun gösterdiği gelişim çizgisine nasıl etki ettiği açıkça kendisini gösterir.
Sanat, hayatımızı ve gelecek kuşaklara bırakacağımız kültürel mirası zenginleştirir. Bunun mümkün olabilmesi için de, sanatçı, sanat takipçisi ve sanat destekçisinden oluşan gelişim iklimi büyük önem taşımaktadır. Tüm dalları ile sanatın hayatın akışına kazandırılması, toplum yaşamı ile iç içe gelişiminin sağlanması, içerisinde yaşadığımız topluma ve tüm insanlığa karşı sorumluluğumuzdur. Sanatla iç içe yaşamı temsil eden Artful Living konseptini, bir yandan 42 Maslak projemizle işimize uygularken, bir yandan da geniş tabanlı ve geniş katılımlı bir platform haline getirmek bize heyecan veriyor. Bu derginin ilk sayısından itibaren bir beğeni objesi olarak kendini kanıtlaması, heyecanımızı ve şevkimizi artırıyor. Bu heyecanımızla, sanata ve sanatın hayatı zenginleştirme desteğimizi, artırarak sürdüreceğiz.

Erol Özmandıracı
Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi

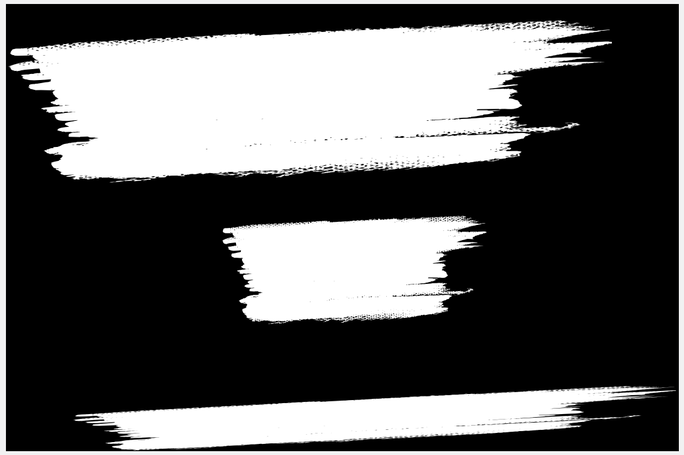

CAĞDAŞ

sanatın

KALBİ ARTIK FUARLARDA MI ATIYOR?

ÇAĞDAŞ SANATIN GİDEREK KÜRESELLEŞTİĞİ GÜNÜMÜZDE HALİHAZIRDA SANAT MERKEZİ HALİNE GELMİŞ OLAN ŞEHİR VE GALERİLERİN YANI SIRA DÜZENLENEN FUARLAR, SANAT CAMİASI İÇİN CİDDİ BİR CAZİBE MERKEZİ HALİNE GELMEYE BAŞLADI.

Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr

Çağdaş sanatın giderek küreselleştiği günümüzde halihazırda sanat merkezi haline gelmiş olan şehir ve galerilerin yanı sıra düzenlenen fuarlar, sanat camiası için ciddi bir cazibe merkezi haline gelmeye başladı. Her yıl aralarında yenilerinin de eklendiği ardı ardına gerçekleştirilen fuarlar, çağdaş sanatın kalbi artık fuarlarda mı atıyor sorusunu da akla getiriyor. Bu sayımızda 2013 yılının henüz başındayken düzenlenen fuarlardan kısa bir izlenim oluşturduk. Önümüzdeki günlerde düzenlenecek olan yenileri için de meraklı bekleyişimiz sürüyor.

GALERİ: GALLERY WENDI NORRIS
SANATÇI: TOMOKAZU MATSUYAMA / 2012

BU YIL 20-23 MART TARİHLERİ ARASINDA GERÇEKLEŞTİRİLECEK OLAN ART DUBAI'DE YİNE HEM YEREL HEM DE ULUSLARARASI ÇOK SAYIDA KATILIMCININ ESERİ SERGİLENECEK.

20-23 MART 2013

ART DUBAI 2013

Son 6 yıldır gerçekleştirilen Art Dubai; Yakın Doğu, Kuzey Afrika ve Güney Doğu Asya'nın önde gelen çağdaş sanat fuarlarından biri olmuş durumda. Geçtiğimiz yıl gerçekleştirilen fuarda uluslararası 75müze ve 32 ülkeden 75 galeri çeşitli sanatçıların eserleriyle katılırken, bu yıl 20-23 Mart tarihleri arasında yine hem yerel hem de uluslararası çok sayıda katılımcının eseri sergilenecek. Galeri kısımlarında sergilenen statik eserlerin yanı sıra fuar esnasınca çeşitli projeler ve performans gösterileri de gerçekleştirilecek. BAE'nin kültürel takviminde önemli bir yer tutan Sanat Haftası kapsamında yapılan Art Dubai için kullanılan mekan ise Madinat Jumeirah. Art Dubai'nin direktörlüğünü Savita Apte, Antonia Carver ve Benedict Floyd yapıyor.

GALERİ: THE PACE GALLERY
SANATÇI: MAYA LIN / 2006

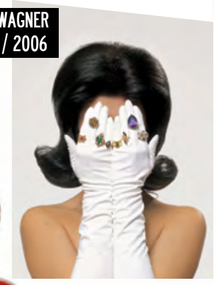

GALERİ: GALERIE TANJA WAGNER
SANATÇI: SEJLA KAMERID / 2006

GALERİ: ISABELLA VAN DEN EYNDE
SANATÇI: BITA FAYYAZI

GALERİ: GALERIE DANIEL TEMPLON
SANATÇI: CHIHARU SHIOTA / 2012

GALERİ: PILAR CORRIAS
SANATÇI: TOBIAS REHBERGER / 2013

ART DUBAI'NIN DİREKTÖRLÜĞÜNÜ SAVITA APTE, ANTONIA CARVER VE BENEDICT FLOYD YAPIYOR.

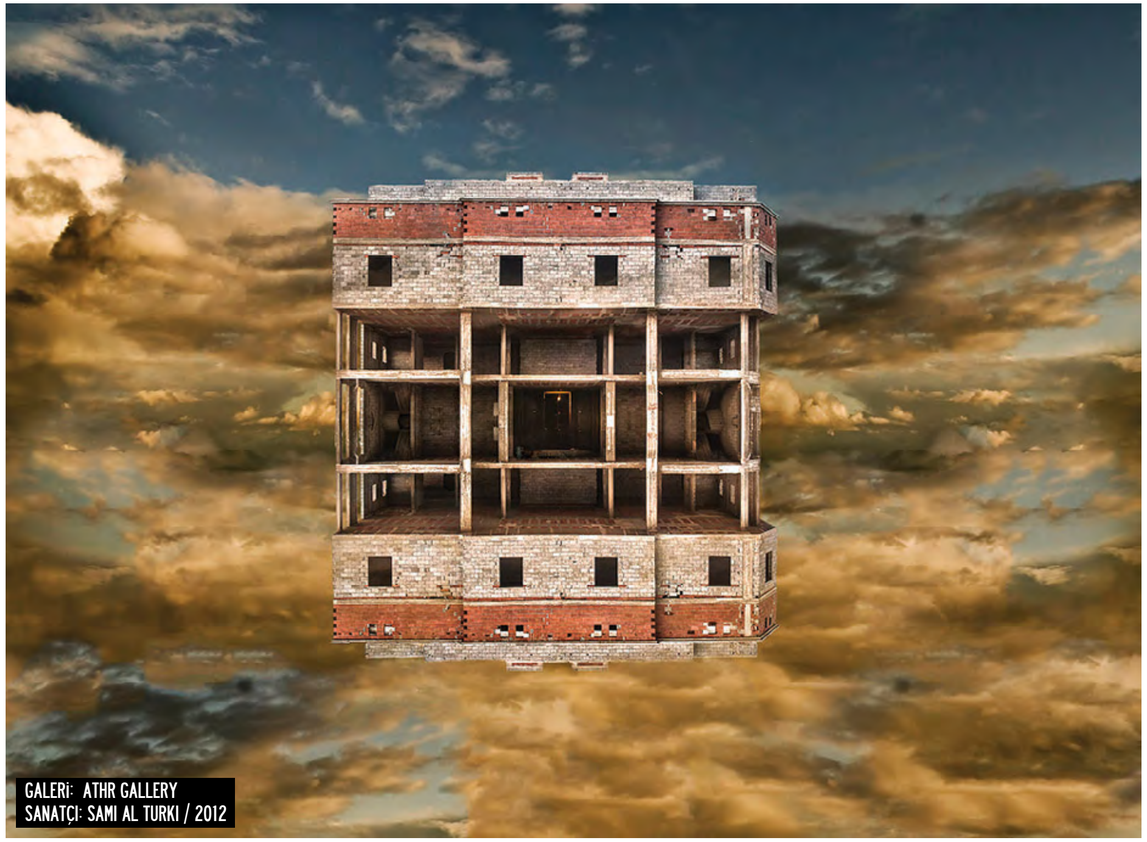

GALERİ: ATHR GALLERY
SANATÇI: SAMI AL TURKI / 2012

GALERİ KISIMLARINDA SERGİLENEN STATİK ESERLERİN YANI SIRA FUAR ESNASINCA ÇEŞİTLİ PROJELER VE PERFORMANS GÖSTERİLERİ DE GERÇEKLEŞTİRİLECEK. BAE'NİN KÜLTÜREL TAKVİMİNDE ÖNEMLİ BİR YER TUTAN SANAT HAFTASI KAPSAMINDA YAPILAN ART DUBAİ İÇİN KULLANILAN MEKAN İSE MADİNAT JUMEİRAH.

GALERİ: LEILA HELLER GALLERY
SANATÇI: RASHID KHALIFA / 2011

GALERİ: THE THIRD LINE
SANATÇI: HAYV KAHRAMAN / 2012

GALERİ: GROSVENOR VADEHRA
SANATÇI: WASWO X. WASWO / 2011

GALERİ: GALLERY WENDI NORRIS
SANATÇI: RANU MUKHERJEE / 2012

GALERİ: LEILA HELLER GALLERY
SANATÇI: HADIEH SHAFIE / 2013

GALERİ: GALLERY ISABELLE VAN DEN EYNDE
SANATÇI: RAMIN HAERIZADH / 2012

SON 6 YILDIR GERÇEKLEŞTİRİLEN ART DUBAI; YAKIN DOĞU, KUZEY AFRİKA VE GÜNEY DOĞU ASYA'NIN ÖNDE GELEN ÇAĞDAŞ SANAT FUARLARINDAN BİRİ OLMUŞ DURUMDA.

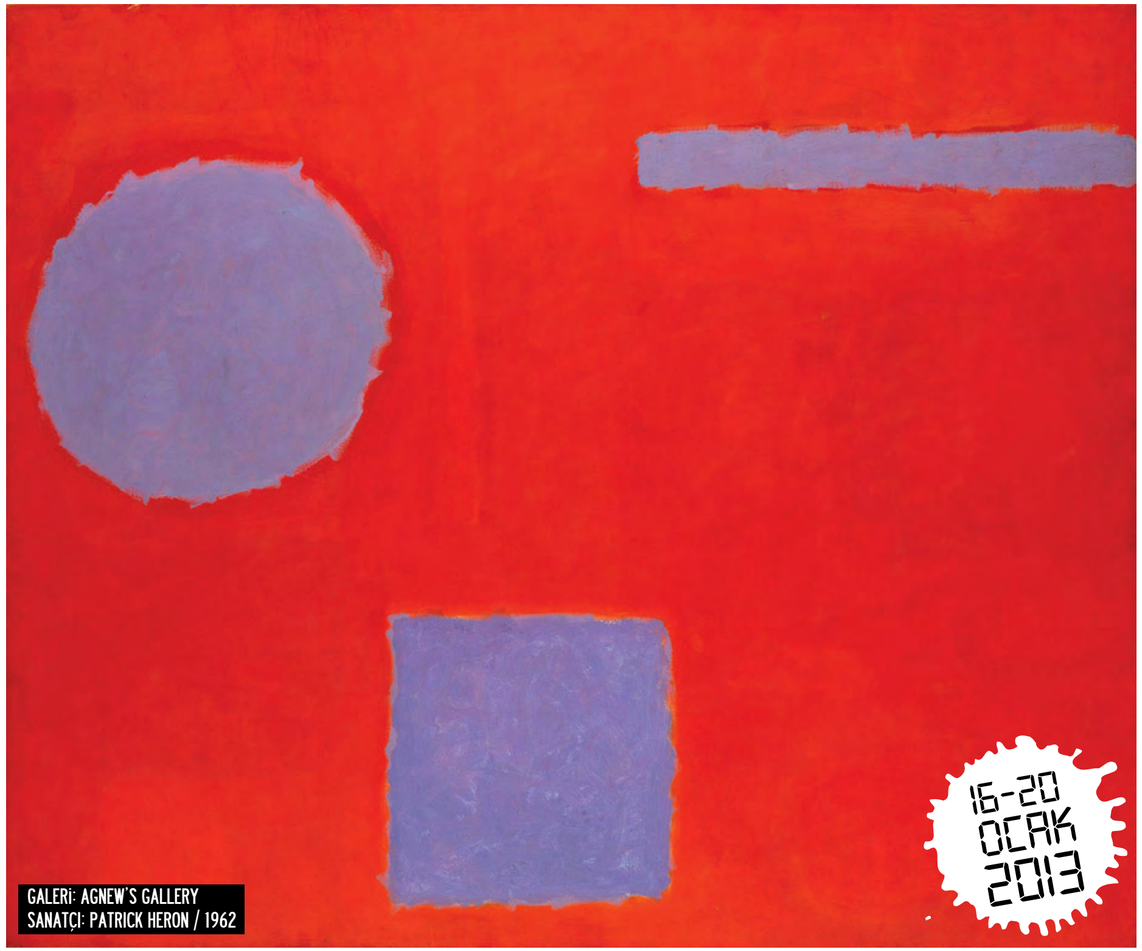

GALERİ: AGNEW'S GALLERY
SANATÇI: PATRICK HERON / 1962

16-20 OCAK 2013

LONDON ART FAIR

GALERİ: PAUL STOLPER GALLERY
SANATÇI: SIR PETER BLAKE / 2012

İNGİLTERE'NİN EN BÜYÜK MODERN VE ÇAĞDAŞ SANAT FUARI LONDON ART FAİR BU YIL 16-20 OCAK TARİHLERİ ARASINDA GERÇEKLEŞTİ. LONDON ART FAİR'DE BU YIL DA 20. YÜZYILIN İZ BIRAKAN ESERLERİNİN YANI SIRA GÜNCEL YAPITLAR VE ÜMİT VAADEDEN YETENEKLERE YER VERİLDİ.

İngiltere'nin en büyük modern ve çağdaş sanat fuarı London Art Fair bu yıl 16-20 Ocak tarihleri arasında gerçekleşti. London Art Fair'de bu yıl da 20. yüzyılın iz bırakan eserlerinin yanı sıra güncel yapıtlar ve ümit vadeden yeteneklere yer verildi. Bu yıl 25'incisi gerçekleştirilen fuara ağırlıklı olarak Ingiltere'den galerilerin oluşturduğu130'un üzerinde galeri katılırken, solo sergilerin yanı sıra grup gösterileri ve büyük ölçekli enstalasyonlar yapıldı. London Art Fair'in en ilgi çekici bölümlerinden biri olan Photo50'de de Nick Hackworth küratörlüğünde oluşturulan 50 fotoğraf sergilendi. Photo 50 bölümünde eserleri sergilenen sanatçılar Ian Beesley, Dorothy Bohm, Brian Griffin, Paul Hill, Sirkka-Liisa Konttinen, Marketa Luskacova, Chris Steele-Perkins ve Homer Sykes oldu. "A Cyclical Poem" adı verilen bu yılki çalışmada fotoğraf ile zaman, hafıza ve yinelenme kavramları arasındaki ilişki irdelendi.

GALERİ: BEERS.LAMBERT CONTEMPORARY
SANATÇI: ANDREW SALGADO / 2012

LONDRA'YA ÇİÇEĞİ BURNUNDA YENİ BİR SANAT FUARI

ART13 LONDON

SANATIN KALBİNİN ATTIĞI MERKEZLERDEN BİRİ OLAN LONDRA, YENİ BİR SANAT FUARINA DAHA EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR. ART13 LONDON, 1945 YILINDAN GÜNÜMÜZE ÇAĞDAŞ SANATA KÜRESEL BİR PERSPEKTİFTEN BAKAN BİR FUAR OLMA HEDEFİYLE YOLA ÇIKIYOR. 30 ÜLKEDEN 129 ÖNCÜ GALERİNİN BİNLERCE ESERİNİN SERGİLENDİĞİ ART13 LONDON, 1-3 MART TARİHLERİ ARASINDA OLYMPİA GRAND HALL'DE GERÇEKLEŞTİRİLDİ.

Sanatın kalbinin attığı merkezlerden biri olan Londra, yeni bir sanat fuarına daha ev sahipliği yapıyor. Art13 London, 1945 yılından günümüze çağdaş sanata küresel bir perspektiften bakan bir fuar olma hedefiyle yola çıkıyor. 30 ülkeden 129 öncü galerinin binlerce eserinin sergilendiği Art13 London, 1-3 Mart tarihleri arasında Olympia Grand Hall'de gerçekleştirildi.
Aralarında Belçika'dan Michaël Aerts, Gana'dan El Anatsui, Hollanda'dan Harmen Brethouwer, Malezya'dan Eric Chan, Litvanya'dan Žilvinas Kempinas, Lübnan'dan Zena el Khalil, Kanada'dan Chris Levine'in çalışmalarının bulunduğu 21 adet anıtsal heykel ve enstalasyon çalışmasının sergilendiği Art13 London'da Bedwyr Williams, Helena Hunter, Alice Anderson, Myriam El Haik, Tony Morgan, Feiko Beckers, Hugo Dalton, Joel Yuen, Juneau Projects, Plastique Fantastique gibi performans sanatçılarının ve gruplarının düzenlediği performanslar da gerçekleştirildi.
Fuar, özel müzeleri de ön plana çıkarmayı hedefliyor. Bu bağlamda Asya, Kuzey ve Güney Amerika ile Avrupa'dan özel müze yöneticilerinin bizzat katıldığı Özel Müzeler Zirvesi de fuar kapsamında düzenlendi. Zirve'de özel müzelerin ortak hedefleri ve kaygılarının masaya yatırıldığı paneller de gerçekleştirildi. Aralarında Tate ve Victoria&Albert gibi müzelerin de bulunduğu devlet müzeleri de Zirve'ye katılarak deneyimlerini paylaştı.

21 ADET ANITSAL HEYKEL VE ENSTALASYON ÇALIŞMASININ SERGİLENDİĞİ ART13 LONDON'DA PERFORMANS SANATÇILARININ VE GRUPLARININ DÜZENLEDİĞİ PERFORMANSLAR DA GERÇEKLEŞTİRİLDİ.

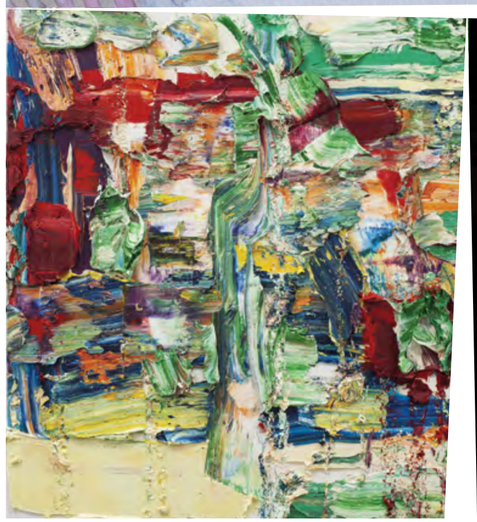

FUAR, ÖZEL MÜZELERİ DE ÖN PLANA ÇIKARMAYI HEDEFLİYOR. BU BAĞLAMDA ÖZEL MÜZE YÖNETİCİLERİNİN BİZZAT KATILDIĞI ÖZEL MÜZELER ZİRVESİ DE FUAR KAPSAMINDA DÜZENLENDİ.

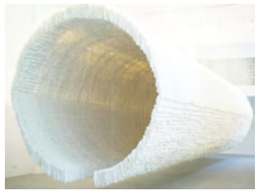

FOTOĞRAF: RAFA SAMANO, PUERTO DE ALCALA, MADRID

20-23 MART 2013

ARCOMADRID

MADRID'E GİTMEK İÇİN İYİ BİR NEDEN

DÜNYANIN EN ESKİ SANAT FUARLARINDAN ARCOMADRİD, 32. YILINDA TÜRKİYE'Yİ KONUK EDEREK, VİYANA'DAN SONRA TÜRKİYE'DEN GALERİLERİN ÖZEL DAVETLE VE PROGRAMLA KATILDIĞI İKİNCİ FUAR OLDU. VASIF KORTUN KÜRATÖRLÜĞÜNDE ON GALERİ FUARA KATILDI.

/ Hazırlayan: Zeynep BERİK
Artfulliving.com.tr Sanat Portalı Editörü

Dünyanın en eski sanat fuarlarından ARCOmadrid, 32. yılında Türkiye'yi konuk ederek, Viyana'dan sonra Türkiye'den galerilerin özel davetle ve programla katıldığı ikinci fuar oldu. Vasıf Kortun küratörlüğünde on galeri fuara katıldı. Galeri NON'da, Aslı Çavuşoğlu'nun Üç Perdelik Cinayet adlı üç ekranlı video yerleştirmesi, daha önce sanatçının Frieze Projects için yapmış olduğu bir projenin ikinci gösteriminin yine bir fuarda yapılıyor olması açısından manidardı. Ayrıca, Galeri Nev'de gösterilen Ali Kazma videosu, sanatçının bu yıl Venedik Bienali'nde Türkiye'yi temsil edecek olması açısından hatırlatıcı bir nitelikteydi. Bunun yanı sıra; Pilot, Rampa, Elipsis, Mana, Dirimart, X-ist, Rodeo gibi Türkiye'de güncel sanat dendiğinde akla gelen ilk on galeri fuarda yerlerini aldılar. FOCUS: Turkey programı dahilinde Türkiye güncel sanatına yön verdiğini söyleyebileceğimiz 37 yaşındaki Maçka Sanat Galerisi'nin de yer alması bu temsili panoramanın geçmişini veya başlangıcını da hatırlatmış oldu. ARCOmadrid genel olarak, geleneği ve konumu itibariyle Latin Amerika ve Avrupa'dan galerilerin ve koleksiyonerlerin ilgi odağı. Galeri Nev dışında bu fuara daha önce Türkiye'den başka bir galerinin katılmamış olması da, ARCOmadrid'in bulunduğumuz coğrafyadaki galeriler için Art Dubai, Frieze Londra, Art Basel, Viyana Art Fair ve Armory Show'dan daha öncelikli olmadığını gösteriyor. Bunun bir diğer sebebi ise, fuardaki gerek galeri ve sanatçı katılımı gerekse koleksiyoner kitlesi olarak yakın coğrafyalardan

MADRID'DE BULUNAN CA2M ADLI SANAT MERKEZİ, FERRAN BARENBLIT KÜRATÖRLÜĞÜNDE HALİL ALTINDERE'NİN RETROSPEKTİF'İNİ SERGİLEDİ. FOTOĞRAF: MERCES TOMAS GOMEZ

FUARIN OPENING BÖLÜMÜNDE YER ALAN GENÇ GALERİLER, SOLO PROJECTS VE SOLO OBJECTS BÖLÜMLERİ; ROBERT MAPPLETORPHE, MARINA ABRAMOVIC, JENNY HOLZER VE KIKI SMITH GİBİ HAYATTA OLAN VE OLMAYAN ÖNEMLİ GÜNCEL SANATÇILARIN BAKMADAN GEÇMEYECEĞİNİZ ESERLERİ ARCOMADRID'İN ÖNEMİNİ HER ADIMDA VURGULUYOR.

FOTOĞRAF:MERCES TOMAS GOMEZ

FOTOĞRAF:MERCES TOMAS GOMEZ

ve kültürlerden bir seçkinin tercih edilmesi. ARCOmadrid'i Avrupa'daki diğer benzerlerinden ayrıştıran bu içe kapalı durum geçtiğimiz yıl Hollanda, bu yıl Türkiye'nin davet edilmesiyle, ayrıca dünyanın en önemli müze yöneticileri, küratörleri, koleksiyonerleri ve sanat kurumu direktörlerinin katılımıyla gerçekleştirilen kapalı ve açık oturumlarla kırılmaya çalışılıyor. Fuarın Opening bölümünde yer alan genç galeriler, Solo Projects ve Solo Objects bölümleri; Robert Mappletorphe, Marina Abramovic, Jenny Holzer ve Kiki Smith gibi hayatta olan ve olmayan önemli güncel sanatçıların bakmadan geçmeyeceğiniz eserleri ARCOmadrid'in önemini her adımda vurguluyor. Tüm bunların ötesinde, bu yıl fuarla paralel olarak Halil Altındere'nin retrospektifine yer veren CA2M, bir mezbahadan kültür merkezine dönüştürülmüş Matadero, Herzog'un müthiş mimarisiyle yeniden hayat bulmuş Caja Forum gibi kamusal eğitimi ön planda tutan sanat mekanları ve Reina Sofia, Prado, Thyssen gibi müzeler Madrid'in yılın 12 ayı ziyaret edilebilecek bir sanat kenti olması için yeterli sebepler. Akdeniz kültürünün her an yaşandığı sokaklarda, Jamon Museum'larda, Sangria, Paella ve Tapasların servis edildiği tarihi restoranlarda Madrid lezzetini hep koruyor.

AVRUPA VE AMERİKA'DAN SANAT GÜNCESİ

YILIN İLK ÇEYREĞİNİ GERİDE BIRAKIRKEN AVRUPA VE AMERİKA'DAKİ ÇAĞDAŞ SANAT ETKİNLİKLERİNDEN VE KONSEPTSEL ÇALIŞMALARDAN BAZI ÖRNEKLERİ SİZLER İÇİN DERLEDİK.

Hazırlayan: Senem Öztürk / Alican KOZOĞLU

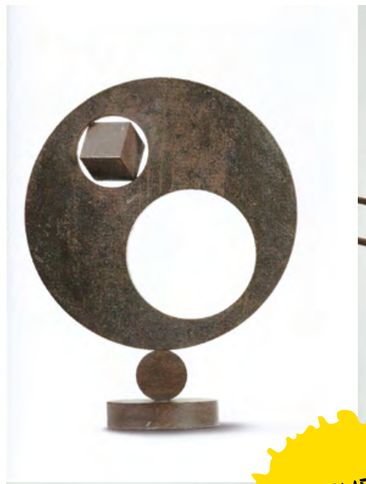

27 ŞUBAT
28 MART

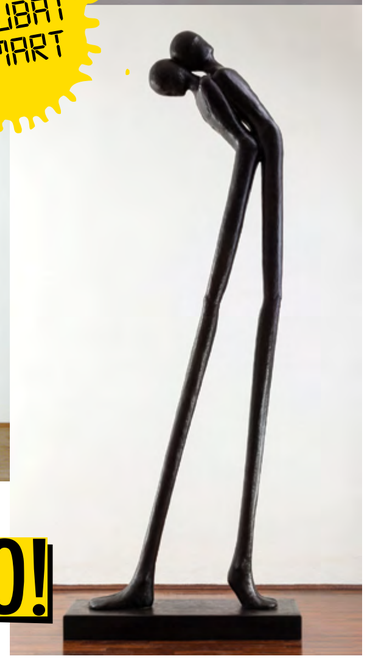

COLLA, PINNA, POMODORO!

RONCHINI GALLERY

COLLO, PINNA, POMODORO'DA DADAİZM ETKİLERİ TAŞIYAN HEYKELLER BRONZ FİGÜRLERLE, GEOMETRİK ŞEKİLLERDEN OLUŞAN ÇALIŞMALAR SOYUT TASARIM ANLAYIŞIYLA YAN YANA YER ALIYOR.

Başarılı üç İtalyan heykeltıraşı bünyesinde bir araya getiren Ronchini Gallery soyuttan geometrik ve figür ağırlıklı işlere geçişi gösteren Colla, Pinna, Pomodoro adlı sergiye ev sahipliği yapıyor. 27 Şubat - 28 Mart 2013 tarihleri arasında gezilebilecek olan serginin küratörü Marco Meneguzzo. Heykeltıraşların kendileriyle özdeşleşmiş sanat formlarını doğrudan aktaran heykeller daha geniş bir kitleye ulaşma güdüsü taşısa da Ronchini Gallery'nin yöneticisi Lorenzo Ronchini "Heykel, sanat tarihinin her alanında çok önemli olduysa da galeri seviyesinde hakkı yendi. Bu yüzden böyle büyük bir heykel sergisini bir araya getirmenin mutluluğu içerisindeyim" diyor.

1896 doğumlu Ettore Colla, 1926 doğumlu Arnaldo Pomodoro ve 1967 doğumlu Alex Pinna'nın farklı zamanlarda yaşamanın getirdiği farklı sanat algılarının heykele nasıl yansıdığını göstermek adına önemli bir yol kateden Collo, Pinna, Pomodoro'da Dadaizm etkileri taşıyan heykeller bronz figürlerle, geometrik şekillerden oluşan çalışmalar soyut tasarım anlayışıyla yan yana yer alıyor.

PATLAMAYA HAZIR! BO-VAZO!

DAVID ZWIRNER LONDRA

22 ŞUBAT
30 MART

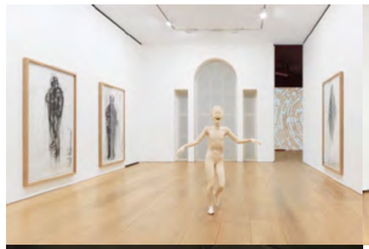

ABDESSEMED, EN SON ÇALIŞMASI LE VASE ABOMİNABLE – PATLAMAYA HAZIR VAZO İLE KÜLTÜREL REFERANSLARI SAVAŞ, ŞİDDET VE İZLEYİCİ KALMAK GİBİ TEMALARLA BULUŞTURUYOR.

Çeşitli araçlarla tanımlanan materyalleri, tarihten sosyal ve politik konulara kadar sayısız farklı kaynaktan yararlanarak heyecan dolu sanatsal bildirilere dönüştüren Adel Abdessemed'i, David Zwirner'ın Londra ve New York'daki RIO, Who's Afraid of the Big Bad Wolf sergilerinden hatırlıyoruz. Çalışmalarıyla aynı zamanda zengin ve ekonomik, duyarlı ve tartışmaya açık, radikal ve sıradan bir görsel dil yaratmayı amaçlayan Abdessemed, en son çalışması Le Vase Abominable – Patlamaya Hazır Vazo ile kültürel referansları savaş, şiddet ve izleyici kalmak gibi temalarla buluşturuyor. Cezayir doğumlu olan Abdessemed, Fransa'da yaşayan konseptsel bir sanatçı olarak çalışmalarını Tel Aviv'den Viyana'ya kadar çeşitli ülkelerde sergilemiştir.

9 ŞUBAT
5 MAYIS

ATUL DODIYA, HIGHWAY YOGI, 2012.
GROSVENOR VADEHRA GALLERY, LONDON

OHIO CONTEMPORARY ARTS CENTER

ÇAĞDAŞ SANATTA 'MUMBAI' ESİNTİSİ

Atul Dodiya ve Hema Upadhyay Hindistan çağdaş sanatının göze çarpan isimlerinden. 1959 yılında Mumbai'de doğan Atul Dodiya, yaptığı çalışmalarda küresel ve toplumsal hafıza ile yerel ve kişisel deneyimleri hem politik ve sanat geçmişi içinde birleştirmekte. Amsterdam, Paris, Roma gibi şehirlerde eserleri sergilenen sanatçının eserleri, Hindistan ve Amerikan popüler kültürünün izlerini taşıyor. Hindu tanrılarından Bollywood yıldızlarına, Güney Asya tarihinden Avrupa ve Amerikan sanatının başyapıtlarına çeşitli konulardan esinlenen sanatçı, kendine özgü yorumuyla Hindistan çağdaş sanatının ana figürlerinden biri olmuş durumda. 9 Şubat – 5 Mayıs tarihleri arasında ABD'deki ilk solo müze sergisini Ohio Contemporary Arts Center'da gerçekleştiriyor. 1972 Baroda doğumlu Mumbai'li bir diğer sanatçı ise Hema Upadhyay. Fotoğraf ve heykel enstalasyonlarını bir arada kullanarak kişisel kimlik, yabancılaşma, nostalji ve cinsiyet üzerine çalışmalar ortaya koyuyor. Özellikle Asya'da yaşanan göçmenlik ve insanların evlerini terk edip yeni coğrafyalarda yaşam mücadelesi vermesinden yola çıkan sanatçı, son 10 yıldır ortaya koyduğu eserleri Sydney, Londra, Helsinki, Oslo gibi pek çok şehirde sergilenmiş durumda. Her iki sanatçının da ortak özellikleri Mumbai'nin kentleşmesi üzerine bireyin kimliğinin uğradığı değişime işaret ediyor. Upadhyay'ın "Moderniznation" adını verdiği çalışması da yine 9 Şubat – 5 Mayıs tarihleri arasında Ohio Contemporary Arts Center'da görülebilir.

21 MART
20 NISAN

JAN DIBBETS'İN DENİZ-KIYI ALGISI

ALAN CRISTEA GALLERY

Musée d'Art Moderne Paris, Miami Art Museum, Bonnefartenmuseum Masstricht, Solomon R Guggenheim Museum gibi müzelerde sergileri gösterime açılmış, 1972 Venedik Biennali'nde Hollanda'yı temsil etmiş Jan Diebbets'in eserleri Stedlijk, Tate ve MOMA müzelerinden sonra bu yıl Alan Cristea Gallery'yi mesken tutuyor kendisine. Halen Amsterdam'da çalışmalarına devam eden sanatçının son sergisi 21 Mart'da açılıyor. Land-Sea Horizons ve Colour Studies isimli iki bölümden oluşan çalışma Brian Wallis desteğiyle hayata geçirildi. Kavramcılık akımının 1960'lardaki önemli temsilcilerinden olan Jan Dibbets, fotoğraf imajının geleneksel algısını yıkmak için savaş verenlerin öncülerden biri. Kameranın, 2 boyutlu medyalara basılmak üzere 3 boyutlu anlar kaydetmek amaçlı icat edilmiş mekanik bir araç olması fikrini yıkmak isteyen Jan Dibbets, fotoğrafın bir sanat haline gelmesine ve diğer sanat türleri gibi soyut ve kompleks bir araç olarak kavranmasına uğraşmış; fotoğraf mekanının tasvirine yeni anlamlar katmıştır.

LAND-SEA HORIZONS VE COLOUR STUDIES İSİMLİ İKİ BÖLÜMDEN OLUŞAN ÇALIŞMA BRIAN WALLIS DESTEĞİYLE HAYATA GEÇİRİLDİ.

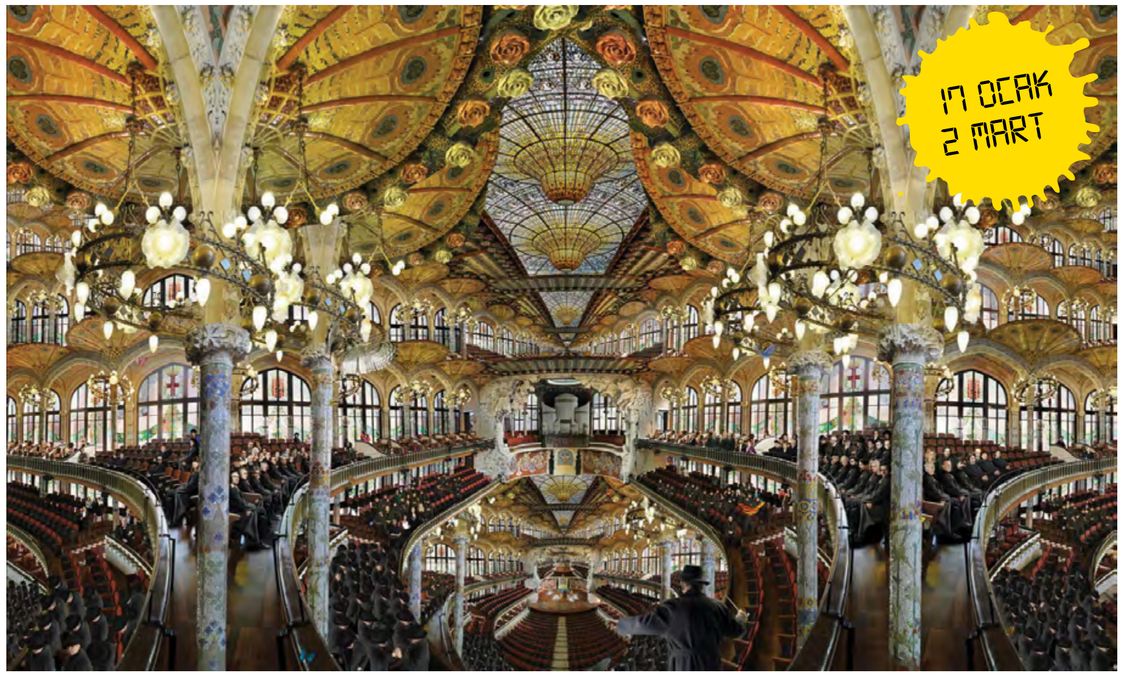

17 OCAK
2 MART

JEAN-FRANÇOIS RAUZIER:

BRÜKSEL'DE FRANSIZ BİR MODERN İLÜZYONİST

GALERIE PARIS-BEIJING BRUSSELS

2002'DE, "HYPERPHOTO"YU YARATAN 1952 DOĞUMLU SANATÇI, İMKANSIZLA BAŞ ETMESİNİ SAĞLAYAN BİR KONSEPTİ; SONSUZ BÜYÜK VE SONSUZ KÜÇÜK ŞEYLERİ AYNI GÖRÜNTÜDE, ZAMANSIZCA KARIŞTIRIYOR.

Jean-François Rauzier numerik fotoğrafçılıktan, 15 sene önce profesyonel sanat pazarına girdiği ilk an etkilendi. Bilgisayarın sağladığı rötuş fırsatını o zamandan beri kendisini sanal bir ressama dönüştürme amacıyla irdeliyor araştırıyor.2002'de, "Hyperphoto"yu yaratan 1952 doğumlu sanatçı, imkansızla baş etmesini sağlayan bir konsepti; sonsuz büyük ve sonsuz küçük şeyleri aynı görüntüde, zamansızca karıştırıyor. Jean-François Rauzier, gerçeklik ilüzyonunu taklit etmek için önce fotografik ve teknolojik ekipmanın özünde var olan sınırlarıyla baş etmek zorundaydı. Çözümü karşı bırakarak, çoğaltarak, fotoğrafçılık programlarıyla resimleri çarpıtmakta buldu. Böylece parçaların çıkartıldığı, tekrar çizildiği, sanatçının hayal gücünün zirvesinden ortaya çıkan özgün bir numerik puzzle geliştirdi. Bu teknikten, izleyicinin üzerinde durabileceği sayısız etkileyici ve alışılmadık detay çıkarıldı. Resimlerin çokluğu, izleyicileri rüya gibi, fantastik ve zamansız dünyalara, içsel bir yolculuğa davet ediyor.

19 NISAN
18 AGUSTOS

KEITH HARING'IN POLİTİK TAHAMMÜLÜ

THE MUSÉE D'ART MODERNE DE LA VILLE DE PARIS

SERGİ, DÖNEMİNİN EN TANINMIŞ SANATÇILARINDAN OLAN HARING'E ADANMIŞ BİR ŞAPEL MİSALİ ONU WARHOL, BASQUIAT, LICHTENSTEIN, RAUSCHENBERG, HOLZER VE BUREN'İN YANINA YERLEŞTİRİYOR.

Le CENTQUATRE'la ortak bir çalışma yapan The Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris Amerikalı sanatçı Keith Haring'in 42 yıllık hayatında yaptığı bütün önemli eserlere yer veren geniş bir sergiye ev sahipliği yapıyor. 250'den fazla görselden oluşan sergi, döneminin en tanınmış sanatçılarından olan Haring'e adanmış bir şapel misali onu Warhol, Basquiat, Lichtenstein, Rauschenberg, Holzer ve Buren'in yanına yerleştiriyor.

LIU BOLIN

GALERIE PARIS-BEIJING

10 OCAK
9 MART

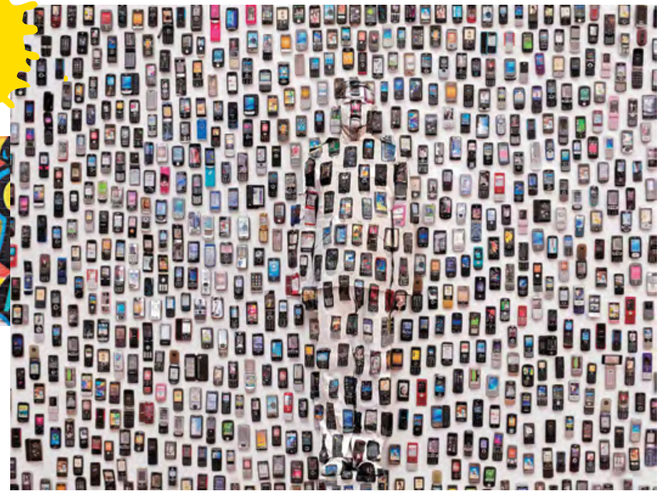

ÇEŞİTLİ ÜLKELERDEKİ BİR ÇOK ÇAĞDAŞ FOTOĞRAF FESTİVALİNDE KENDİNE YER EDİNEN BOLIN, EN SON OBAMA'NIN ÇİN'E YAPTIĞI ZİYARET SEBEBİYLE OBAMA'YA BİR BÜST YAPMIŞTIR.

Çin'in Shandong bölgesinde doğmuş olan Liu Bolin'in eserleri dünyanın çeşitli ülkelerinde sergi şansı buldu. "Görünmez Adam" olarak da bilinen Bolin'in en popüler çalışmaları 2005 yılında performans sanatı olarak başlayan sergisi "Hiding in the City"ye ait. 1990'ların başlarında ait bir neslin parçası olarak, Çin'in yaşadığı ani kültürel devrimin ve hızlı ekonomik gelişimin ve göreceli politik istikrarın arasında sanatını ortaya çıkarmıştır.
Beijing'de 1998'de yaptığı ilk solo çalışmalarından sonra, Liu Bolin'in çalışmaları uluslararası sanat çevrelerinde tanınmaya başladı. Karakteristik fotoğrafları ve heykelleri bir dünyanın çeşitli ülkelerindeki bir çok çağdaş fotoğraf festivalinde kendine yer edinen Bolin, en son Obama'nın Çin'e yaptığı ziyaret sebebiyle Obama'ya bir büst yapmıştır.
Halen Beijing'de yaşayan Bolin'in çalışmaları New York'da Eli Klein, Paris ve Bürüksel'de Galerie Paris-Beijing tarafından temsil edilmektedir.

MUSEUM OF MODERN ART'IN BEŞİNCİ KAT'I

Museum of Modern Art'ın Alfred H. Barr Resim ve Heykel Galerisi adıyla anılan Beşinci Kat'ı, 1880-1940 yıllarının kendine has sert sanat yapısına odaklanmış bir tutuma sahip. Farklı küratörlerin eserleri farklı kombinlerle bir araya getirip yeni bir ambiyans ve sanatsal değer yakalayan proje, sürekli değişen yapısıyla galeri düzeninin de modern sanatın bir parçası olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.Monet'den Matisse'e, gerçeküstücülükten Kübizm'e kadar geniş bir yelpazeye sahip olan Beşinci Kat, müzenin geri kalanından canlılığıyla ayrılıyor.

PEDRO REYES "DISARM"

LISSON GALLERY

MEKSİKALI SANATÇI PEDRO REYES'İN KARMA MEDYA KULLANARAK OLUŞTURDUĞU ESERLERİNİN CANLI MÜZİK EŞLİĞİNDE SERGİLENDİĞİ "DISARM", LISSON GALLERY'DE 4 MAYIS'A KADAR GEZİLEBİLECEK. ÇAĞDAŞ TOPLUMUMUZUN SOSYO-POLİTİK BİR ELEŞTİRİSİNİ YAPAN SANATÇI BU SERGİSİNDE SİLAHLARI MÜZİK ALETLERİNİ ANDIRACAK FORMLARDA BİR ARAYA GETİRİYOR.

Meksika Savunma Bakanlığı'ndan edindiği imha edilen orijinal silahları çalışmalarında kullanan Reyes, günümüzde yaşanan görünmez vahşetlerin ardındaki uluslararası silah endüstrini vurguluyor. dOKUMENTA 13'de performans projesi "Sanatorium"u da Whitechapel Gallery'de sergilemeye hazırlanan sanatçının Lisson Gallery'de sergilenen bir diğer çalışması da Kahire'li kar amacı gütmeyen bir organizasyon ola Beirut ile birlikte oluşturduğu "the Magic of the State".

İSTANBUL'DA VE ANKARA'DA SANAT BAHARI KARŞILIYOR

BAHARIN GELİŞİNİ BEKLERKEN İSTANBUL VE ANKARA SERGİ, FUAR VE ETKİNLİKLERLE SANATI SELAMLIYOR.

4-7 NISAN 2013'DE HALIÇ KONGRE MERKEZI'NDE GERÇEKLEŞECEK OLAN ARTBOSPHORUS ÇAGDAŞ SANAT FUARI MERAKLA BEKLENIYOR.

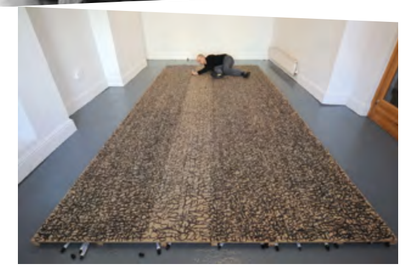

ARTBOSPHORUS ÇAĞDAŞ SANAT FUARI

4-7 Nisan 2013

Geçtiğimiz yıl 35 sanat galerisi; 300 sanatçı, 2000'i aşkın eserle sanat izleyicisiyle buluşan fuara sanat galerilerinin yanısıra Cockaigne ve Göçebe Bağımsız Sanatçı İnisiyatifi de dahil olmuş,böylelikle enerjik ve ilgi çekici programıyla çağdaş sanatı farklı bir açıdan tanıtmıştı.
2012'de New York'tan Peter Campus, Paris'ten Shalva Kahaghanasvili, Londra'dan George Unsworth, Gürcistan'dan Magda Gruli, Seul'den Park Beyond'un küratörlüğünde farklı video anlayışlarından oluşan seçkiler fuar süresince İstanbullu sanatseverlerle buluşturan Artboshphorus Çağdaş Sanat Fuarı, 2013 İlkbaharı'nı sanatla kutlayacak.

ARTBOSPHORUS
Çağdaş Sanat Fuarı İstanbul Contemporary Art Fair

2013

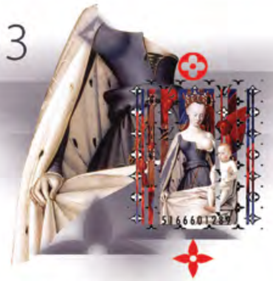

PARALEL HİKAYELER, KURGULAR, BİLİNMEYENLER
PARALLEL STORIES, FICTIONS, UNKNOWNS

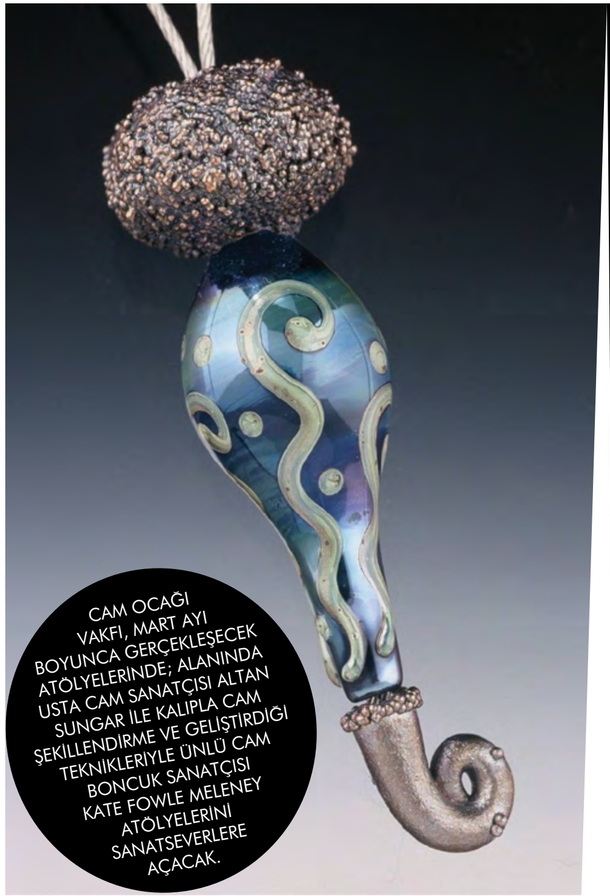

CAM OCAĞI VAKFI, MART AYI BOYUNCA GERÇEKLEŞECEK ATÖLYELERİNDE; ALANINDA USTA CAM SANATÇISI ALTAN SUNGAR İLE KALIPLA CAM ŞEKİLLENDİRME VE GELİŞTİRDİĞİ TEKNİKLERİYLE ÜNLÜ CAM BONCUK SANATÇISI KATE FOWLE MELENEY ATÖLYELERİNİ SANATSEVERLERE AÇACAK.

Cam Ocağı Vakfı / 1 Mart – 30 Mart

ÇESM-İ BÜLBÜLLERİN ANISINA

15-17 Mart tarihleri arasında gerçekleşecek olan Kate Fowle Meleney atölye çalışması, boncuk üzerinde mine uygulaması, yüzeyin akrilik minelerle boyanması ve seramik sırtüstü boyalarla yüzey renklendirmesi gibi ileri seviye teknikler öğretilecek. Yoğun temposu sebebiyle uzun dönem atölyelere katılamayanlar için tasarlanmış bu atölye ile Mart ayı boyunca sürecek Altan Sungar önderliğindeki kalıpla şekillendirme atölyesinde, çamur ile şekillendirilen formun önce kalıbı alçı ile alınacak sonra da kalıp içine cam konularak eserler ortaya çıkarılacak.

GÜÇLÜ SANATÇI VE ENTELEKTÜEL KİMLİĞİ İLE SON YILLARIN ÜRETKEN SANATÇILARINDA EKREM KAHRAMAN AÇIK ADRES ADINI VERDİĞİ SERGİSİYLE NIŞANTAŞI RENART'I ZİYARET EDECEK.

Ekrem Kahraman - Nişantaşı Renart / 11 Nisan-2 Mayıs 2013

AÇIK ADRES

11 Nisan Perşembe günü yapılacak açılacak sergi, sanatçının sanata bakışını anlatan kitabıyla aynı anda sanat izleyicisinin beğenisine sunulacak. Sanat çevreleri Ekrem Kahraman'ı dünyayı, düşünceyi, nesneleri olduğu gibi alıp kullanmak yerine kendine ait bir yol ile zaman zaman çok boyutlu, zaman zaman da birbirine alabildiğine zıt görünen dillerle ifade etmekten kaçınmayan bir sanatçı olarak değerlendirirken, Kahraman masumiyet çağının bittiğine, insanın ütopyalarını yitirdiğine inanıyor.

İstanbul Modern / 7 Şubat-7 Nisan 2013

LÜTFEN RAHATSIZ ETMEYİN

Küratörlüğünü Mimar Ertuğ Uçar'ın yaptığı ve tatil kavramına odaklanan sergi VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi Sunar: LÜTFEN RAHATSIZ ETMEYİN adını taşıyor. 7 Nisan'a kadar açık kalacak güncel sanat sergisi tatil hayallerinin kurulduğu mevsimde, tatil fikrinin izini evden, yoldan, hatta şekillendiği zihinden başlayarak sürüyor. Sergi alanında bulunan ve her sanatçı için özel olarak kurgulanan odalar, adeta galeri içinde galeri oluşturuyor. Yaratıcılıklarını, kendi alanlarının dışında yaptıkları çalışmalarla da ifade eden 5 genç sanatçı, sergiye özel üretilen yapıtlarıyla, her galeride farklı bir deneyim sunuyor. Sergi; Metehan Özcan'ın fotoğrafları ve buluntu kartpostalları, Kerem Ozan Bayraktar'ın bilgisayar animasyonları, Nermin Er'in hareketli maketi, Burak Arıkan'ın ağ haritaları ve videoları, Meriç Kara'nın objeleri etrafında, bireylerin tatil mekanı algısını ortaya koyuyor.

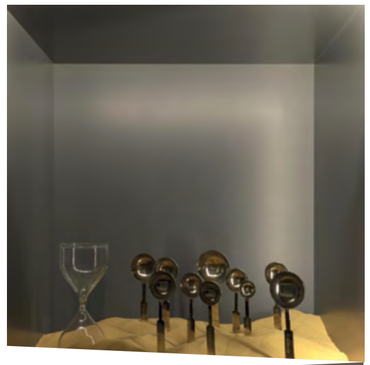

VITRA VE TÜRK SERBEST MİMARLAR DERNEĞİ'NİN İŞBİRLİĞİYLE GERÇEKLEŞTİRİLEN VİTRA ÇAĞDAŞ MİMARLIK DİZİSİ'NİN İKİNCİ SERGİSİ, İSTANBUL MODERN'DE SANAT İZLEYİCİSİYLE BULUŞUYOR.

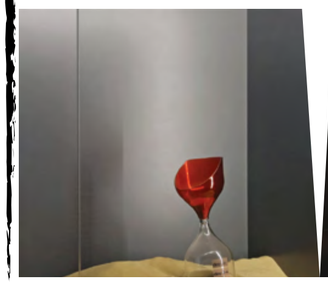

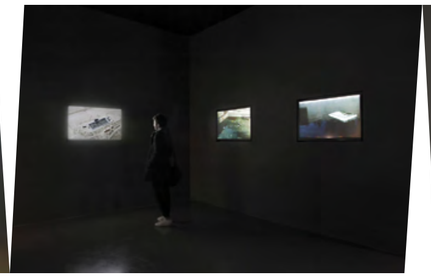

REZAN HAS MÜZESİ 7 MART 2013 TARİHİNDE, HOLLANDALI SANATÇI RICHARD SMEETS'İN YÜZLEŞMELER: BİREY VE HAYAT ADLI SERGİSİNE EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR.

Richard Smeets - Rezan Has Müzesi

BİREYSELLİK VE SORUNLARI

Kültürel anlamda farklı köklerden gelen bir ailede yetişmiş olan Smeets'in işleri "Bir masa. İnsanlar, yemek. İçkiler ve gülüşler. Burada ve orada, gözyaşları. Tıpkı molekülün içine hapsolmuş atomlar gibi masanın alanında tutsak kalmışlık…" cümlesiyle betimlenebiliyor. Sergide sanatçının Table Talk (2007-2010) ile The Music Project (2011-2012) dönemlerine ait eserleri sanatseverlerle buluşacak. 120 tablo, 5 heykel ve bu eserlerin yaratım sürecinden ilham alarak bestelenmiş müziklerden oluşan Yüzleşmeler: Birey ve Hayat serginde Richard Smeets, sanatseverleri mükemmelliğin kusurlarını keşfetmeye hatta daha da iyisi, kusurların mükemmelliğinden tat çıkartmaya çağırıyor.

CERMODERN, 22 OCAK-30 MART 2013 TARİHLERİ ARASINDA, YÜZLEŞME BAŞLIKLI SERGİSİYLE AHMET GÜNEŞTEKİN'İ AĞIRLIYOR. ANADOLU VE MEZOPOTAMYA ÖZELİNDE SANAT İLE İNSANI BAĞLAYAN TUTKULARI İNCELEYEN SANATÇI 18 YILDIR ANADOLU VE MEZOPOTAMYA'DA SANAT, TARİH, GASTRONOMİ, MİTOLOJİ VE SÖZLÜ KÜLTÜRÜN İZİNİ SÜRÜYOR.

GÜNEŞİN İZİNDE

Güneştekin, "Güneşin Izinde" adını verdiği gezileri boyunca, "Yerelden evrensele..." bir perspektiften yaptığı araştırmalarla özgün sanatı arasında kurduğu dinamik bağlardan hareketle; dinler, savaşlar, doğa ve insanlık suçları gibi evrensel konuları işlediği son 6 yıllık dönem çalışmalarını "Yüzleşme" tema ve başlığıyla sergiliyor.

Cermodern
22 Ocak-30 Mart 2013

1 NİSAN 2010 TARİHİNDEN BU YANA BAŞTA ANKARA OLMAK ÜZERE TÜRKİYE'NİN KÜLTÜREL ALTYAPISINA BÜYÜK BİR KATKI SAĞLAYAN CERMODERN, SÜREKLİ YENİLENEN, DEĞİŞİME AÇIK VE ÇOK YÖNLÜ BİR MODERN SANATLAR MERKEZİ OLARAK İNSANLARIN GÜNDELİK YAŞAMLARINDA SANATA YER AÇMASINI VE DAHA FAZLA KIŞININ SANAT ESERLERİYLE BULUŞMASI İÇİN FIRSAT YARATMAKTADIR.

Cermodern

CER ATÖLYELERİNDEN SANAT ATÖLYELERİNE

1992 yılında Ulusal Mimari Projesi yarışması kapsamında, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Konser Salonu ve Koro Çalışma Binaları alanında bulunan Cer Atölyeleri/Tren Bakım Hangarları'nın yıkılacağı belirtilmiş; 1995 yılında ise Cer Atölyelerinin Korunması ve Çağdaş Sanatlar Müzesine dönüştürülmesine ilişkin ilgili kurumlarca karar alınmıştır. Ancak aradan geçen süreçte demiryolu güzergahı değiştirilmiş ve dört birimden oluşan atölyelerin iki biriminin yarıya yakını yıkılmıştır. Rölöve ve Restitüsyon çalışmalarında üç eşit dikdörtgen birimden oluşan özgün kitlenin, Cumhuriyet'in ilk yıllarında (1926-1927), demiryollarının millileştirilmesi sürecinin hemen ardından insan emeği ile inşa edildiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle mimari değeri ne olursa olsun tarihimiz açısından önemli bir anı değerine sahiptir. Özgün kitleye eklenen ikinci dönem hangar binası ise özgün kitle ile uyum içindedir. Cumhuriyet'in ilk yıllarında, demiryollarının millileştirilmesi sürecinin hemen ardından inşa edilen Cer Atölyeleri/Tren Bakım Hangarları'ndan bir sanat merkezine dönüşümün hikayesini içinde barındıran CerModern, 11.500 m²'lik sergi galerileri, müze mağazası, konferans ve çok amaçlı salonu, sanatçı ikameleri, kafe ve heykelpark alanıyla sanatsal çeşitliliğe ev sahipliği yapmaktadır. 1 Nisan 2010 tarihinden bu yana başta Ankara olmak üzere Türkiye'nin kültürel altyapısına büyük bir katkı sağlayan CerModern, sürekli yenilenen, değişime açık ve çok yönlü bir modern sanatlar merkezi olarak insanların gündelik yaşamlarında sanata yer açmasını ve daha fazla kişinin sanat eserleriyle buluşması için fırsat yaratmaktadır. Sanat eserlerinin sergilendiği bir vitrin olmanın yanı sıra edebiyattan, tiyatroya, sinemadan, müziğe, çocuk atölyelerine kadar çok yönlü ve farklı sanat disiplinlerini bir arada sanat izleyicisiyle buluşturmaktadır.

CerModern / 5-30 Mart 2013

RUMELİKAVAĞI'NDAN ANADOLU'YA AĞ

Semra Özümerzifon'un son dönem çalışmaları, 5-30 Mart 2013 tarihleri arasında CerModern'de sergileniyor. Rumelikavağı'ndan Anadolu'ya Ağ projesi Semra Özümerzifon'un İstanbul'un çeşitli balıkçı köylerinden topladığı atık balık ağlarıyla çalıştığı karışık teknik 3 boyutlu resim ve heykelleriyle, Kemal Şirin'in balıkçı köylerinde çektiği ağları ve balıkçıları konu alan fotoğraflarını bir arada sunan bir dizi sergiyi içeriyor. Semra Özümerzifon'un resim ve heykellerinde orijinal renklerinde kullanılmış ağlar geleneksel boyanın ve kütle yaratan malzemelerin yerini alarak özgün bir ifade oluşturuyor. Kemal Şirin'in balıkçıların ağlarla çalışmalarını konu alan veya ağların derlenmiş hallerindeki doğal kompozisyonlarını yansıtan fotoğrafları, bu resim ve heykellerin esin kaynağını bir başka sanatsal açıdan izleyiciye aktarıyor.

YENİ VÜCUT İSİMLİ SERGİ ADINI, SANATÇININ KOLAJLARINDA KULLANDIĞI KADIN İMAJLARINI KENDİ MÜDAHALESİYLE BAŞKALAŞMA VE DÖNÜŞÜM SÜRECİNİN VURGULANMASINDAN ALIYOR.

Damla Özdemir - Galeri İlayda

YENİ VÜCUT

2 Mart – 7 Nisan 2013 tarihleri arasında izleyicisiyle buluşacak olan, Damla Özdemir'in 3 boyutlu dijital kolaj çalışmalarından oluşan Yeni Vücut isimli sergi adını, sanatçının kolajlarında kullandığı kadın imajlarını kendi müdahalesiyle başkalaşma ve dönüşüm sürecinin vurgulanmasından alıyor.
Genellikle malzeme olarak ahşap ile çalışmayı tercih eden sanatçı, aynı zamanda sergisinde pleksiglas ve aynalara da yer veriyor. Üretimlerinde bilim kurgu romanların ve avangart, konstrüktivist eserlerin etkileşimleri açıkça görülebiliyor. Merkezden başlayarak parçalanma, sıkışma, sıkılma, aynılaşma, tekrarlanma, yenilenme hareketleri ile üretimler bilinçli anlamlar ortaya çıkarıyor.

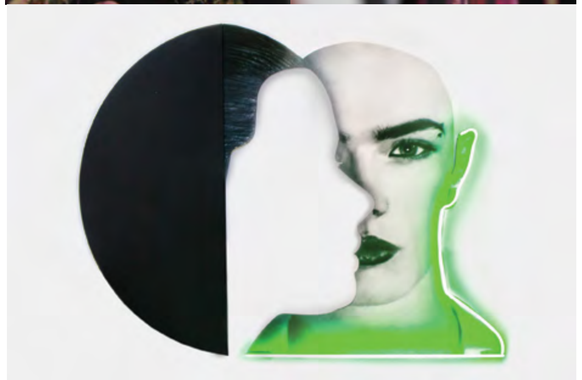

DİJİTAL ÇAĞIN SANATI

İLLÜS-TRAS-YON!

İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ BİLGİ ÇAĞINDA, MEVCUT BİLGİ HACMİNİ HIZLI VE ETKİLİ BİR ŞEKİLDE İŞLEME İHTİYACI HER GEÇEN GÜN ARTMAKTADIR. BU NOKTADA GRAFİK TASARIMIN ÖNEMLİ BİR DALI OLAN İLLÜSTRASYON, ÇİZİME DAYALI BİR BİÇİMDE, KİTLEYE İLETİLMEK İSTENEN MESAJI BETİMLEYİCİ, YORUMLAYICI VE BELGELEYİCİ BİR ROL ÜSTLENMEKTEDİR.

/ Hazırlayan: Eser BAYKUŞ

DİJİTAL SANATIN SINIRLARI 1990'LI YILLARIN ORTALARINDA DURMADAN GENİŞLERKEN, MÜZELER DE BU GELİŞMEYE CİDDİ CİDDİ İLGİ DUYMAYA BAŞLAMIŞLARDI.

21. yüzyıl daha önceki yüzyıllardan bir hayli farklı olacağa benziyor. Daha önceki çağlarda teknolojik gelişmelerin sanatsal yaratıya bu kadar doğrudan ve derinden etkilediğini söylemek güç. Bunun önemli nedenlerinden biri, yirminci yüzyıldaki büyük teknolojik buluşların insan mekaniğiyle bugünkü ölçüde örtüşmemesiydi. Belki radyo insanlara büyük olanaklar sağlıyordu ama insanın bireysel yetileriyle radyo arasında doğrudan bir ilişki kurmak kolay değildi ancak geride kalan çağın son çeyreğinde hayatı belirlemeye başlayan bilgisayarlar bu gerçeği alt üst etti.

Bilgisayarların devreye girmesiyle birlikte öncelikle gerçeğin anlamı, içeriği, konumu neredeyse tümden değişti. Bilgisayarın devreye girmesiyle birlikte insanın algılaması artık bambaşka bir düzeyde somutlaşmaya başladı. Bütün bunların yeni bir sanatsal dil ve söylemin oluşumuna katkı yapmayacağını düşünmek olanaksızdı. Nitekim dijital sanat bugün teknolojiyle sanatın, gerçekle sanallığın, yerleşik algıyla duyu yitiminin ortadan kalkmasına zemin hazırlıyor fakat bununla da kalmıyor.

Dijital teknolojiler çağdaş sanat ve kültürü derinden etkiledi, etkilemeye de devam edecek. Elektronik devrimi, kitle iletişim araçlarının küreselleşmesi ve internetten doğan dijital kültür, toplumsal değişimler gerçekleştirme bakımından, televizyon ve radyonun eskiden sahip olduğundan çok daha büyük bir potansiyele sahiptir.

Çağdaş sanatçılar interneti yeni bir sanat aracı olarak kullanıyor ve dijital aletlerle teknikleri kendi yaratım süreçlerinin bir parçası olarak benimsiyorlar. Bilgisayar, sanatçılara daha önce asla mümkün olmayan türden eserler ve yeni iş türleri yaratma imkanı sunuyor. Bunlara örnek olarak elle yaratılamayan çok karmaşık görüntüleri, bir taşa ya da madene oymak yerine üç boyutlu veritabanlarında oluşturulan heykelleri, internet aracılığıyla yeryüzünün her tarafından katılmanın mümkün olduğu etkileşimli enstalasyonları ve yapay hayat formlarının içerisinde yaşayıp öldüğü sanal dünyaları göstrebiliriz.

Dijital sanatın sınırları 1990'lı yılların ortalarında durmadan genişlerken, müzeler de bu gelişmeye ciddi ciddi ilgi duymaya başlamışlardı. Son yıllarda çağdaş sanat topluluklarında dijital sanatın giderek daha yaygın bir kabul görmeye başladığını gösteren kayda değer dijital sanat sergilerinin düzenlenmesi bunun bir yansımasıdır. Buna ek olarak müzeler ve galeriler de geleneksel sanat koleksiyonlarını internette sergilemekte ve böylece onlara ulaşmayı daha kolaylaştırmaktadır.

Dijital sanat, kendisinin yaratılması ve fiziksel tözü açısından temel bir yere sahip olan bilim ve teknolojiyle çok sıkı biçimde iç içe geçmiştir. Yine de sanata modern kültürün bir yaratıcı yansıması olarak bakacak olursak dijital sanat çağdaş sanatın bir alt kümesi olarak da değerlendirilebilir.

1960'lı, 70'li ve 80'li yıllarda dijital formlarla deney yapmaya girişen birkaç cesur beyin bulunmakla birlikte müzelerle galerilerin bu sanat formunu ciddiye almaları daha yakın zamanlara özgüdür. Bu güzel bir değişiklikti fakat dijital sanatın öncülerinin bilinmedik topraklarda deneyler yapmaya daha ▶

SANATLARINDA KÖKTEN DEĞİŞİMLER YAPMAK İÇİN DEVAMLI ARAŞTIRMA VE ÇALIŞMA İÇİNDE BULUNAN GÜNÜMÜZ SANATÇILARI, TEKNOLOJİNİN SAĞLADIĞI YENİ MALZEME VE TEKNİK OLANAKLARI ZORLAYARAK YENİ ANLATIM YOLLARI ARAMAKTADIRLAR.

istekli olduklarını teslim etmek de ayrıca önemlidir.
Dijital sanatın kökleri eski ve değişkendir. Bilgisayar devriminin temelini oluşturan altyapı, gerçek anlamıyla on dokuzuncu yüzyılda bilimsel ilerlemelerle icatlara bolca rastlandığı bir dönemde yerleşmişti. 1834'te Charles Babbage, bugünkü bilgisayarların hemen her yönünü önceleyen otomatik hesaplamalar için uygun, elle çalışan mekanik bir makine olan Analitik Motoru tasarladı. Dijital sanatın başlangıcı Analitik Motorun icat edilmesi sayılmaktadır.
Asıl dijital sanat, bilgisayarların geliştirilmesinden kısa süre sonra ortaya çıkmıştı. İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesinden sonra silah endüstrisi için tasarlanıp geliştirilmiş olan yeni sistemler başka amaçlara uyarlandılar. Bu sürecin sonuçlarından birisi 1946 yılında Pennsylvania Üniversitesi'nde kurulmuş olan ve dijital çağın şafağını temsil eden Elektronik Sayısal Tamamlayıcı ve Bilgisayar'ın (ENIAC) icadıydı. O andan itibaren insanlar bilgisayarların ileri matematiksel hesaplar yapma yeteneğinden estetik amaçlar doğrultusunda faydalanmaya başladılar.
Dijital sanatın 1970'li yıllardaki gelişmesinin ayırt edici özelliği, sanatçıların sürekli olarak teknolojiyi keşfetmeleriydi. Bu tarihten itibaren bilgisayar teknolojisi baş döndüren bir hızla gelişmeye başladı. Kişisel bilgisayarlarda yaşanan devrim ile doğru orantılı olarak dijital sanatta da bir devrim yaşanıyordu.
Halk gün geçtikçe daha fazla dijital sanatın farkına varmakta ve ona ilgi duymaktadır; müzeler ve galeriler ve çağdaş sanat merkezleri yeni ortamın sana eserlerini sergilemektedirler. Ayrıca bu sanat formuyla ilgilenen küratörlerin sayısı da her geçen gün artmaktadır. Dijital sanat denince de akla ilk gelen form "illüstrasyon"dur. Başlık, slogan yada metin gibi sözel unsurları görsel olarak betimleyen yada yorumlayan bütün unsurlara genel olarak "illüstrasyon" adı verilir. Illüstrasyonların hazırlanmasında geleneksel çizim ve boyama malzemelerinin yanı sıra, fotoğraf, kolaj ve bilgisayar tekniklerinden de yararlanılmaktadır. Illüstrasyonlar, kullanım alanları açısından üç grupta toplanabilir:

Reklam İllüstrasyonları

Bir ürün yada hizmeti tanıtma amacıyla yapılan bu tür çalışmalarda ayrıntı ön plandadır. Sinema, tiyatro ve konser afişleri, kaset ve cd kapaklan, turistik ilanlar, besin ambalajlan, basın ilanları, takvimler, tebrik kartlan, çıkartma ve etiketler; reklam illüstrasyonlarının uygulama alanları arasındadır. Moda illüstrasyonları da reklam illüstrasyonu içinde ele alınmaktadır.

Yayın İllüstrasyonları

Yayın illüstrasyonları; gazete, dergi, kitap ve ansiklopedilerdeki makale, haber, öykü, roman, şiir ve açıklamalara eşlik eder. Yayın sektöründe çalışan bir illüstratör, üzerinde çalışacağı metnin içeriği hakkında bilgi ve görüş sahibi olmalı, metindeki mesaj ve duyguyu resim diline aktarabilmelidir. Gazete illüstrasyonlarında genellikle siyah-beyaz resimleme tekniklerinden yararlanılır. Illüstrasyonun bir sanat biçimi olarak en özgür uygulama alanı; kuşkusuz, çocuk kitaptandır.

Bilimsel ve Teknik İllüstrasyonlar

Botanik, tıp, zooloji, mekanik, jeoloji gibi uzmanlık alanları için öğretici ve tanımlayıcı amaçlarla yapılan ayrıntılı illüstrasyonlar bu grupta toplanabilir. Illüstratör; konu içinde daha önemli olanı vurgulamak için, gerektiğinde ayıklama, yalınlaştırma ve gerçeklik duygusunu etkilemeyecek abartma yöntemlerine başvurarak, bir fotoğraf makinesinden daha fazlasını yapmayı hedefler. Tıp illüstrasyonları; biyoloji ve anatomi bilgisi gerektirir. Mimari ve iç dekorasyona yönelik üç boyutlu duygusu veren görüntüler, bilgisayar yöntemiyle gerçekleştirilmektedir. Ahşap, tuğla, kiremit, çimento gibi malzemelerle ilgili görsel bilgiler; birçok yazılımda hazır olarak bulunmaktadır. Grafik ▶

BİLGİSAYARLARIN DEVREYE GİRMESİYLE BİRLİKTE ÖNCELİKLE GERÇEĞİN ANLAMI, İÇERİĞİ, KONUMU NEREDEYSE TÜMDEN DEĞİŞTİ. İNSANIN ALGILAMASI ARTIK BAMBAŞKA BİR DÜZEYDE SOMUTLAŞMAYA BAŞLADI. BÜTÜN BUNLARIN YENİ BİR SANATSAL DİL VE SÖYLEMİN OLUŞUMUNA KATKI YAPMAYACAĞINI DÜŞÜNMEK OLANAKSIZDI.

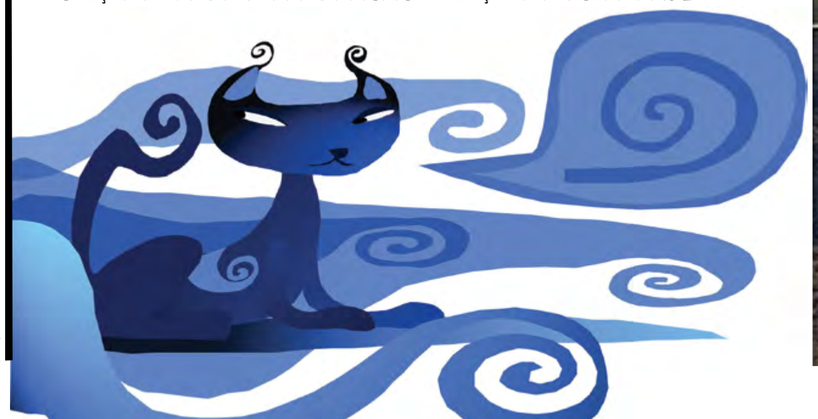

KULLANILMAKTA OLAN KLASİK ÇİZİM ARAÇLARININ YANI SIRA, BİLGİSAYAR TEKNOLOJİSİNDE YAŞANAN BÜYÜK GELİŞMELERİN SAĞLADIĞI KOLAYLIKLAR NEDENİ İLE BİLGİSAYARIN İLLÜSTRASYON ALANINDA HER GEÇEN GÜN DAHA YAYGIN BİR ŞEKİLDE KULLANILDIĞI GÖRÜLMEKTEDİR.

DİJİTAL SANAT, KENDİSİNİN YARATILMASI VE FİZİKSEL TÖZÜ AÇISINDAN TEMEL BİR YERE SAHİP OLAN BİLİM VE TEKNOLOJİYLE ÇOK SIKI BİÇİMDE İÇ İÇE GEÇMİŞTİR. YİNE DE SANATA MODERN KÜLTÜRÜN BİR YARATICI YANSIMASI OLARAK BAKACAK OLURSAK DİJİTAL SANAT ÇAĞDAŞ SANATIN BİR ALT KÜMESİ OLARAK DA DEĞERLENDİRİLEBİLİR.

ÇAĞDAŞ SANATÇILAR İNTERNETİ YENİ BİR SANAT ARACI OLARAK KULLANIYOR VE DİJİTAL ALETLERLE TEKNİKLERİ KENDİ YARATIM SÜREÇLERİNİN BİR PARÇASI OLARAK BENİMSİYORLAR. BİLGİSAYAR, SANATÇILARA DAHA ÖNCE ASLA MÜMKÜN OLMAYAN TÜRDEN ESERLER VE YENİ İŞ TÜRLERİ YARATMA İMKANI SUNUYOR.

tasarımcı; afiş, basın ilanı, kitap kapağı, katalog, ambalaj, pul ve para gibi grafik ürünlerde değişik resimleme tekniklerinden yararlanır.

Moda İllüstrasyonları

Moda illüstrasyonlar, başarılı bir "imaj" yaratmak için, düşlemi ve abartıyı kullanır. Illüstratör, abartılacak ya da adanacak stil detaylarını, ideal vücut ölçülerini ve vücuda göre uygun kumaşın nasıl olacağını bilmek zorundadır. Iyi bir moda illüstratörü giyilecek olunan elbiseyi zihinde canlandırarak tüketiciye cesaret verir. Bu bir imaj yaratma sorunudur ve düşten geçen şeylerde yalnızca illüstrasyonu çizilerek gerçekleşir. Burada da moda illüstratörü, estetik kaygılarla tasarladığı elbiseyi, bir bayan figürü, erkek ya da çocuk figürü üzerinde canlandırarak izleyici kitlesine yardımcı olur

Fantastik İllüstrasyonlar

Bu tür illüstrasyonlar daha çok illüstratörün, kendine özgü duygu ve düşüncelerinin ürünü olmakla birlikte mitolojik olaylarla, şiirle, masallarla ilişkilidir. Temeli insanın düşlemiş olduğu hayallere ve gerçek üstü olaylara dayanmaktadır. Sürrealizmle yakın ilişkisi olmasına rağmen fantastik illüstrasyonlar kullanıldığı alanlara bakıldığında, farklılıklar göstermektedir. Sürrealizm bir sanat akımıdır. Fantastik illüstrasyon ise daha fonksiyonel olup, çocuk hikaye kitaplarında yayınlanabileceği gibi illüstrasyon olarak dergi ve makalelerde de yayınlanabilir. Fantastik illüstrasyonların, bir milletin kültür tarihini aktarması yönünden de önemi büyüktür. Doğu ve batı uygarlıklarına bakılacak olursa bu daha açık bir şekilde görülebilir. Bilhassa Japonlar ve Çinliler kültürel miraslarını çocuklarına aktarırken fantastik illüstrasyonları kullanmaktadır

Grafik sanatı, özellikle çağdaş dünyada toplumu oluşturan bireyler arasındaki iletişimi ve alışverişi sağlayan en önemli faktörlerden biri sayılmaktadır. Grafik sanatların bir kolu olan illüstrasyon da her dilden, ırktan ve kültürden insanların, başka herhangi bir öğeye gerek ▶

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE HER ALANDA OLDUĞU GİBİ, GRAFİK TASARIM ALANINDA DA; GEÇMİŞLE HESAPLAŞMA GELİNEN NOKTAYI AŞMA EĞİLİMİ VARDIR. BU ANLAYIŞTAN HAREKETLE HER BİR PRİMİTİF DÖNEMİN AVANGART DEVAMI BİR ÇOK GELİŞMELERE ORTAM HAZIRLAMIŞTIR. ENDÜSTRİYEL ALANDA MANUELDEN OTOMATİĞE GEÇİŞ OLDUĞU GİBİ GELENEKSELDEN DİJİTALE BİR GELİŞME GÖSTERMİŞTİR.

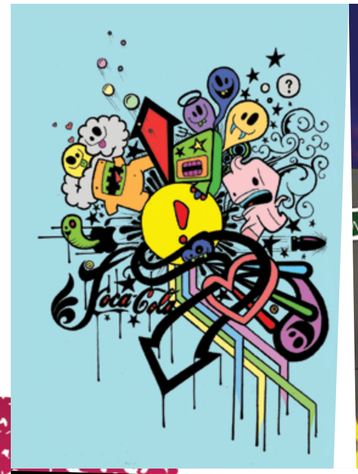

duymadan bir anlam çıkarmasını amaçlar. Görsel iletişimin hemen hemen her alanında kullanılan illüstrasyon, günümüzde de iletişimi sağlayan kültürlerarası ortak dil olma özelliğini devam ettirmektedir. Illüstrasyon, bazen iletişimi sağlayan bir dil, bazen de ticari amaçlı bir unsur olarak kullanılmıştır.

Geçmişten günümüze her alanda olduğu gibi, grafik tasarım alanında da; geçmişle hesaplaşma gelinen noktayı aşma eğilimi vardır. Bu anlayıştan hareketle her bir primitif dönemin avangart devamı bir çok gelişmelere ortam hazırlamıştır. Endüstriyel alanda manuelden otomatiğe geçiş olduğu gibi gelenekselden dijitale bir gelişme göstermiştir. Günümüzde endüstriyel, teknolojik ve bilimsel gelişmelerin hızlı temposuyla eskiden yüzyılları kapsayan "çağ"lar artık çok kısa zaman dilimleri ile anlatılmaktadır. İçinde yaşadığımız çağda hemen her gün hızla değişen ve gelişen teknoloji, hayatımızın tüm alanlarında kolaylıklar sağlamaktadır. Çağımızda bilgisayar, grafik tasarımın her alanına girdiği gibi, illüstrasyon alanında da tercih edilmektedir. Dijital illüstrasyonun sanatçıya getirileri sadece hızlı üretimi sağlamak değildir. Dijital illüstrasyon, tüm illüstrasyon tekniklerini bir arada kullanabilme, istenildiği kadar çoğaltma ve bozulmadan saklanabilirlik gibi imkanları da sunmaktadır.

Illüstrasyon Latince "lustrare" kökünden gelir, anlamı "anlaşılır yapmak"tır. Illüstrayon, bir "metin" veya konunun içinde yer alan "görsel varlıklara" verilen isimdir. Asıl amacı bir fikri daha etkili ve verimli açıklamak, aydınlatmaktır. Açık şekilde bir şeyi gizlemeden, bir harita ya da diagram gibi, illüstrasyonlar bilgilendirmeyi giderir. Daha girift olarak illüstrasyon, eşlik ettiği materyal hakkında yorumlama ya da açıklamalar yapar. Illüstrasyon bir ürünü sattırmak, bir hikayeyi canlandırmak ya da bir mesajın vurgusunu arttırmak için kullanılır.

Insanlar yazmadan önce çizmeye ve boyamaya başlamışlardır. Mağaralarda ve dışarıda kaya yüzeylerinde bulunan boyalı resimler ve çizgiler, insanın binlerce yıl önce fikirlerini nasıl ifade ettiklerini göstermektedir. Bulunabilmiş ilk duvar resmi örnekleri, Güney Fransa'da Lascaux'da ki mağara resimleri ve Kuzey Ispanya'da Altamira Mağarasında bulunan resimlerdir.

Illüstrasyonun ilk örnekleri I.Ö. 1900'lü yıllardan günümüze kalan "Ramessum Papyrus" ve "The Egyptian Boks of The Dead" illüstrasyon ruloları bilinen en erken el yazma hikaye ve kitaplarıdır. Bu kitaplar genellikle manastırlarda yapılmış dinsel konular üzerinedir. Kitabın bugünkü şekli ve tam anlamıyla süslenmesi ve resimlenmesi Hristiyanlıkla beraber başlamıştır. Metin içindeki resimler dinsel hikayeleri ve inanışları daha kolay anlaşılır duruma getirmişlerdir.

Özellikle "baskı" tekniklerinin gelişmesi, illüstrasyonun belkide "özel ve özerk" oluşunu sağlayan bir nedendir. Kitap illüstrasyonlarının gelişimi, ağaç baskının kullanıldığı kitapların basımına yani 15. yy'a denk gelmektedir. Ama ilk basılmış illüstrasyon M.Ö. 868'de basılan Çinliler'e ait ağaç baskı kitap "Chines Diamod Sutra of AD 868"dır. Bu erken baskı örneklerine rağmen, metin ve illüstrasyonlar bu illüstrasyonların üretilmesi için büyük bir faaliyet alanı sağlayan, hareketli kullanılabilen baskının icadı (matbaanın) 15. yy'ın sonundaydı. 16. ve 17. yy'da ise gravür ve metal baskı tekniklerde işler üretiliyordu. Aynı yüzyıllarda Japon "Ukiyo-e okulu" renkli ağaç baskı tekniğini geliştirmiştir.

17. yy'da bakır gravürlerin başlamasıyla ağaç oyma, her yönüyle gerilemeye başlamıştır. Gravürle resimlenmiş ilk baskı kitap 1477'de Venedik'te görülmüştür. Sonraları bakır gravürden çinko ve çelik gibi diğer metallerin üzerine elle ya da asitle oyma teknikleri doğmuştur. Bu tekniklerle beraber taşbaskının icadı ile kitap resminde yeni bir anlatım ve çalışma yöntemi başlamıştır. Taş üzerine resmetmenin ağaç ve metali oymaktan daha kolay olduğu ve bu kolaylık sonucunda da sanatçıların daha kişisel ve daha zengin bir anlatım diline kavuştukları bilinmektedir.

19. yy'dan itibaren bilim ve teknolojinin gelişmesi, kitlesel üretimin başlamasıyla gazete ve dergiler, üretim ve ihracat yapan iş dünyası, etkili görüntülere ihtiyaç duymuş; illüstrasyon tekniği daha fazla ilgi görmeye başlamıştır 20. yy'ın başından günümüze kadar olan süre içerisinde çok büyük gelişme gösteren sanayi de sanatçıların istediği renk ve malzeme ile yaptığı eserleri tıpkı basım gibi basmaya yeter hale gelmiştir.

1950'lerde fotoğraf malzemeleri ve işlemlerinde sağlanan işlemeler, gerçeğe çok yakın bir görüntü elde edilmesini sağlayarak, fotoğrafın etkinlik alanını genişletmiştir. Bu yıllarda fotoğrafın büyük bir hızla illüstrasyonun geleneksel pazarını ele geçirmeye başladığı görülmektedir. Ancak fotoğrafın illüstrasyonun geleneksel işlevini elinden alması bu konuda yeni buluşların doğmasına neden olmuştur

Günümüz grafik sanatçısı, kendini ifade etme konusunda geçmişe oranla çok daha faolanağa sahip olmuş, bireysel stiller ve teknikler yaratmış, görsel iletişim açısından Grafik Sanatlar ve illüstrasyonu vazgeçilmez bir hale getirmiştir.

Illüstrasyon, günümüz meslek gruplarına göre çeşitlenmektedir. Çünkü fotoğraf ve ileri görüntüleme teknikleri, illüstrasyon tekniğiyle hazırlanmış olan görüntülerin bilgi ve kalitesine hala ulaşamamıştır. Örneğin; tıp alanında insanın iç organlarını gösteren illüstrasyonların kalitesi fotoğraflarla elde edilememektedir.

Çağımızda bilgisayar, grafik tasarımın her alanına girdiği gibi, illüstrasyon tasarımı alanında da mükemmel sonuçlar vermektedir. Teknik ve ustalık aşamasını bilgisayar hallettiği için, tasarımcı iyi bir program kullanıcısı ve yaratıcılık bilgisine sahip olduğu takdirde, hayal edilen her şeyi tasarlayabilmektedir.

Bilgisayar ortamında illüstrasyon, klasik çizim yöntemleri ve uygulamalarının masaüstü yayıncılık bağlamında bilgisayar grafiğinin sunduğu sayısal (dijital) zemine taşınmış biçimidir. Bu ortamda temel görüntü öğeleri, doğal renk pigmentleri değil; piksellerdir. Bilgisayar ortamında gerçekleştirilmiş illüstrasyon çalışmalarının, illüstrasyonun görüntü öğesi olarak kullanılmasını gerektiren her alanda kullanılabileceği görülmektedir. Dijital illüstrasyonun son yıllarda gördüğü ilginin artması, kullanıldığı alanların artışıyla paralel gitmektedir. Dijital illüstrasyon belgeci, olayları canlandırıcı, betimleyici özelliklerini karşıladığı gibi, hızlı üretim sürecine de karşılık vermektedir.

Bilgisayar ortamında gerçekleştirilen illüstrasyon uygulamalarının bir illüstratöre sunduğu en önemli avantaj, kısa sürede çalışma üstünde alternatifleri değerlendirebilme ve klasik illüstrasyon tekniklerine oranla daha çok değişiklik yapabilme olanaklarıdır. Bilgisayarla çalışan bir illüstratör, bu avantajı kullanarak yazılımlar üstündeki yeteneğiyle ilişkili olarak yaratıcılığını klasik uygulamalarına oranla daha geniş biçimde kullanabilmektedir.

Bilgisayarda gerçekleştirilen bir illüstrasyon, kullanılan yazılımın olanakları doğrultusunda tamamen kendine özgü sonuçlar vermektedir. Bu yüzden dijital illüstrasyonun sunduğu olanaklar diğer illüstrasyon teknikleri ve araçlarına bir alternatif olarak değil, bağımsız bir uygulama ortamı olarak görülmesi gerekmektedir.

Dijital illüstrasyon, yaratıcılığı kullanmada yardımcı bir araç olarak da düşünülebilir. Tamamen bilgisayar ortamında yapılan çalışmaların yanında klasik yöntemlerle yaratılmış çalışmaların da bilgisayar ortamında değişikliklere uğratılabilmesi ve taslakların bilgisayar ortamına aktarılıp yeniden düzenlenebilmesi, bu işlevi açıkça ortaya koymaktadır. Bilgisayarda çalışmanın illüstratöre kazandırdığı en önemli avantajlar arasında, Illüstrasyonda geleneksel yöntemlerle uzun bir süreyi kapsayabilen yaratım süreci ve renk düzenlemesi bilgisayarın kullanımı ile kısalmıştır. Bununla beraber görüntü kaybı olmadan çoğaltma, uzun yıllar saklama imkanı ve birçok illüstrasyon tekniğini bir arada kullanma olanağını sanatçıya sunmaktadır.

İLLÜSTRASYON

DİJİTAL TEKNOLOJİLER ÇAĞDAŞ SANAT VE KÜLTÜRÜ DERİNDEN ETKİLEDİ, ETKİLEMEYE DE DEVAM EDECEK. ÇAĞDAŞ SANATÇILAR İNTERNETİ YENİ BİR SANAT ARACI OLARAK KULLANIYOR VE DİJİTAL ALETLERLE TEKNİKLERİ KENDİ YARATIM SÜREÇLERİNİN BİR PARÇASI OLARAK BENİMSİYORLAR. GRAFİK SANATI VE İLLÜSTRASYON ALANINDA DÜNYA ÇAPINDA ÖNE ÇIKAN İSİMLERİ BİR ARAYA TOPLADIĞIMIZ BU BÖLÜMÜMÜZDE, TÜRKİYE'DEN DE PEK ÇOK İSMİ GÖRMEK OLDUKÇA SEVİNDİRİCİ.

/ Hazırlayan: Eser BAYKUŞ

KUTLUKHAN PERKER'IN ÇALIŞMALARI, THE NEW YORK TIMES'IN 15 BİN KARİKATÜRÜ VE İLLÜSTRASYONU ARASINDA, İLK 40'A GİRDİ. NEWSWEEK'E GÖRE, TÜRKİYE'NİN GELECEĞİNİ ETKİLEYECEK İSİMLERDEN.

Amerika'daki ***Türk*** *imzası;*

KUTLUKHAN PERKER

Kutlukhan Perker İstanbul'da doğdu. Profesyonel çizerliğe 17 yaşındayken mizah dergilerinde başladı. Gırgır, Fırt, Avni, Hıbır, Leman, Lemanyak, Sabah, Milliyet, Radikal, Star, Yeni Binyıl, Aktüel, Haftalık, Esquire, Cosmopolitan ve daha birçok yayında çalıştı. 2001 yılında New York'a yerleştiğinden beri çizgileri başta The New York Times, The Washington Post, The Wall Street Journal, The New Yorker, TheProgressive, Mad ve Heavy Metal'de yayımlanmaktadır. Altısı ABD'de yayımlanmış toplam sekiz çizgi roman albümü olan Perker, çizgi romanın Oscar'ı Eisner Ödülü'ne aday gösterilen, Society of Illustrators üyeliğine kabul edilen ilk ve tek Türk çizerdir.

Çalışmaları, The New York Times'ın 15 bin karikatürü ve illüstrasyonu arasında, ilk 40'a girdi. Newsweek'e göre, Türkiye'nin geleceğini etkileyecek isimlerden.
Washington Post ve Wall Street Journal, onun iş yerleri. Avni dergisinden, Radikal gazetesine; ardından da hayallerinin peşinden New York'a geçip, durmadan üretti.

Türk ***fantezi*** *artist;*

KEREM BEYİT

Kerem Beyit "fantasy artist" olarak bu klasmana girebilecek, profesyonel dijital illüstrasyon çalışmalarının ülkemizde ilk örneklerini sergilemiş başarılı bir sanatçı.

Kerem Beyit, 1980 Ankara doğumlu. Çizmeye çocukluk yaşlarında, okuduğu çizgi romanlardan etkilenerek başladı. Gazi Üniversitesinde 4 yıl Grafik Tasarım okudu. Birçok dergi, kitap kapağı çizdi ve bazı çocuk kitap ve dergileri için çizimler yaptı. Kerem Beyit "fantasy artist" olarak bu klasmana girebilecek, profesyonel dijital illüstrasyon çalışmalarının ülkemizde ilk örneklerini sergilemiş başarılı bir sanatçı. Çalışmaları ülkemizden çok yurtdışında tanınıyor ve bu alanda kazanmış olduğu pek çok ödülü var.

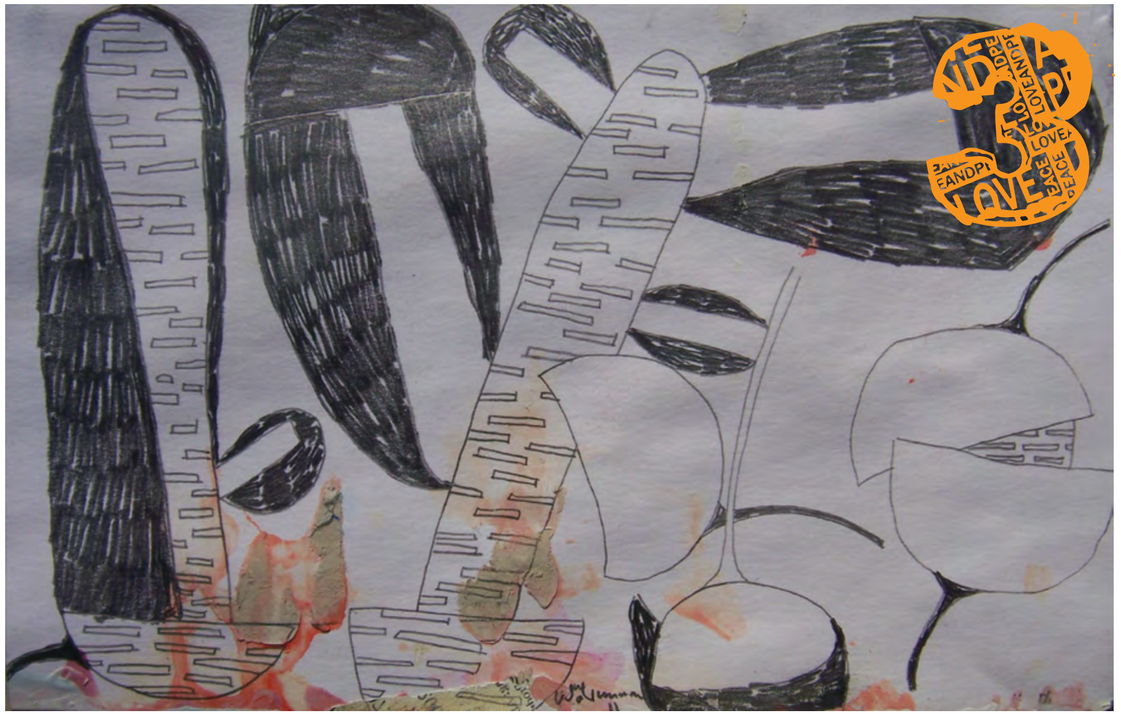

Türkiye'den çok ***Avrupa'da*** *tanınıyor;*

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU

Gürbüz Doğan Ekşioğlu, 27'si uluslararası, 44'ü ulusal olmak üzere toplam 71 ödülün sahibi bir uluslararası sanatçı.

Grafiker, akademisyen Doç. Dr. Gürbüz Doğan Ekşioğlu dünya çapında bir sanatçı. Gürbüz Doğan Ekşioğlu, 27'si uluslararası, 44'ü ulusal olmak üzere toplam 71 ödülün sahibi bir uluslararası sanatçı. Uluslararası Aydın Doğan Karikatür Yarışması'nda 6 kez ödül alan Ekşioğlu, aynı yarışmada 11 yıl da kesintisiz jüri üyeliği yaptı. Hayatını değiştiren insanlarla da bu sayede tanıştı. Jüride yer alan dünyaca ünlü karikatüristler ona, "Çizimlerin çok iyi. Neden yurtdışında şansını denemiyorsun?" diye sorunca, o da çalışmalarını New York Times ve Time dergisine gönderdi. Kazandığı başarılar ve aldığı ödüllerle güveni artan Ekşioğlu, New York Times'a gönderdiği çizimleri beğenilince Amerika'nın yolunu tuttu. Gazeteye gittiğinde ondan matematik ve uzay temalı bir illüstrasyon istediler. O da 8 saat boyunca eskiz çalışmaları yaptı. Yaptığı çalışma gazetenin en önemli çizerlerinin olduğu sayfada yayımlandı. Uluslararası alanda kazandığı başarıların temelleri böyle atıldı. Eşkioğlu'nun dergi, gazete ve sergilerle 300'ün üzerinde çalışması yayımlandı. ABD, Almanya, Belçika, Bulgaristan, Çin, İtalya, İsviçre, Iran, Japonya, Makedonya, Macaristan, Kanada, Kosova, Pakistan ve Yunanistan gibi ülkelerde çok sayıda eseri yayımlandı. Çizimleri, bir milyon satan haftalık New Yorker'a 6 kez kapak oldu. Karikatür ve illüstrasyon çalışmaları, New York Times ve Forbes gibi dergileri süsledi.

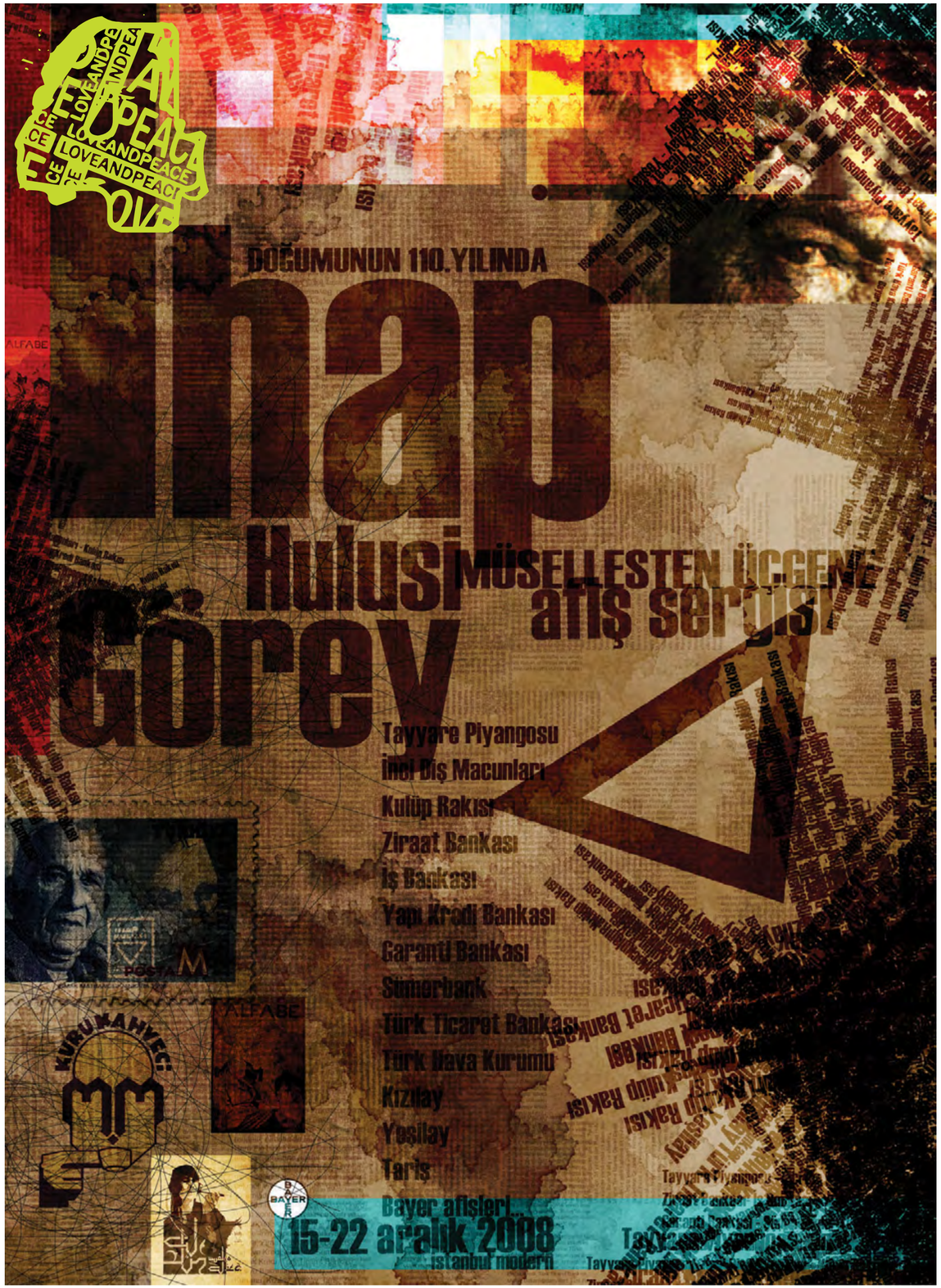

İlk Türk illüstratörü;

İHAP HULUSİ GÖREY

Afiş sanatının Türkiye'deki öncüsü ise hiç kuşkusuz İhap Hulusi Görey'dir.

Afiş sanatının Türkiye'ye girmesi ise Cumhuriyet'in ilk yıllarına rastlar. Afiş sanatının Türkiye'deki öncüsü ise hiç kuşkusuz İhap Hulusi Görey'dir. İhap Hulusi döneminin kısıtlı teknolojik imkanlarına rağmen son derece yaratıcı ve yalın anlatımıyla dikkat çeken ürünler ortaya koymuştur. 1898'de Mısır'ın Kahire şehrinde doğan İhap Hulusi, ilk ve orta tahsilini Kahire'deki İngiliz okullarında yaptı. 1920 yılında resim eğitimi görmek üzere Almanya'ya gitti. Önce Münih'de Heimann Schule atölyesinde üç yıl çalıştı, daha sonra Knutsgewerbe Schule'ye devam ederek tahsilini tamamlayıp İstanbul'a döndü. Arapça, Almanca, İngilizce ve Fransızca bilmesi sebebiyle babası tarafından Dışişleri Bakanlığı'na girmesi istendi, ancak o memuriyeti reddetti. Akbaba dergisinde Munif Fehim ve Ramiz'le birlikte çalıştı. Daha sonra Afiş çalışmalarına ağırlık veren İhap Hulusi, afiş yaparken 'Buluş'un önemine değinerek 'Seyredenlerin ilgisini çekmeli, düşündürmeli' diye yorumladı. 1929'da İstanbul'da ilk atölyesini kurduktan sonra Kulüp Rakısı etiketini ve Atatürk'ün siparişi üzerine Türk alfabesinin kapağını tasarlayan İhap Hulusi, Ziraat Bankası, İş Bankası, Yapı ve Kredi, Garanti, Sümerbank, Emlak Kredi, Türk Ticaret Bankası, Maliye Bakanlığı (tahviller), Türk Hava Kurumu, Kızılay, Yeşilay, TARIŞ, Zirai Donatım Kurumu ve birçok özel kuruluşa çeşitli çalışmalarıyla hizmet verdi. Tayyare Piyangosu (Milli Piyango) İdaresi için 45, TEKEL İdaresi için 35 yıl çalışan İhap Hulusi bu süreçte yurtdışında da adını duyurdu. BAYER'in afiş ve etiketleri, Mısır'ın TEKEL İdaresi, Devlet Demir Yolları ve Şehir Hatları'na ait ilanları, ünlü İngiliz viskisi John Haig'in, İtalyanların Cinzano ve Fernet Brancası'nın afiş ve etiketleri İhap Hulusi tarafından yapıldı. Suluboya çalışmalarının yanı sıra, son yıllarında hat sanatını modernize ederek başarılı örnekler veren İhap Hulusi Görey, 27 Mart 1986'da İstanbul'da hayata veda etti.

SPONGE BOB YANİ ÜLKEMİZDE BİLİNEN ADIYLA SÜNGER BOB'UN İLLÜSTRATÖRÜ HOLLANDALI SANATÇI MIKE FREDERIQO, ASLINDA BİR DÖVME USTASI.

Sünger Bob'un babası; MIKE FREDERiQO

Sponge Bob yani ülkemizde bilinen adıyla Sünger Bob'un illüstratörü Hollandalı sanatçı Mike Frederiqo, aslında bir dövme ustası. Yarattığı Sünger Bob karakteri ile bir anda tüm dünyanın ilgisini çeken Frederiqo, bu karakteri pek çok kez moda ve Hollywood dünyasına da uyarlayarak ses getirdi. Halen pek çok önlü dergi ve gazete için illüstrasyonlar çizen Frederiqo aynı zaman animasyon için çizimler yapmaya da devam ediyor.

"BİLGİSAYARLA ÇALIŞMAK BENİM İÇİN KIYAFETLERİM ÜZERİMDEYKEN SEVİŞMEK GİBİ BİR ŞEY" BRAD HOLLAND

Bilgisayarı reddeden illüstratör; BRAD HOLLAND

Bilgisayarla çalışmak benim için kıyafetlerim üzerimdeyken sevişmek gibi bir şey" diyen usta illüstratör çalışmalarını genellikle elle çiziyor. Amerika'da yaşayan sanatçı özellikle çizgi roman konusunda uzmandır. Akrilik malzeme ile oluşturduğu çalışmaları her ne kadar zaman zaman resme yakın bulunsa da o kendini öteden beri illüstratör olarak tanımlamaktadır.

Mizah ustası;

NORMAN ROCKWELL

New York'ta dünyaya gelen Norman Rockwell, henüz 16 yaşında atıldığı sanat hayatı boyunca 4.000 civarında eser verdi.

New York'ta dünyaya gelen Norman Percevel Rockwell, resme merakını ve yeteneğini erken yaşlarda kanıtlayarak daha 16 yaşında ilk siparişini aldı. Daha ergenliğe erişmeden Amerikan Izciler Birliği'nin yayın organı Boys' Life dergisinin sanat yönetmeni oldu. 21 yaşında ailesiyle New Rochelle, New York'a taşındı. Burada karikatürist Clyde Forsythe ile bir stüdyo kurarak Life, Literary Digest ve Country Gentleman gibi dergilere ilüstrasyonlar yaptı. 1916 yılında 22 yaşındayken The Saturday Evening Post'a ilk kapağını sattı. Aynı yıl Irene O'Connor ile ilk evliliğini yaptı. 1930'da boşandılar. Daha sonra Mary Barstow ile evlenen Rockwell, bu evliliğinde 3 çocuk babası oldu. Aile 1939'da, sanatında kırsal kesim hayatının konuları yoğunlaştığı, Arlington, Vermont'a taşındı. 1953'de Stockbridge, Massachusetts'e taşındılar ve altı yıl sonra eşi burada öldü. Norman Rockwell, 1961 yılında emekli bir öğretmen olan Molly Punderson ile evlendi. Eserlerinin çoğu Stockbridge'daki Norman Rockwell Müzesinde sergilenmektedir. Norman Rockwell, sanat hayatı boyunca 4.000 civarında eser veren çok üretken bir illüstratördü. Eserlerinin bir kısmı yangın gibi sebeplerle kaybolmuşsa da çoğu çeşitli koleksiyonlarda bulunmaktadır.

İlham veren illüstratör;

KRZYSZTOF DOMARADZKI

Volskwagen, Audi gibi dev markalarla çalışan grafik sanatçısı ve illüstratör Krzysztof Domaradzki, bugün dünyanın en ünlü illüstratörleri arasında gösteriliyor. Özellikle spor temalı illüstratörleri ile pek çok basılı medyada boy gösteren Domaradzki, aynı zamanda dünyanın en çok kazanan illüstratörlerinden biri. Bilgisayar ile çok geç tanışmasına rağmen Polonyalı sanatçı bugüne kadar yüzlerce eser üretti. Uzun yıllar reklam sektöründe çalıştıktan sonra kendi stüdyosunu kuran illüstratör, eşi ile Eliza Domaradzka ile birlikte çalışıyor.

GRAFİK SANATÇISI VE ILLÜSTRATÖR KRZYSZTOF DOMARADZKI, BUGÜN DÜNYANIN EN ÜNLÜ ILLÜSTRATÖRLERİ ARASINDA GÖSTERİLİYOR.

Eko-illüstratör;

ADAM HAYNES

Özellikle doğayı koruma temalı çalışmaları ile dikkat çeken Amerikalı sanatçı Adam Haynes, tam bir aktivist. Uzun yıllar Adidas, Nike gibi dünyaca ünlü ayakkabı firmaları için çalışan Haynes, daha sonra kendi şirketini kurarak pek çok firma için çalışmalar yapmaya başladı. Portland ve Seattle'da bulunan pek çok galeride çalışmaları sergilenen Haynes, illüstrasyonu galerilere sokmayı başaran isimlerin başında geliyor.

ÖZELLIKLE DOĞAYI KORUMA TEMALI ÇALIŞMALARI ILE DIKKAT ÇEKEN AMERIKALI SANATÇI ADAM HAYNES, TAM BIR AKTIVIST.

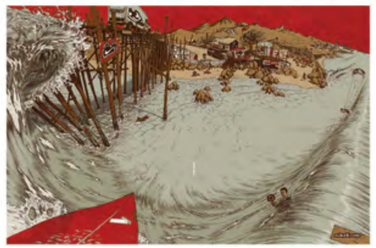

ÖZELLIKLE SINEMA SEKTÖRÜNE YÖNELIK ÇALIŞMALAR YAPAN BANDICKSSON, SIYASETÇILERIN SEÇIM KAMPANYALARI IÇIN DE ÇALIŞMALAR YAPIYOR.

Modern zamanların gezgini;

MARCELL BANDICKSSON

İsveç'in küçük ve güzel kasabalarından Eskilstuna'daki yaşamını bırakıp Amerika'nın Kaliforniya eyaletine, Los Angeles şehrine taşınan Marcell Bandicksson, kısa sürede çıkardığı başarılı işlerle Amerika'da ününe ün kattı. Özellikle sinema sektörüne yönelik çalışmalar yapan Bandicksson, siyasetçilerin seçim kampanyaları için de çalışmalar yapıyor.

Küresel şöhret; SHEPARD FAIREY!

Fairey, şov güreşçisi Andre The Giant ve Obey (İtaat Et) tasarımlarıyla nam saldı. 10 yıl kadar önce de kendi tasarımının ulaştığı şöhret nedeniyle Obey ismini benimsedi.

O'nu hepimiz Amerika'nın ilk siyah başkanı Barack Obama'nın seçim kampanyasında yaptığı çalışmalarla tanıdık. Sokak sanatçısı Frank Shepard Fairey, ABD Başkanı Barack Obama'nın seçim kampanyası dönemi için tasarladığı "Umut" (Hope) adlı eseri ile bir anda şöhret basamaklarını tırmanmaya başladı. Barack Obama'nın kampanyasıyla özdeşleşen 'Hope' çalışması, bir poster ile nasıl küresel bir şöhrete sahip olunulabileceğinin en güzel örneği oldu. Aslında Fairey, 'Obey' (Itaat Et) adını vererek başlattığı sokak sanatı kampanyası daha sonra bir marka haline gelmişti ama onu sadece sokak sanatı ile uğraşanlar tanıyordu. Obey'den (itaat et) sonra 'Hope' da bir marka haline gelerek Fairey'i tüm dünyada büyük bir şöhrete kavuşturdu. "Yıllardır politikacıların, kitleleri ▶

KASIM AYINDAKİ SEÇİMİ OBAMA KAZANINCA ESERİN ÖNEMİ BİR KAT DAHA ARTTI. TIME DERGİSİ OBAMA'YI YILIN ADAMI SEÇERKEN KAPAKTA OBEY'İN BU TASARIMI VARDI.

kendi fikirlerinin peşine takmak için kullandığı semboller ayrıştırıldığında, insanların aslında hiç de desteklemedikleri şeylerin peşine düştükleri görülür." açıklamasıyla politika ve politikacıları eleştiren Fairey, militarist propagandanın kitlelere medya aracılığıyla pompalanması sonucu savaş yanlısı yapay bir kamuoyu oluştuğuna dikkat çekerek, insanların inanmadıkları savaşlara zorla inandırıldığını belirtiyor. Obama'nın savaşı bir çözüm olarak görmeyeceğine inandığı için desteklediğini açıklayan Fairey ile Obey ve başkanlık seçimi merkezde olmak üzere kendisi hakkında bilinmeyenleri öğrenmeye çalıştığımız bir söyleşi gerçekleştirdik.

Obama'yı resmettiniz ve ünlü Time dergisi 'yılın adamı' başlıklı kapağında da bu posteri kullanınca bir fenomen haline geldiniz. Bunda en büyük pay kime aitti?

Obama'yı Bush'un ardındaki problemlere karşı yapıcı bir çözüm olarak, en azından başlangıcı olarak gördüm. Dolayısıyla kafamdaki imajı yaptım. Ve internet sayesinde bugünlere geldi.

Sean Penn'in canlandırdığı ve bu rolle Oscar ödülü aldığı San Francisco belediye meclisine seçilen ilk eşcinsel olan Harvey Milk'in de seçim sloganı 'Hope' idi. Bir esinlenme söz konusu mu?

Dünyada özgün bir şey yaratmak ne kadar söz konusu bilemiyorum. Burada amaç insanları ortak amaç ve akıl etrafında bir araya getirerek bir şeylerin gidişatına dur demekti. Bunu başarmak için görsellikten ve kelimelerden faydalandık ve 'hope' (umut) sözcüğünün telifinin herhangi birinde olduğunu zannetmiyorum.

Obama'nın seçim kampanyasının sizin açınızdan avantajları oldu mu?

Yeni koleksiyonerlerim türedi. Işlerimi toplu halde satın almak isteyenler çıktı. Maddi açıdan yararını inkar edemem.

Barack Obama'yı desteklemenize ne neden oldu?

Birçok şey aslında. 90'ların ortasından beri politikayı dikkatle izliyorum. Clinton'ın olduğu yıllar ve Bush'un olduğu son 10 yıl oldukça zordu ve bu beni politikayla ilgilenmeye daha fazla motive etti. İki kızım var ve bu ülkenin geleceği hakkında, yanlış kişinin yönetimi altında olmak ve de insanlar için nasıl bir hayat tasarlandığı konusunda kaygılıyım. 2000'de Bush'a karşı "Bu senin geleceğin" diyen bir poster yaptım ama o zaman Gore'dan çok fazla etkilenmemiştim. Şimdi ondan daha çok etkileniyorum. Daha sonra 2005'te Kerry'den de çok etkilenmemiştim ama Bush'a karşı oldukça agresif bir poster kampanyası yürüttüm. Ama bütün bunların yaptığı şey kendi adaylarının yeniden seçilmesini isteyen, bu konuda oldukça motive ve geri ▶

kafalı Cumhuriyetçiler'in dirençle karşılaştıkları gerçeğini göstermekti. Sanırım bu fikir insanları gerçekten olumlu bir şey için birleştirmektense ki Barack'a bu gözle bakıyorum, bölücü bir taktikti. Onu ilk olarak 2004'te, Demokratik Kongre'deki konuşmasından sonra takip etmeye başladım. Karakterleri iyi tahlil edebildiğimi düşünüyorum ve Barack'ın savaş karşıtlığı konusunda ilerlemeye cesaret ettiğini ve popüler pozisyonuna karşın her zaman aklından geçenleri söylediğini ve inandığı yönde ilerlediğini hissediyorum, beni etkileyen de bu. Dolayısıyla onu desteklemeye karar verdim. Bazıları neden demokratik atamayı kazandığı günü beklemediğimi soruyorlar ama eğer adayınızın kazanmasını istiyorsanız niye onun seçimde kazanması için çaba harcamayasınız? Insanların Barack'ı desteklemeleri için sadece "Oy verin" yazan bir poster yaptım. Kendi sitemde neden onu desteklediğimi açıkladım ve insanları ona oy vermeleri için teşvik ettim. Ama insanlara Barack'a oy verin demek istemiyorum. Sanatımı sevseniz ve posterimin hoş olduğunu düşünseniz bile eğer gerçekten onun doğru kişi olduğuna inanmadıkça Barack'a oy vermeyin.

Bu fikir nasıl ortaya çıktı?

Obama'nın kampanyası için birkaç baskı çalışması yapmış bazı Obama destekçilerine benim de katkıda bulunmak istediğimi söyledim. Ve sonunda bir illüstrasyon yaptım, onu ertesi gün internete koyduk ve sonra poster basıldı. Bitmesi için oldukça hızlı çalıştım.

Çalışmanıza gelen tepkiler nasıldı?

Tepkiler çılgıncaydı. Baskılar yaklaşık 15 dakikada satılıp bitti. Bu sadece daha büyük bir kampanyaya gelir elde etmek için yapılan bir baskıydı. Satılması için 350 poster bastım, sokaklar için 350 ve daha sonra "Umut" yazılı 3000 adet daha off-set baskı yaptım.

Orijinal baskı ile sokak posterleri arasındaki fark nedir?

Orijinal baskıda küçük Obey logom var ama sokak için yapılanlarda markam yok.

İnsanlar facebook ve benzeri sitelerdeki programlar sayesinde kendi resimlerini sizin eseriniz gibi bir imaja döndürebiliyorlar. Bu konu hakkındaki yorumunuz nedir?

Bir şey zaman geçtikçe ne kadar çok kopyalanıyorsa, orjinal olanın etkisi de o oranda azalıyor. Bunun gösterdiği şey yaptığım imajın bir çok insanı etkileyen güçlü bir referans noktası olması. Ama bu aynı zamanda gelecek sefere başka bir şeyle ortaya çıkmam gerektiği anlamına geliyor. Bu noktada ise oldukça heycan verici.

Günümüzde sanatçılar politika hakkında pek yorum yapmazken sizin bu kadar provakatif çalışmalar yapmanızın nedeni nedir?

Bir sanatçının politika hakkında yorum yapması gibi bir görevi olduğunu düşünmüyorum ama benim en sevdiğim sanat provokatif içeriği ve bir politik görüşü olanlar. Bence bir sanatın politik görüşü olması önemli. İçine mizahı da kattınız mı kıvamı tutturmuşsunuz demektir.

Atatürk'ün de posterini yaptınız. Atatürk'ü tanıyor musunuz?

Bana böyle bir teklif geldiğinde hemen kabul etmedim. Atatürk'ün kim olduğu hakkında bilgim yoktu. Atatürk hakkında araştırma yaptıktan sonra teklifi kabul ettim. Şunu belirtmem gerekiyor ki bu çalışmam için bazı kişilerden tepki aldım.

Tasarımlarınızı yaparken ne tür malzemeler kullanıyorsunuz?

Tasarımlarımı yaparken türlü türlü malzemeyi kullanıyorum, eski gazete ve dergi sayfaları, çizeceğim olayla ilgili küpürler, duvarlardan kopardığım eski posterler, ilanlar… Tasarımlarımı üç aşamada üretiyorum. Önce poster yapacağım kişinin fotoğrafını dijital ortama aktarıyor, sonra bunun illüstrasyonunu yapıyorum ve tekrar tarayıp işi bitiriyorum.

Pek çok kez tutuklandınız. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sokak sanatçılarının alamet-i farikası gibi bir şey bu. Graffti ve sticker art neredeyse yüz kızartıcı bir suçmuş gibi yasalar tarafından yasaklandığı için bundan sonra da pek çok kez tutuklandığıma şahit olabilirsiniz. Son olarak Boston'da tutuklandım. Çağdaş Sanatlar Galerisi'ndeki ilk sergim için Boston'a gelmiştim ve bu tatsız ve anlamsız durum oldu. Sokaklara izinsiz graffti yapma suçundan tam 15 kez tutuklandım.

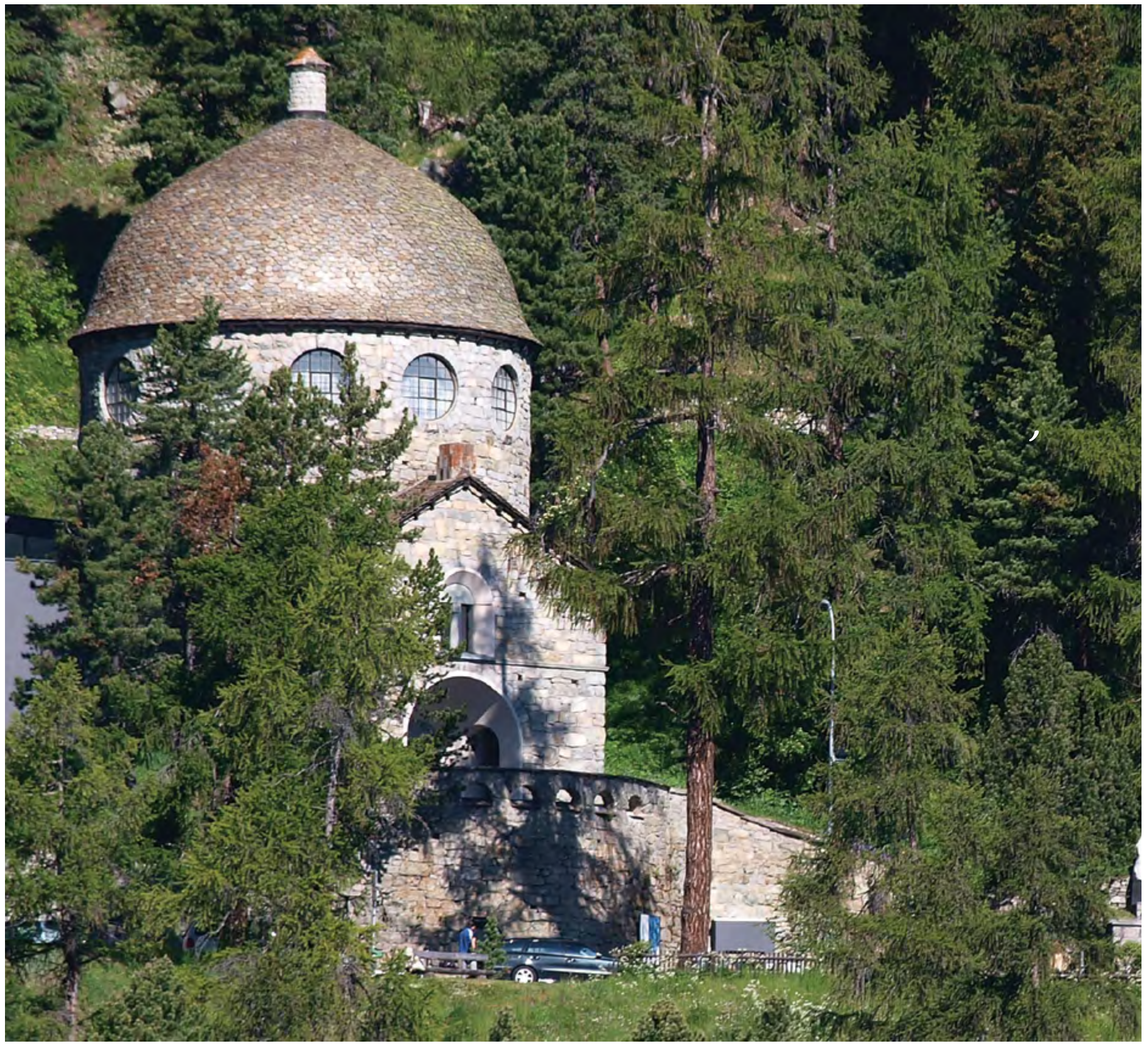

İSVİÇRE'NİN 'MÜTEVAZI GALERİLERİ

MÜTEVAZİ TAVRI VE MESAFELİ OLARAK NİTELENDİRİLEBİLECEK TUTUMUYLA İSVİÇRE, MODERN SANAT SÖZ KONUSU OLDUĞUNDA GEREK ÜRETTİKLERİ GEREK BEĞENDİKLERİ KONUSUNDA BELLİ BİR STANDARTA SAHİP. RAFİNE KELİMESİNİ BEĞENİLERİYLE BİR TUTAN İSVİÇRE, BUGÜN MODERN VE ÇAĞDAŞ SANATIN MAĞRUR MERKEZLERİNDEN BİRİ SAYILIYOR.

/ Hazırlayan: Alican ÇAKMAK KOZOĞLU

MUSÉE DE DESIGN ET D'ARTS APPLIQUÉS CONTEMPORAINS DE LAUSANNE

TANIDIK HEYKELLERİN YOK OLMASI, SİNERJİYE DUYULAN YENİ BİR ARZU YARATIYOR. MUSÉE DE DESIGN ET D'ARTS APPLIQUÉS CONTEMPORAINS DE LAUSANNE'IN UZUN YILLARDIR EV SAHİPLİĞİNİ YAPTIĞI "POP-UP. DESIGN BETWEEN DIMENSIONS" HEYKELE İTİCİ OLMAYAN MODERN BİR SOLUK GETİREN TASARIMLARI SANAT İZLEYİCİSİYLE BULUŞTURUYOR.

Vaud Kantonu, çoğunluğu Lozan'da olamak üzere pek çok müzeye ve sanat galerisine ev sahipliği yapıyor.
2000 yılında açılış töreni yapılan Musée de Design et d'Arts Appliqués Contemporains de Lausanne / Lozan Çağdaş Uygulamalı Sanatlar ve Tasarım Müzesi(MUDAC), çağdaş sanatın Lozan'daki en önemli merkezlerinden biri. Her yıl ortalama altı dönemsel sergiyi salonlarına taşıyan müze aynı zamanda İsviçreli tarihçi Jacques-Édouard Berger'in kariyeri boyunca topladığı koleksiyonunun kalıcı konak yeri. Bunların yanı sıra, müzede dansçıların, müzisyenlerin ve performans sanatçılarının gösterilerine de yer veriliyor.
Orta Çağ'a ait dört İsviçre binasının 17'nci yüzyıldan günümüze ulaşan süreçte birleşmesiyle oluşan müze, Hollandalı küratör Lidewji Edelkoort'un başta Avrupalı sanatçılar olmak üzere evrensel bir bütünlük dahilinde ortaya koyduğu Pop-up. Design between dimensions – Pop-up. Ebatlar arasında tasarım adlı bir sergiye ev sahipliği yapıyor. 21. yüzyılın ana karakterini oluşturan tekilcilik akımı üzerinde yoğunlaşan sergi, kültürlerle birlikte ekonomik öğelerin sınırlandığı sanat anlayışlarını bir araya getiriyor.

ERIC KU

"Yeni bir tanım getirmektense, alfabeyi kullanarak sandalyeyi yeniden betimledim. Tasarlanmış harfleri bir araya getirerek bir sandalye elde etmek mümkün." Eric Ku

Tasarım planı chair - sandalye kelimesinin yazılışı üzerine oturtulmuş olan çalışma, kelimenin tam anlamıyla sandalye dendiğinde akla gelen ilk ideye ulaşma yolunda büyük bir adım atıyor.

MARK ELEY & WAKAKO KISHIMOTO

"Hikayesi olan çalışmalar yapmayı seviyorum. Bir karaktere bürünerek düşünmeyi seviyorum. Biz anlatımsal yaklaşımlara kesinlikle daha yakınız." Wakako Kishimoto

Mark Eley ve Wakako Kishimoto Londra merkezli tasarımlarıyla dokuma, moda ve günlük yaşam malzemesi alanlarında adlarından söz ettiren tasarımcılar.
Ben Wilson ile işbirliği halinde yaptıkları çalışmada Flash adını verdikleri dokumalarını kullanan tasarımcılar kendin-yap tarzındaki sandalyelerinin iskeletini oyuncakları hatırlatan bir tarzla hazırlamışlar.

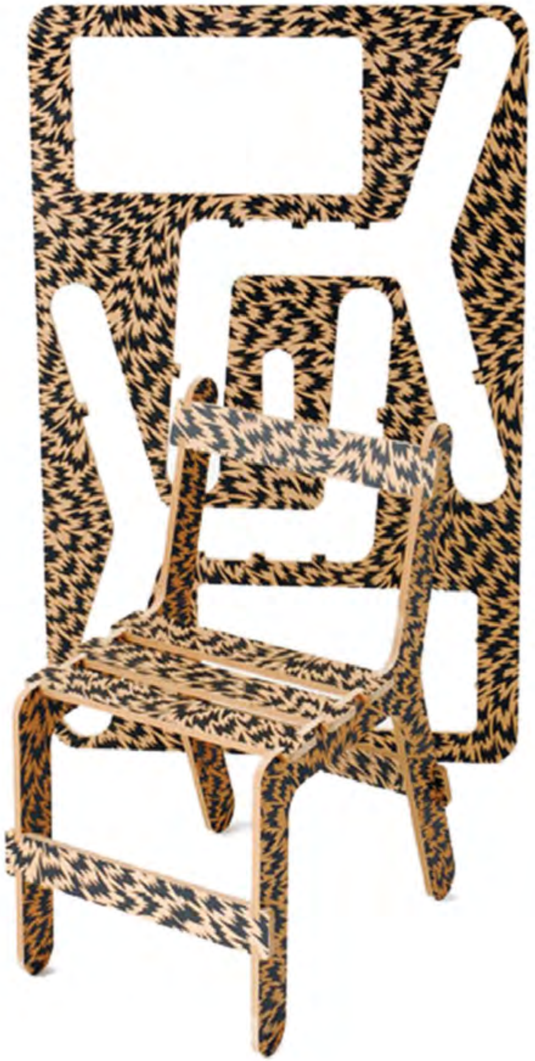

ISSEY MIYAKE

"Geri dönüşüm sonucu elde edilen plastik ile polyesterin tasarıma dahil oluşu..." Issey Miyake
74 yaşındaki Japon asıllı moda, koku ve çağdaş sanat tasarımcısı Issey Miyake, teknoloji tarafından yürütülen çalışmalarıyla tanınıyor. Steve Jobs'un kendisiyle özdeşleşen siyah, boğazlı kazağının da tasarımcısı olan Miyake, Miyake Tasarım Stüdyosu'nu 1970 yılında Tokyo'da kurmuş.
Tasarımcının 1997 yılından beri sürdürdüğü A-POC(A Piece of Clothing - Bir Parça Kumaş) adlı çalışması dahilinde hazırladığı bu tasarım, Miyake'nin Reality Lab ile ortak çalışması. Ekolojik farkındalık açısından büyük bir önemi olan elbise, tasarımcısının rejenerasyon rekreasyon algısının temel öğelerini bir arada sunuyor.

MUSHROOM

"Ağacın altında oturmak varken sandalyeyi kim ne yapsın?" diye soruyor tasarımcı Anthony Kleinepier. Hem halının hem de mobilyaların geleneksel kullanımlarında farklı bir form ortaya çıkaran MushRoom - Mantar tıpkı bir ağaç misali; altında buluşulabilecek kadar büyük.

DİKİŞ MAKİNASI

"Sevgili Sirküler Dikiş Makinası, seninle çalışma, oynama, yaratma ve senden bir şeyler öğrenme fırsatım olduğu için minnettarım. Konuşabilsen, senin de eğlendiğini söyleyeceğini umuyorum." Borre Akkersduk
Tasarımcı, çalışmasının amacının üretim süreci kadar ürünün son halinin de önemli olduğuna dikkat çekmek olduğunu söylüyor.

HIDE

"Üzüntümü anlatan bir şarkıyı canlı söylersem, şarkının tercrübe ettirecekleri daha içten olur." Laurens Manders
Hikaye anlatıcılığının gücü, şair bir oğlanın gitarıyla birlikte kız arkadaşının ihanetini takip ettiği bir kulübenin içine gizleniyor. Bir performans ve multimedya öğeler birleşimi olan Hide - Post, sanatçının mezuniyet projesi.

FERDINAND HODLER: İSVEÇ RESMİNİN ŞEKİLLENDİRİLMESİ

THE FONDATION BEYELER

KENDİNİ ÇİZDİĞİ PORTRELERİ, ALP DAĞI'NIN MANZARALARI VE KADIN ÖLÜMLERİ KONSEPTLERİNE ÖZEL BİR İLGİSİ OLAN HODLER, BU KONULARI ÇEŞİTLİ ŞEKİLLERDE İŞLEMİŞTİR VE STİLİ HER SEFERİNDE DAHA SOYUT VE RADİKAL OLMUŞTUR.

Ferdinand Hodler'in en son çalışmalarının kapsamlı bir sergisini en son üstlenen galeri Isviçre'deki The Fondation Beyeler oldu. Çalışmaları ile Isviçre'nin resim dalındaki imajını daha önce hiç kimsenin yapamadığı kadar değiştiren Hodler'in özellikle son yıllarındaki çalışmaları, günümüz modern sanatı içindeki yerini sabitlemekte oldukça yeterliydi.

Sanatçının Isviçre'nin 19'uncu yüzyıl sanatından modern sanata geçişindeki yeri yadsınamayacak kadar büyük.

Varlıklı bir aileden gelen Hodler, özellikle hayatının son yıllarında kendini resme adadı. Hal-i hazırda yeterince zengin ve ünlü olan Hodler'in, kendini kimseye kanıtlama ihtiyacında olmaması, çalışmalarında etkisini büyük ölçüde hissettiren bir etmendi. Kendini çizdiği portreleri, Alp Dağı'nın manzaraları ve kadın ölümleri konseptlerine özel bir ilgisi olan Hodler, bu konuları çeşitli şekillerde işlemiştir ve stili her seferinde daha soyut ve radikal olmuştur. New York'daki Neue Galerie ile beraber üstlenilen, The Fondation Beyeler'deki son sergisi, özel koleksiyonlar ile yerel ve uluslarası müzelerde bulunan özel parçaların birleştirilmesi ile oluştu.

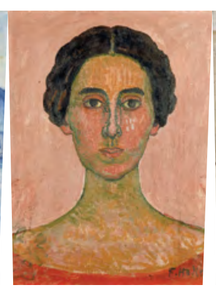

COLLECTION DE L'ART

BRUT DE LAUSANNE

COLLECTION DE L'ART BRUT DE LAUSANNE-LOZAN ART BRUT KOLEKSİYONU, AVRUPA'DA İLK KEZ YAPILAN BİR SERGİYE İMZA ATIP AMERİKALI ART BRUT KÜRATÖRÜ MORTON BARTLETT'NİN ÇALIŞMALARINI LOZAN'A GETİRİYOR.

1976 ila 2001 yılları arasında sanat tarihçisi ve yazar Michel Thévoz tarafından yönetilen, 2001'den bu yana Lucienne Peiry'nin yönetimine giren Collection de l'Art Brut de Lausanne- Lozan Art Brut Koleksiyonu, Avrupa'da ilk kez yapılan bir sergiye imza atıp Amerikalı Art Brut küratörü Morton Bartlett'nin çalışmalarını Lozan'a getiriyor.
Bartlett'nin 1936'dan 1963'e kadar yaptığı çalışmaları, 27 yıllık bir dönemi incelemeye sunan sergi, küratörün ölümünden sonra evinde bulunan çalışmalardan oluşuyor.

1962 Salsk doğumlu, Valery Koshlyakov ise çalışmalarında Sovyet döneminin klasikleşmiş yapılarını konu alıyor.

RUS ÇAĞDAŞ SANATI KAPILARINI ARALADI

HER NE KADAR OLİGARKLAR ARASINDA HIZLA POPÜLERLİĞİ ARTIYOR OLSA DA ULUSLARARASI BİENNALLER HARİCİNDE ÇOK DA SIKÇA RASTLAYAMADIĞIMIZ RUS ÇAĞDAŞ SANATI HALA KEŞFEDİLMEMİŞ VE YABANCI OLMA HALİNİ SÜRDÜRMEYE DEVAM EDİYOR.

Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr

Fakat son dönemlerde yaşanan gelişmeler ışığında gördüğümüz o ki Rus imzası taşıyan eserler artık yavaş yavaş daha çok görünür olmaya başlayacak. Saatchi'nin güncel koleksiyonları arasına Rus sanatçıların eserlerinden oluşan iki ayrı çalışma sokması da önümüzdeki günlerde Sovyet döneminin ardından yükselişe geçen Rus çağdaş sanatının daha sık gündeme geleceğinin bir göstergesi sayabiliriz.
Saatchi'nin bünyesinde gerçekleştirilen sergilerden biri Tsukanov Vakfı tarafından organize edilen "Breaking the Ice: Moscow Art 1960-80s" sergisi. Burada komünist rejimde icra edilen sanata dair örnekler sergileniyor. Diğer sergi olan "Gaiety is the Most Outstanding Feature of the Soviet Union: Art from Russia" ise 18 Rus sanatçının resim, fotoğraf, heykel

Oleg Tselkov

1938 Kharkov doğumlu Boris Mikhailov, fotoğraf çalışmalarına Berlin ve Kharlov'da devam ediyor.

Vikenti Nilin

Yelena Popova

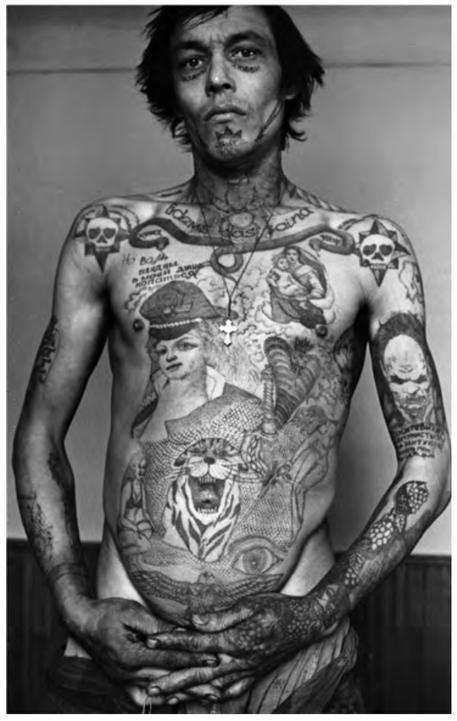

SERGİNİN EN GENÇ İSİMLERİNDEN BİRİ OLAN DASHA SHİSHKİN, 1977 MOSKOVA DOĞUMLU. SANAT YAŞAMINA NEW YORK'DA DEVAM EDEN SHİSHKİN İSE YUKARIDA GÖRDÜĞÜMÜZ MİZAHİ VE GROTESK BİR ŞEKİLDE RESMETTİĞİ RENKLİ BİR DÜNYA İLE KARŞIMIZA ÇIKIYOR.

Rus gangsterlerinin vücutlarındaki dövmeleri fotoğraflayan Sergei Vasiliev'de 1937 Chelyabinsk doğumlu. Serginin en dikkat çekici parçalarından biri de onun 2010 yılında çektiği bu fotoğraf.

“BREAKING THE ICE: MOSCOW ART 1960-80S” SERGİSİNDE SSCB DÖNEMİNDE İCRA EDİLEN SANATA DAİR ÖRNEKLER SERGİLENİRKEN “GAIETY IS THE MOST OUTSTANDING FEATURE OF THE SOVIET UNION: ART FROM RUSSIA” İSE SSCB’NİN YIKILIŞI VE PERESTROYKA YILLARINA ŞAHİTLİK EDEN BİR JENERASYONUN ESERLERİNDEN OLUŞUYOR.

Oleg Tselkov

Ilya Kabakov

Yevgeny Rukhin

ve enstalasyondan oluşan çalışmalarına yer veriyor. SSCB’nin yıkılışı ve perestroyka yıllarına şahitlik eden bir jenerasyonun eserlerinden oluşan sergi, Rusya’daki yaşamın komplex yapının izlerini taşıyor. Hermitage Müzesi’nin Çağdaş Sanat Departman Başkanı Dimitri Ozerkov bu sergiyi “çokodaklı ve transandantal, şiirsel ve dualist, politize ve romantik” olarak tanımlıyor. Serginin gerek Rus tarihi gerekse Rus Çağdaş Sanatı açısından fikir verici olduğu ise kesin. “Gaiety is the Most Outstanding Feature of the Soviet Union: Art from Russia” sergisinde eserleri bulunan sanatçılar ise Janis Avotins, Daniel Bragin, Dasha Fursey, Liudmila Konstantinova, Irina Korina, Valery Koshlyakov, Daria Krotova, Boris Mikhailov, Nika Neelova, Vikenti Nilin, Gosha Ostretsov, Sergey Pakhomov, Anna Parkina, Yelena Popova, Roman Savchenko, Dasha Shishkin, Tamuna Sirbiladze ve Sergei Vasiliev.

Leonid Sokov

TATART'TAN ARCO MADRID ÇIKARMASI

ARCO madrid
FERIA INTERNACIONAL DE ARTE CONTEMPORÁNEO
INTERNATIONAL CONTEMPORARY ART FAIR

TATART, 22 KİŞİLİK SANATSEVER GRUBUYLA, FOCUS TÜRKİYE KAPSAMINDA ARCO MADRID'DEYDİ.

AÇILDIĞI GÜNDEN BU YANA TÜRKİYE'DE ÇAĞDAŞ SANAT KONULU SEMİNERLERİ İLE ADINDAN ÖVGÜ İLE SÖZ ETTİREN, BUNUN YANI SIRA SERGİLER DÜZENLEMEYE DEVAM EDEN TATART SANAT VE ARAŞTIRMA MERKEZİ, ARCO MADRID SANAT FUARINA, 22 KİŞİLİK SANATSEVER BİR GRUP İLE GEZİ DÜZENLEDİ.

Sanat gezisi, Prof. Dr. Gülten İmamoğlu'nun da katılımı ile 14–17 Şubat 2013 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Gezinin ilk günü, Türkiye'nin Madrid Büyükelçisi Ayşe Sinirlioğlu'nun ev sahipliğindeki, Conde Duque Sanat Merkezi'nde düzenlenen resepsiyona, fuar organizasyonunda yer alan diğer konuklar ile birlikte katılım sağlandı. Tatart'ın kurucularından Gizem Tatlıcı, "Türk sanatının paylaşımını ve görünürlüğünü artırmanın yanı sıra bu yönde karşılıklı talep yaratmayı da hedefliyoruz. Tatart olarak hem yurt içindeki hem de yurt dışındaki kişiler ve gruplar için dünya genelinde bulunan müzelere,

SANAT GEZİSİ, PROF. DR. GÜLTEN İMAMOĞLU'NUN DA KATILIMI İLE 14–17 ŞUBAT 2013 TARİHLERİ ARASINDA GERÇEKLEŞTİRİLDİ. GEZİNİN İLK GÜNÜ, TÜRKİYE'NİN MADRİD BÜYÜKELÇİSİ AYŞE SİNİRLİOĞLU'NUN EV SAHİPLİĞİNDEKİ, CONDE DUQUE SANAT MERKEZİ'NDE DÜZENLENEN RESEPSİYONA, FUAR ORGANİZASYONUNDA YER ALAN DİĞER KONUKLAR İLE BİRLİKTE KATILIM SAĞLANDI.

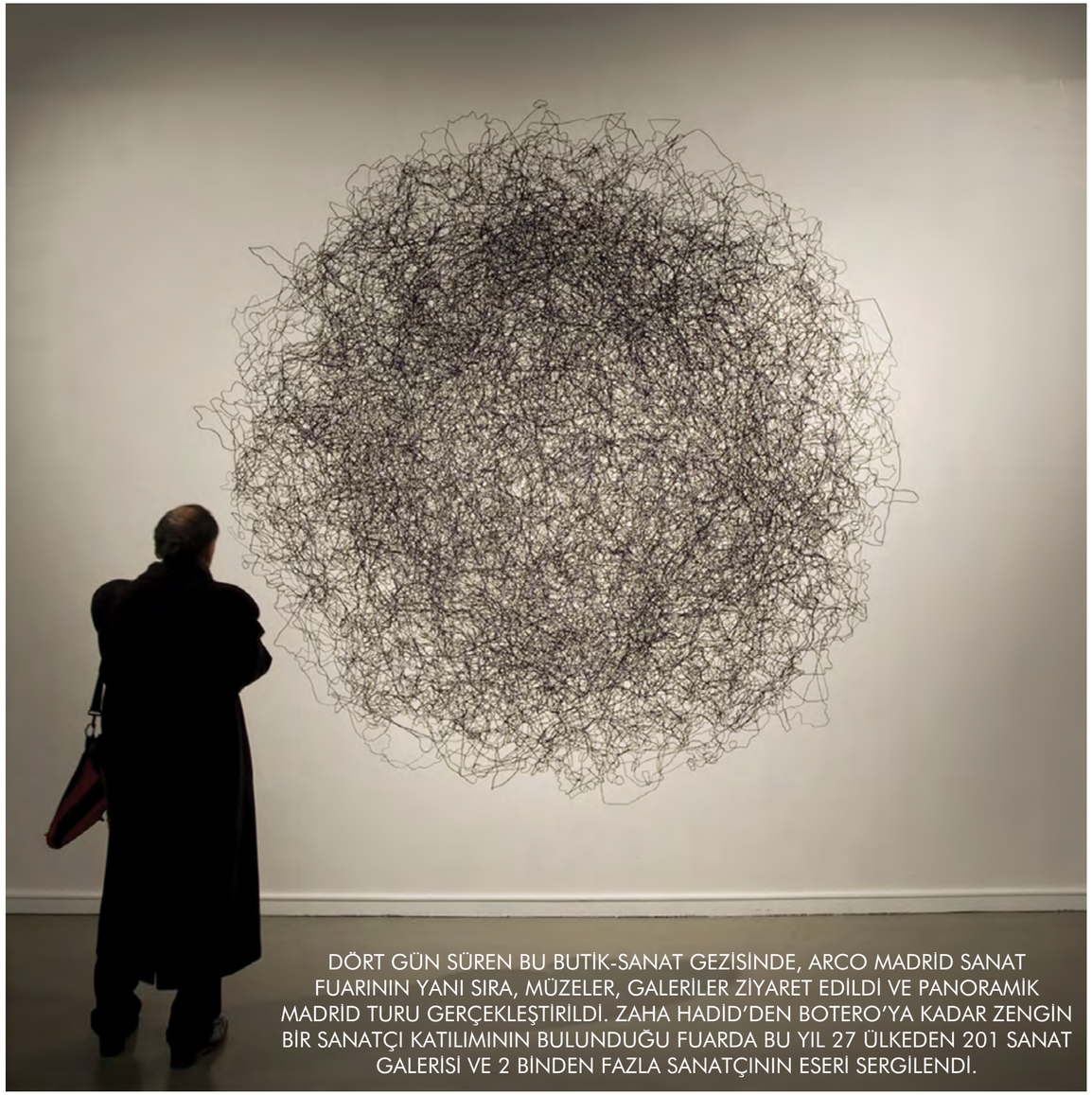

DÖRT GÜN SÜREN BU BUTİK-SANAT GEZİSİNDE, ARCO MADRİD SANAT FUARININ YANI SIRA, MÜZELER, GALERİLER ZİYARET EDİLDİ VE PANORAMİK MADRİD TURU GERÇEKLEŞTİRİLDİ. ZAHA HADİD'DEN BOTERO'YA KADAR ZENGİN BİR SANATÇI KATILIMININ BULUNDUĞU FUARDA BU YIL 27 ÜLKEDEN 201 SANAT GALERİSİ VE 2 BİNDEN FAZLA SANATÇININ ESERİ SERGİLENDİ.

sanat galerilerine ve sanat fuarlarına özel geziler organize ediyoruz" dedi. Dört gün süren bu butik-sanat gezisinde, ARCO Madrid sanat fuarının yanı sıra, müzeler, galeriler ziyaret edildi ve panoramik Madrid turu gerçekleştirildi. Zaha Hadid'den Botero'ya kadar zengin bir sanatçı katılımının bulunduğu fuarda bu yıl 27 ülkeden 201 sanat galerisi ve 2 binden fazla sanatçının eseri sergilendi. 200 Đ ile 10 milyon avroluk geniş bir fiyat aralığında satışa konulan eserler dünyanın pek çok ülkesinden olduğu kadar Türkiye'den de katılan seçkin izleyiciler tarafından özel ilgi gördü. Tatart Sanat ve Araştırma Merkezi gezi grubu, dünyanın farklı ülkelerinden fuara katılan önemli sanatçılar, galeriler ve sanatseverler ile bir araya gelerek bu sanat atmosferini bizzat yaşadı. Tatart'ın kurucularından Gizem Tatlıcı, "Mehmet Tatlıcı ile birlikte kurduğumuz Tatart, sanatçıların, sanatseverlerin, gelericilerin, sanat yazarları ve koleksiyoncuların birbirlerine ulaşabileceği bir sanat kulübü, aynı zamanda da sanat ve araştırma merkezi olarak faaliyet gösteriyor. Tatart Sanat ve Araştırma Merkezi, vakıf olma yolunda ilerlerken, bu çatı altında hem sosyal sorumluluk çalışmalarımız hem de sanat faaliyetlerimiz ile Türkiye'de çağdaş sanatı da geliştirmek adına her gün yeni projeler geliştiriyoruz" şeklinde konuştu.
Tatart, bundan sonraki kültür ve sanat projeleri arasında Art Basel, Venedik Bienali, Frieze London ve Abu Dhabi gibi çağdaş sanat fuarlarına, desteklediği başarılı sanatçılarla katılıp Türkiye'de çağdaş sanatın gelişmesine ve yayılmasına katkı sağlamaya devam edecektir.

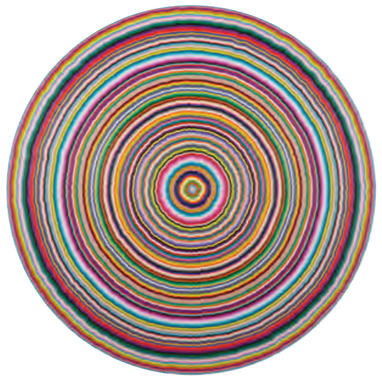

GİZEM TATLICI'NIN ÖNCÜLÜĞÜNDE KURULAN TATART, BUNDAN SONRAKİ KÜLTÜR VE SANAT PROJELERİ ARASINDA ART BASEL, VENEDİK BİENALİ, FRİEZE LONDON VE ABU DHABİ GİBİ ÇAĞDAŞ SANAT FUARLARINA, DESTEKLEDİĞİ BAŞARILI SANATÇILARLA KATILIP TÜRKİYE'DE ÇAĞDAŞ SANATIN GELİŞMESİNE VE YAYILMASINA KATKI SAĞLAMAYA DEVAM EDECEKTİR.

TÜRK DOĞALTAŞI'NIN EŞSİZ HİKAYESİ

MILANO TASARIM HAFTASI'NDA!

TÜRK DOĞALTAŞININ EŞSİZ HİKAYESİ TASARIM DÜNYASININ EN ÖNEMLİ ETKİNLİKLERİNDEN BİRİ OLARAK TANIMLANAN, BU SENE 8 - 14 NİSAN TARİHLERİ ARASINDA GERÇEKLEŞECEK MİLANO TASARIM HAFTASI'NDA GÜNDEME GELECEK.

4 bin yıllık bir geleneğin parçası doğaltaşlar özellikle de mermer, Türkiye topraklarındaki en değerli sanat ve mimari yapıtların temel malzemesi olurken, klasikten antik Bizans'a, Osmanlı'dan modern dönemlere, medeniyetlerin zamanın tahribatından etkilenmeden birincil tanıklığını sürdürmeye devam etmektedir. Bu limitsiz potansiyeli ile mermer, hikaye anlatıcılığı ile anıları, rüyaları, hayal gücünü ve efsaneleri geçmişten günümüze tükenmez bir kaynak olarak ulaştırmaktadır.

Türk doğaltaşının bu eşsiz hikayesi tasarım dünyasının en önemli etkinliklerinden biri olarak tanımlanan, bu sene 8 - 14 Nisan tarihleri arasında gerçekleşecek Milano Tasarım Haftası'nda gündeme gelecek. İlki geçtiğimiz sene hayata geçirilen "Ve Mermer Dedi ki: Yol Seni Değiştirir" sergisi, bu sene de İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB) sahipliğinde organize edilerek "Işıkla Yıkanmak" adıyla tasarım severlerle buluşacak.

"Işıkla Yıkanmak" mermer, su ve ışığa odaklanarak, temizlik, saflık ve arınma gibi kavramları ifade etmek için ideal bir kombinasyon ortaya çıkartacak. Mermer, bu birliktelik içerisinde kendini pürüzsüz, parlak, ideal yüzeyiyle konumlandırırken, bu elementler tarafından dokunulduğu zaman tüm ihtişamı ve güzelliğiyle de var olacak. ▶

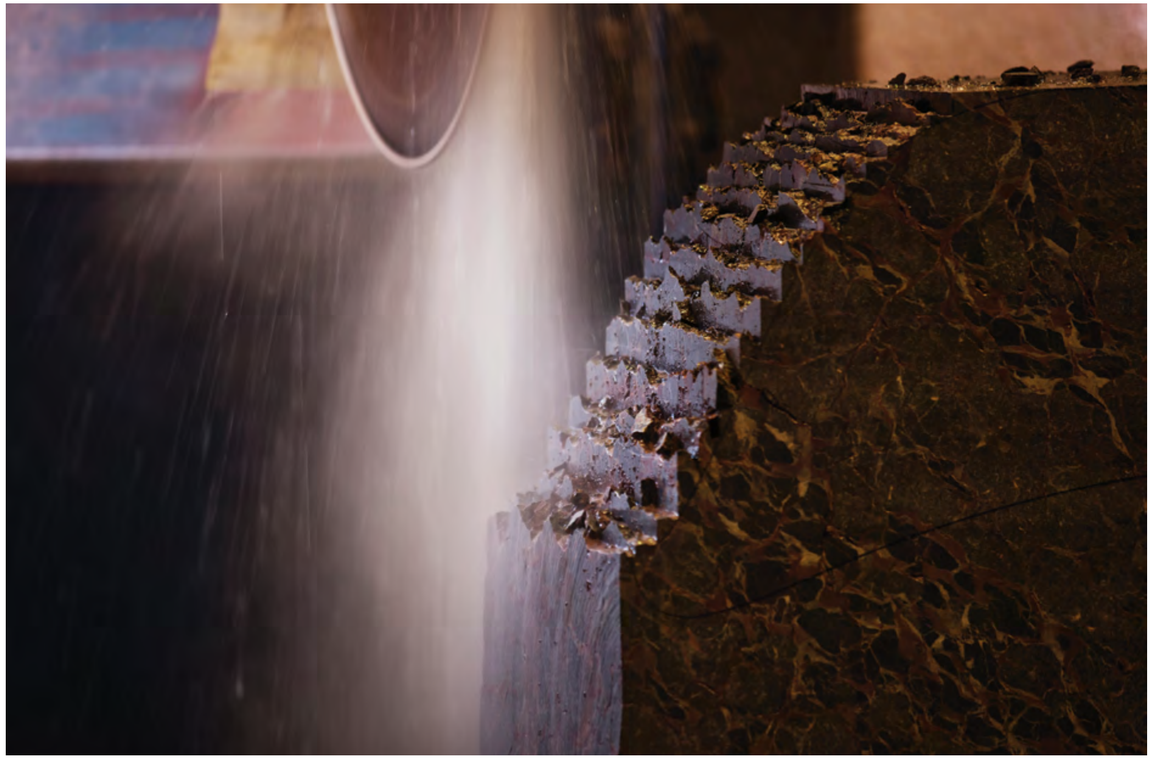

İLKİ GEÇTİĞİMİZ SENE HAYATA GEÇİRİLEN "VE MERMER DEDİ Kİ: YOL SENİ DEĞİŞTİRİR" SERGİSİ, BU SENE DE İSTANBUL MADEN İHRACATÇILARI BİRLİĞİ (İMİB) SAHİPLİĞİNDE ORGANİZE EDİLEREK "IŞIKLA YIKANMAK" ADIYLA TASARIM SEVERLERLE BULUŞACAK.

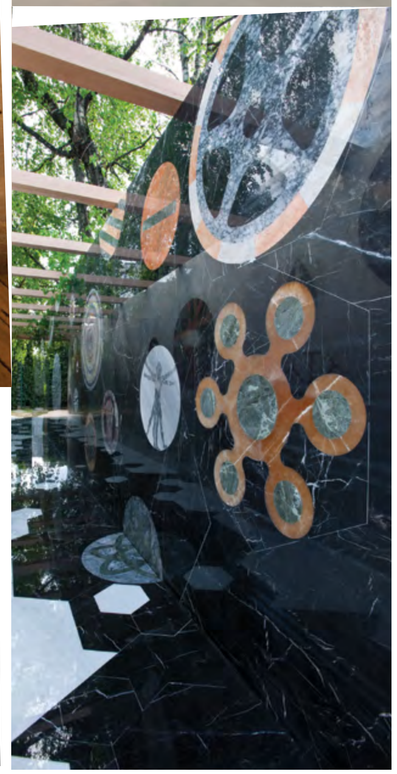

Zona Tortona Superstudio Piu Art Garden'da 900 m2'lik alanda yer alan serginin küratörlüğünü Türk tasarım firması Demirden Design üstlenirken, farklı disiplinden altı tasarımcı ve mimar mermeri konu edinerek, Türkiye topraklarında yer alan kültürü, tarihi ve mitleri çağdaş tasarımlarla buluşturarak zıtlıkların bütünleyicisi olacak. Tasarımlar mimar Massimiliano-Doriana Fuksas (Italya), Melkan Gürsel - Murat Tabanlıoğlu (Türkiye), Alişan Çırakoğlu (Türkiye), endüstriyel tasarımcı Mathieu Lehanneur (Fransa), moda ikilisi Dice Kayek (Türkiye) ve sanatçı-tasarımcı Arik Levy (Fransa) tarafından gerçekleştirilecek. Çalışmalar, Türk üretimciler ve atölyeler tarafından yapılarak, sergide bir kolyenin taneleri gibi ahşap bir yol üzerinde birleştirilecek ve doğaltaşların özellikle de mermerin dokunma ile görme hissine yönelik karakterini açığa çıkararak, ziyaretçileri maneviyatla buluşturacak zihinsel bir yolculuğa davet edecek. Maden ve doğaltaş sektöründe ihracatla ilgili tüm faaliyetleri yürütmek amacıyla kurulan ve kar amacı gütmeyen profesyonel bir kuruluş olan Istanbul Maden İhracatçıları Birliği (IMIB) Türk doğaltaş sanayisinin vizyonunu, tasarımı kullanma yetkinliğini ve ülkemiz mermerlerinin güzelliğini dünyaya tanıtmayı hedeflemektedir. Türkiye, dünya madenciliğinde 132 ülke arasında üretim değeri itibariyle 28'nci, maden çeşitliliği itibariyle ise 10'uncu sırada yer alıyor. Ayrıca 120 renk ve desende eşsiz bir mermer zenginliği ile bu alandaki ihracatın da bir numaralı ülkesi konumundadır.

"IŞIKLA YIKANMAK" MERMER, SU VE IŞIĞA ODAKLANARAK, TEMİZLİK, SAFLIK VE ARINMA GİBİ KAVRAMLARI İFADE ETMEK İÇİN İDEAL BİR KOMBİNASYON ORTAYA ÇIKARTACAK. MERMER, BU BİRLİKTELİK İÇERİSİNDE KENDİNİ PÜRÜZSÜZ, PARLAK, İDEAL YÜZEYİYLE KONUMLANDIRIRKEN, BU ELEMENTLER TARAFINDAN DOKUNULDUĞU ZAMAN TÜM İHTİŞAMI VE GÜZELLİĞİYLE DE VAR OLACAK.

42 MASLAK EN BAŞARILI EMLAK YATIRIMI SEÇİLDİ

SANAT KONSEPTİYLE İNŞAA EDİLEN "42 MASLAK PROJESİ" DÖRT FARKLI KATEGORİDE ÖDÜL ALDI!

250.000 m2 inşaat alanı ve genel karma konsepti itibariyle Istanbul Avrupa Yakası'ndaki en büyük projelerden biri olan ve Türkiye'de sanat konseptiyle inşa edilen ilk proje olan ve bu yıl ikinci kez düzenlenen 'Türkiye'nin En Başarılı Emlak Yatırımları 2012' proje ödüllerinde En Başarılı Emlak Yatırımı Ödülü'ne layık görüldü. Dünya'nın sayılı büyük mimarlık firmasından biri olan İngiliz Chapman Taylor tarafından tasarlanan 42 Maslak'ın Türkiye'den proje mimarlığı Turgut Toydemir / PİRAMİT MİMARLIK'a; iç mimarisi Sinan Kafadar / METEX'e; peyzaj mimarisi ise Deniz Aslan / D's MİMARLIK'a ait. Türkiye'nin dinamizmini en iyi şekilde yansıtan bölgelerden biri olan Maslak'ın odak noktasında yer alan proje, tasarım ve fonksiyonelliği mimari bütünlükle öne çıkarıyor. Rezidans, yatay ofis, multi ofis, Shops&Art alışveriş merkezi ve otelden oluşan 5 farklı yaşam konseptini bir arada sunan 42 Maslak rafine bir yaşam standardını, kalite ile birleştiriyor. ▶

İNŞA ETTİĞİ PROJELERDE 40 YILLIK DENEYİMİNİ VE YARATICI VİZYONUNU GÖZLER ÖNÜNE SEREN BAY İNŞAAT, TÜRKİYE'DE SANATLA İÇ İÇE BİR YAŞAM STİLİ SUNAN "ARTFUL LİVİNG" KONSEPTİYLE İLK KEZ İNŞA EDİLEN "42 MASLAK PROJESİ" İLE 2012 YILININ 'EN BAŞARILI EMLAK YATIRIMI ÖDÜLÜ'NÜN SAHİBİ OLDU. AYRICA ADAY OLDUĞU KARMA YAPI KATEGORİSİ'NDE BİRİNCİ OLURKEN, AKILLI BİNA KATEGORİSİ'NDE İKİNCİ MARKALI KONUT KATEGORİSİ'NDE ÜÇÜNCÜ OLDU.

Yarışmaya Konut, Karma Yapı Kategorisi, Akıllı Bina ve Türkiye'nin En Başarılı Emlak Yatırımları kategorilerinde katılan Bay Inşaat, En Başarılı Emlak Yatırımı Ödülü'nü kazandı. Bunun yanı sıra Karma Yapı Kategorisi'nde birincilik ödülünün, Akıllı Bina Kategorisi'nde ikincilik ödülünün ve Markalı Konut Kategorisi'nde üçüncülük ödülünün sahibi olan Bay Inşaat, gecenin yıldızı oldu. Büyük bir heyecan içinde geçen yarışmanın jürisinde gayrimenkul ve emlak konusunda uzman isimler ve akademisyenler yer aldı. Ödül töreni Türk iş dünyasının ve emlak sektörünün önde gelen temsilcilerinin katılımıyla Grand Hyatt Otel'de gerçekleşti. Türkiye'nin En Başarılı Emlak Yatırımları 2012 proje ödül töreninde ödül almış olmaktan mutluluk duyduğunu ifade eden 42 Maslak Yürütme Kurulu Başkanı Erol Özmandıracı şunları söyledi; "Türk iş hayatının nabzını tutan, bu güzel organizasyon için teşekkür ediyorum. Kanımca bir yatırımın esas başarısı, sadece yatırımcıya değil, içinde yer aldığı ülkeye, topluma ve dünyaya kattığı değerdir. Projemizin bu kıymetli ödüle her zaman layık olması için her zaman daha fazla değer üretmeye odaklanacağız."

SPOT CONTEMPORARY
ART PROJECTS'TEN HABERLER

SPOT CONTEMPORARY ART PROJECTS GÜNCEL SANAT EĞİTİM VE ÜRETİM PLATFORMUDUR.
SPOT PROJECTS'TE PROGRAMLAR 7 HAFTA BOYUNCA HAFTADA BİR GÜN BULUŞULAN (7/7) SEMİNERLER, VEYA BİR GÜNLÜK (1/1) ATÖLYELER OLARAK ÇEŞİTLENİR. PROGRAMLAR SAHA GEZİLERİ İLE DESTEKLENİR.
SAHA GEZİLERİ GALERİ VE SANAT MEKANI GEZİLERİ OLARAK TANIMLANIR.

• 16 Ocak 2013'te başlayan, küratör Özge Ersoy ve Zeynep Öz'ün hazırladığı "Güncel Sanat ve Temaları" ile 12 Şubat 2013'te başlayan ve Sanatçı Mürüvvet Türkyılmaz'ın hazırladığı "Güncel Sanattan Önce II" başlıklı 7 hafta, 7 seanslık (7/7) seminerler hala devam etmektedir.
• SPOT Projects'in, Mart 2013'te açacağı 7/7 seminer , "Sanat Mecraları" başlığı altında yürütülecektir
(Tarih ve bilgi için www.spot-projects.com).
• Spot Projects'te ilkbahar döneminde Küratör Ceren Erdem, Sanatçı Ali Taptık ve Sanatçı Burak Arıkan ile atölyeler düzenlenecektir. Nisan ayında ise Akademisyen Elena Schenone ile "Clothes and Ornaments as a Means of Identity" başlığı altında İngilizce yürütülecek bir atölye gerçekleşecektir
(Tarih ve bilgi için www.spot-projects.com).
• SPOT Projects üretim fonu, düzenlenen güncel sanat seminerleri ve gezilerden elde edilen gelirler ile oluşmaktadır. Bu fonun yaratılmasında ki amaç sanatta hamilik ve üretim kültürünün anlaşılmasına katkı sağlamaktır. Zeynep Öz küratörlüğünde ve SPOT Projects Üretim fonu ile hayata geçirilen ilk proje Işıl Eğrikavuk'un "Dönüşüm Muhteşem Olacak" işidir. Işıl Eğrikavuk SPOT üretim fonunu aldıktan sonra 13 Mart 2013'te başlayacak 11. Sharjah Bienaline davet edildi.
• SPOT Contemporary Art Projects SPOT.TER adını verdiği üyelik platformunun tanıtımını 14 Mart 2013 günü Happily Ever After'da yapacaktır. (SPOT.TER ve bilgi için www.spot-projects.com). İlkbahar döneminde SPOT.TER'ı yeni buluşmalar, hoş etkinlikler, süprizler bekliyor.
• SPOT.TER galeri gezileri devam etmektedir (Tarih ve bilgi için www.spot-projects.com). Galeri gezilerine spotter değilseniz de belli bir ücret karşılığı katılabilirsiniz.
• SPOT Projects'in Amerikan Express sponsorluğunda gerçekleştireceği üçüncü uluslarası seminerin başlığı "Yükselişte olan Sanat Piyasaları I: Ortadoğu, Iran ve Türkiye" olacaktır. Seminer Mayıs'ın ilk haftası gerçekleşecektir. Bu seminer bahsi geçen bölgede etkin sanat gurularını, ve Türkiye'den süpriz isimleri ağırlayacaktır (Daha fazla bilgi için www.spot-projects.com).
• SPOT Contemporary Art Projects "Iş'te SPOT" başlığı altında şirketlere/kurumlara sunulacak, sanat seminerleri ve etkinliklerini kapsayan program paketleri yarattı. SPOT ekibi programı tanıtmak ve sunmak üzere ofisinize geliyor. Daha fazla bilgi için www.spot-projects.com .
• 2013'ün ilk 1/1 atölyesi 15 Ocak 2013'te "Eternal Bliss?Dada!" başlığı altında gerçekleşti. Bu semineri Dada akımının Isviçre'deki başlangıç mekanı olan Cabaret Voltaire'in ▶

SPOT CONTEMPORARY ART PROJECTS "İŞ'TE SPOT" BAŞLIĞI ALTINDA ŞİRKETLERE/KURUMLARA SUNULACAK, SANAT SEMİNERLERİ VE ETKİNLİKLERİNİ KAPSAYAN PROGRAM PAKETLERİ YARATTI.

direktörü Adrian Notz yürüttü.
• SPOT Projects'in Ekim-Ocak döneminde her biri farklı konuda atölyeler gerçekleşti. 15 Ekim 2012 ile 1 Ocak 2013 arasında ki dönemde Sanatçı Bengü Karaduman ile "Video Atölyesi", Elipsis Galeri direktörü Sinem Yörük ile "Fotoğraf Tarihi ve Koleksiyonerliği", Tasarım Danışmanı Burcu Yağız ile "Sanat ve Tasarımın Arakesiti" ve Christie's Müzayede Evi'nden Leonie Moschner ve Growth Markets direktörü Paul Hewitt ile "Müzayedeler: Sormak Isteyip Soramadıklarınız Üzerine" başlıklı atölyeler düzenlendi.

FİNANSBANK'TAN SANATA TAM DESTEK

MÜBİN ORHON KİTABI

LİRİK SOYUT RESMİN TÜRKİYE'DEKİ EN ÖNEMLİ TEMSİLCİLERİNDEN MÜBİN ORHON'UN YAŞAM ÖYKÜSÜ VE ESERLERİ FİNANSBANK'IN SANATA VERDİĞİ DESTEKLE KİTAPTA TOPLANARAK SANATSEVERLERLE BULUŞTU.

Türkiye'nin köklü çağdaş sanat galerilerinden Galeri Nev tarafından yayına hazırlanan ve editörlüğünü Serra Yentürk'ün üstlendiği kitap, Onur Bayiç tarafından tasarlandı. Finansbank'ın sanat kitapları dizisinin son eseri olan kitabın tanıtımı, 16 Ocak Çarşamba akşamı, İstanbul Modern'de gerçekleştirildi. Lansmanda ayrıca Mübin Orhon'un kağıt üzerine guaş çalışmalarından da örnekler sergilendi. Finansbank Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Aras, 2007 yılında Erol Akyavaş retrospektif kitabının ve 2012 yılında yayınladıkları Canan Tolon retrospektif kitabının ardından Mübin Orhon'un eserlerini tanıtmaktan dolayı büyük mutluluk duyduklarını ve bu çalışmalara önümüzdeki dönemde de devam edeceklerini belirtti.

Mübin Orhon, 1924 yılında, İstanbul'da doğdu. Bilinenin aksine Türkiye'de sanat eğitimi almadı. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni 1947 yılında bitiren Orhon, 1948 yılında ekonomi doktorası yapmak üzere Paris'e gitti. Ancak Galatasaray Lisesi'nden arkadaşı Selim Turan ile birlikte gittiği sanat üzerine bir konferans sonrası ekonomi eğitimini bırakıp resim yapmaya başladı. Resimle olan ilişkisi vefat ettiği 1982 yılına kadar aralıksız sürdü. Kitapta Orhon'un yaşam öyküsünün yanı sıra sanatseverler tarafından beğenilen ve koleksiyonlarında yer alan 335 adet eserinden örnekler bulunuyor.

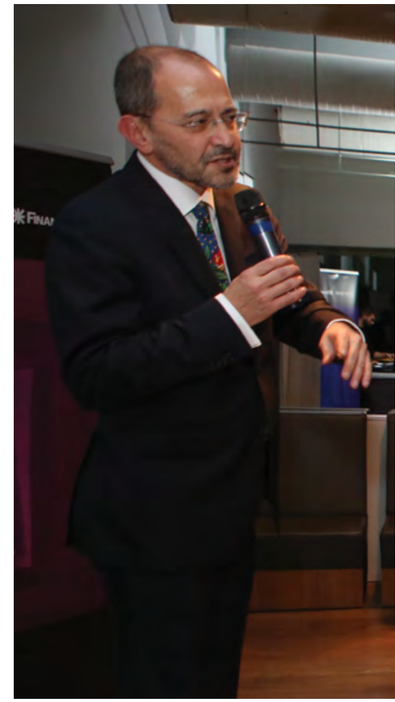

FİNANSBANK YÖNETİM KURULU BAŞKANI ÖMER ARAS, EROL AKYAVAŞ RETROSPEKTİF KİTABININ VE 2012 YILINDA YAYINLADIKLARI CANAN TOLON RETROSPEKTİF KİTABININ ARDINDAN MÜBİN ORHON'UN ESERLERİNİ TANITMAKTAN DOLAYI BÜYÜK MUTLULUK DUYDUKLARINI VE BU ÇALIŞMALARA ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE DE DEVAM EDECEKLERİNİ BELİRTTİ.

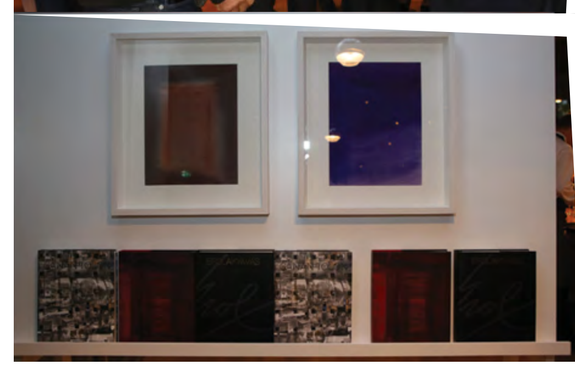

EMİN MAHİR BALCIOĞLU:
AÇIKEKRAN İLE ÇAĞDAŞ SANAT TÜRKİYE'NİN HER YERİNDE

TEŞVİKİYE'NİN KALBİNDE, ÇAĞDAŞ SANATIN ÖNEMLİ SANATÇI VE YAPITLARINI AĞIRLAYAN AÇIKEKRAN YENİ MEDYA SANATLARI GALERİSİ, 7 İLDEKİ ŞEKERBANK ŞUBELERİNDE KURULAN ÖZEL MONİTÖRLER ARACILIĞI İLE SANATIN ORTAK DİLİNİ DE YAYGINLAŞTIRIYOR. KONUYLA İLGİLİ OLARAK ŞEKERBANK VE ŞEKERBANK AÇIKEKRAN YENİ MEDYA SANATLARI GALERİSİ SANAT DANIŞMANI DR. EMİN MAHİR BALCIOĞLU İLE KONUŞTUK.

Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi, Şekerbank'ın 'Anadolu Bankacılığı' misyonu doğrultusunda; çağdaş sanatı merkez dışını da içine alacak şekilde geniş kitlelerle buluşturma vizyonuyla iki yıl önce hayata geçti. Bu kapsamda, Türkiye'nin yeni medyaya odaklı tek galerisi Teşvikiye'deki Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi'nde sergilenen videolar arasından seçilenler, eş zamanlı olarak 7 ildeki, 8 Şekerbank şubesinde, özel tasarlanan monitörler aracılığıyla 24 saat izlenebiliyor. Böylece çağdaş sanat Anadolu'ya da ulaşıyor. Şekerbank ve Şekerbank Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi Sanat Danışmanı Dr. Emin Mahir Balcıoğlu ile ulusal ve uluslararası pek çok sergiye ev sahipliği yapan, dünyaca ünlü sanatçıları ağırlayan galeri hakkında söyleşi gerçekleştirdik.

Yaklaşık bir buçuk yıl önce faaliyete başlayan Şekerbank Açıkekran Yeni Medya Sanatları Galerisi, alanında ülkemizde bir ilki gerçekleştirmişti... Yola çıkarken hedefleriniz nelerdi? Bu hedeflere ulaştığınızı düşünüyor musunuz?

Şekerbank, köklü geçmişinde sanat alanında önemli girişimlere (Ankara'da ilk Banka sanat galerilerinden biri olarak, büyük bir sergi mekanının uzun yıllar faaliyet göstermesi, zengin bir Türk modern sanat koleksiyonunu oluşturulması gibi) imza atmış bir kurum. Açıkekran'la çok daha farklı bir yaklaşımla, çağdaş sanatı geniş kitlelere ulaştırmayı amaçladık. Bunu yaparken, çağdaş sanata daha odaklı ve en kolay biçimde yaygınlaşmasına olanak tanıyan bir teknik seçildi, başka bir deyişle, yeni medya.

Dünyada yeni medya sanatları / çağdaş sanat adına gelinen noktayı anlatır mısınız?

Çağımızda sanat, kısıtlı seçkin bir kitlenin ulaşabileceği bir olgu olmaktan çıkmaktadır. Bu yeni gerçek, sanatın ifade biçimlerini köklü değişimlere itmektedir. Teknoloji sanatta gitgide daha büyük rol almaktadır ve önümüzdeki dönemlerde yeni tekniklerin daha yaygın bir biçimde sanatın içinde göreceğiz. Bu gelişme sayesinde sanatın çok daha geniş kitlelere ulaşacağını göreceğiz.

Türkiye çağdaş sanatının dünya arenasında yeri nedir? Istanbul ve Açıkekran bu noktada nerede duruyor?

Çağdaş sanatımız yurtdışında yeni yeni tanınmaya başlandı. Iran ve Orta Doğu sanatı gibi gitgide artan bir ilgiyle izleniyor. Yurt dışında sergiler, fuarlara katılımlar ve müzayedeler ilgiyi pekiştirmektedir ama en önemlisi İstanbul, dünyanın belli başlı sanat merkezleri arasında yerini bulmaya başlamaktadır. Gerek bölgesinde gerekse Avrupa perspektifinden bakıldığında gidilmesi gereken ve yeni ifade biçimlerinin izlenebileceği zengin bir sanat merkezi algısı yaygınlaşmaktadır. Açıkekran İstanbul'un zenginliğine küçük de olsa önemli bir katkı sağlayan sıradışı bir platform olarak göze çarpmaktadır.

AÇIKEKRAN YENİ MEDYA SANATLARI GALERİSİ, ŞEKERBANK'IN 'ANADOLU BANKACILIĞI' MİSYONU DOĞRULTUSUNDA; ÇAĞDAŞ SANATI MERKEZ DIŞINI DA İÇİNE ALACAK ŞEKİLDE GENİŞ KİTLELERLE BULUŞTURMA VİZYONUYLA İKİ YIL ÖNCE HAYATA GEÇTİ.

Şekerbank'ın 8 ildeki şubelerinde yer alan ekranlar aracılığı ile çağdaş sanat çepere daha kolay ulaşıyor diyebilir miyiz? Bu uygulamayla hedeflenen nedir?

Insanlar bankaya gidiyor, sıra bekliyor. Bu boş bir zaman, hatta kaybedilmiş bir zaman. Biz kayıp olarak düşünülen bu süre zarfı içinde insanlara bir şeyler katmak; sanatla umulmadık bir karşılaşma süreci yaratmak istedik. Başka bir deyişle insanların bankada geçirdikleri zamanın, kayıp değil, kazanılmış bir zaman olmasını istedik. Çağdaş sanatla kısa bir süre olsa bile bir araya gelen bu kişilerin meraklarının uyanması, estetik bir deneyim yaşamalarının önemli bir kazanım olacağını düşünmüştük. Elbette çok iddialı sonuçlar beklenemez ama gelenlerin yüzde 25 bile ilgi gösterse bu önemli bir olaydır, diye düşündük. Oysa ilgi çok daha büyük oldu o kadar ki birçok şubeden talep geldi. Sanırım uygulama git gide yaygınlaşacak.

Açıkekran henüz oldukça genç bir galeri olmasına rağmen, çağdaş sanat alanının önemli isimleriyle çalıştı. Buradan hareketle, Açıkekran'da önümüzdeki dönemde nasıl projelerle karşılaşacağız?

Açıkekran için yola çıkarken, misyonumuzu "yereli küresel ile bütünleştirerek sanat üretimini desteklemek" olarak belirlemiştik. Türkiye'de çağdaş sanat alanı, gün geçtikçe yerelin küreselle olan ilişkisinin artarak sürdüğü alanlardan biri. Yeni medya alanına odaklanmayı stratejiyi benimsemiş, genç bir sanat platformu olarak Açıkekran, kısa bir süre içinde bu mecrada üretim yapan, Jalal Toufic (Israil), Susan Kleinberg (Amerika), Bouchra Khalili (Cezayir), Christelle Familliari (Fransa), Claude Closky (Fransa), Irwin Project (Slovenya), Alban Muja (Kosova), Eelco Brand (Almanya), Wang Du (Çin) gibi dünyanın önemli galerilerinin portfolyolarında yer alarak, hatırı sayılır bienal ve büyük sergilerle kendilerini kanıtlamış sanatçıları çatısı altında ağırladı. Ülkemizden ise, Ayşe Erkmen, Seza Paker, Elif Çelebi Taktak, Selim Birsel, Erkan Özgen, Şener Özmen, Volkan Demir, Ferhat Özgür, Berat Işık gibi gerek uluslararası isimleri, gerekse de parlayan yetenekleri sanat izleyicisiyle buluşturduk. Söz ettiğimiz sanat izleyicisini, Teşvikiye'deki galeri mekanının ziyaretçileri olduğu kadar, Istanbul, Ankara, Izmir, Ordu, Mardin, Muğla, Kırklareli gibi kentlerdeki Şekerbank müşterileri oluşturuyor. Önümüzdeki dönemde de, Açıkekran istikrarlı çizgisini kororken, diğer taraftan da yerel yeteneklerin sanat alanına kazandırılmasında öncü olacak projelere imza atmayı hedefliyor.

ARTFUL LIVING PLATFORMU
SANATLA YAŞAMA DAVET EDİYOR

KÜLTÜREL VE SANATSAL GELİŞİMİ, TOPLUMSAL GELİŞİMİN MERKEZİNE KOYAN VE SANATTAN İLHAM ALARAK HER DOKUNUŞTA SANATI HİSSETTİREN ARTFUL LİVİNG KONSEPTİ, WWW.ARTFULLİVİNG.COM.TR ONLİNE SANAT PLATFORMUNA DA HAYAT VERİYOR. ÇAĞDAŞ SANATTAN EDEBİYATA, MÜZİKTEN FOTOĞRAFA GENİŞ BİR YELPAZEDE KONULARI BULUŞTURAN WWW.ARTFULLİVİNG.COM.TR ONLİNE SANAT PLATFORMU, TÜRKİYE VE DÜNYADAN KÜLTÜR VE SANAT ETKİNLİKLERİNİN NABZINI TUTUYOR, SANATI VE SANATÇILARI TAKİPÇİLERİ İLE BULUŞTURUYOR.

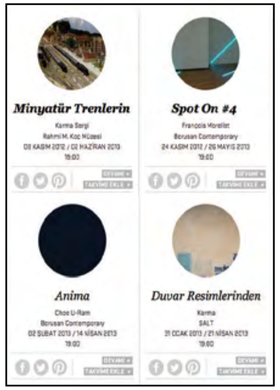

Türkiye'nin sanat platformu olma amacıyla, bilgi paylaşımı ve sanatsal üretimi destekleyerek bu alanda bir bellek oluşturmayı ön planda tutuyor; çoksesliliğe, yeniliğe ve yaratıcılığa sahip çıkıyor. Bu yaratıcılıkla ve çeşitlilikle yeni projeler oluşturarak, toplumun her kesiminden ve her yaştan insanı sanatla buluşturacağı bir gelecek tasarlıyor.

Platformun kurucusu ve destekçisi, Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol Özmandıracı, "Sanat, tarih boyunca sanatçı, sanat takipçisi ve sanat destekçisi sayesinde gelişmiş ve hayata nüfuz edebildiği oranda toplumsal gelişimi şekillendirmiştir. Sanatın her dalının hayatla yaşayan bir ilişki kurabilmesi, sadece hayatı daha da renkli, zengin kılmıyor, toplumun her alandaki gelişimine de can veriyor. Artful Living platformunun da var oluş amacı, sanatı desteklemek, sanatın dokunduğu hayatları zenginleştirmesini ve toplumsal gelişime katkı sağlamasına yardımcı olmak. Sanatı, sanatçıyı hayatla buluşturmak istiyoruz. Bu amacımız, Artful Living konsepti dahilinde çağdaş sanattan ilham alan 42 Maslak projemizde kendini gösteriyor. Artful Living, toplum yaşamının en güçlü mecrası haline gelen internet üzerinde de varlık kazanıyor ve kimliğine kavuşuyor. www.artfulliving.com.tr adresinde yer alan online sanat platformumuzun, dünyada ve ülkemizde önemini giderek artan sanatın bir buluşma ve gelişme merkezi olacağına inanıyoruz" dedi.

Sosyal medyayla da iç içe kurgulanan www.artfulliving.com.tr ziyaretçilerine burada yer alan haberleri Facebook ve Twitter başta olmak üzere, sosyal medya hesaplarına taşıma imkanı veriyor. Böylece daha geniş kitlere, daha hızlı yayılarak etki alanını genişletiyor. Çeşitli ve güncel içeriği, kullanıcı dostu ara yüzü ve yalın tasarımıyla dikkatleri üzerine çeken www.artfulliving.com.tr, hayatı kültür ve sanatla zenginleştirmek isteyenlerin online sanat platformu olacak.

"SANATTA PROFESYONELLİK ANLAYIŞI GELİŞTİRİLMELİ"

DENİZHAN ÖZER

ÇAĞDAŞ SANATIMIZIN FAAL İSİMLERİNDEN BİRİ OLAN DENİZHAN ÖZER, NEREDEYSE HER AYA BİR PROJE YERLEŞTİRMİŞ DURUMDA. BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ'NDE BAŞLADIĞI SANAT EĞİTİMİNİ AMERICAN UNIVERSITY OF LONDON'DA TAMAMLAYAN ÖZER, YAKLAŞIK 25 SENE BOYUNCA LONDRA'DA YAŞADI. YURT İÇİNDE VE YURT DIŞINDA PEK ÇOK SANAT PROJESİNE İMZASINI ATARKEN, ŞİMDİ DE SON 3 YILDIR DİREKTÖRLÜĞÜNÜ YAPTIĞI 6. ARTBOSPHORUS ÇAĞDAŞ SANAT FUARI İÇİN SON HAZIRLIKLARI TAMAMLIYOR.

Röportaj: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr
Portre Fotoğraf: Dolunay Kazdal

90'lı yıllarda, "Sanat Sosyolojisi" üzerine Londra Amerikan Üniversitesinde tez çalışması hazırladınız. Özellikle son yıllarda önemli sanat fuarlarında ve sergilerinde epey canlılık var Türkiye'de. Türkiye'nin sanat sosyolojisine baktığınızda, hem sanatı üretenler hem de sanatın alıcıları açısından son 10 yılda nasıl bir değişim gözlemliyorsunuz?

1987'de Londra'da yaşamaya başladım ve buradaki eğitim dönemimde akademik çalışmalarımı, İngiltere'deki Türk toplumunun sanatla ilişkisi üzerine yoğunlaştırdım. Yaklaşık 600 denek üzerinde çalışma yaptım ve vardığım sonuç bir hiçti. Türk toplumu sanata o kadar uzak bir durumdaydı ki anlatamam. Türkiye'ye geldiğimde bu durumun bilincindeydim. Yaklaşık son 10 yıldır burada yaşıyorum. Türkiye'de sanatın sosyolojik anlamda insanlara çok ulaşmadığını, sanatın görünür olmadığını burada yaşamaya başladığımda net bir şekilde gördüm. Özellikle 1980'li yılların ortalarında Türkiye, Jakoben devlet anlayışından çıkıp liberal ekonomiye geçişle birlikte, yavaş yavaş paranın konuşulduğu, paranın aslında kapitalist sistem içinde kazanıldığı, kazanıldıkça da harcandığı, yani üretim ve tüketim ilişkilerinin dengelendiği bir ülke konumuna gelmeye başladı. Bütün üretim ilişkileri, tüketim toplumunun yönlendirilmesine odaklandı. Özelleştirmeler ve yabancı sermayenin ülkeye girişiyle, Türkiye ekonomisi büyüyen, yavaş yavaş gayri safi milli hasılası yükselen, dünyada saygınlığı artan bir ülke konumuna geldi. Bir yandan toplumun hemen hemen her kesiminde gelir artışı yaşanırken, diğer yandan da özel sektör ekonomik olarak ciddi bir büyüme içine girdi. Tüm bu kazancın da yatırıma dönüştürülmesi gerekiyordu ve bunu da yapacak olanlar parası olan insanlardı. Bu insanlar sanata ve kültüre yatırım yapmanın, uzun vadede kar getireceğini, görünürlüklerine, itibarlarına katkı sağlayacağını fark ettiler. Bu arada yurt dışına gelişgidişler arttı ve bu geliş gidişlerde sanatın gerçek bir değer olduğu ortaya çıktı bu da Türkiye'deki koleksiyonerlik sistemini tetikledi.

Koleksiyon kavramı aslında insanın 'sahip olma' arzusundan kaynaklanıyor. İnsanoğlu doğuşundan itibaren sahip olma güdüsüyle hayatını sürdürüyor. Bebek doğduğu anda annesinin bedenine, kokusuna sahiptir. Yavaş yavaş büyüdükçe oyuncaklarına, aile ortamına sahip olur. Büyüyünce kız arkadaşı, erkek arkadaşına sahip olmak ister. Fransız felsefeci Baudrillard, tüm bunların arkasında cinselliğin yattığını söyler. Der ki; ne zaman ki orta yaş erkeği yavaş yavaş cinsel gücünü kaybetmeye başlar, o zaman sahip olma duygusunu sanat kavramı üzerine yoğunlaştırır. İşte bu sahip olma duygusu daha teknik bir deyimle koleksiyonerliğe dönüşür. Sahip olup sonrasında kaybettiği bir şeyin yerine, biricik ve değerli olan bir şey koyması gerekir. Bu da sanatla oluyor.

Tabii bu bütün dünyada böyle. Özellikle biraz parası olan ve sanattan anlayan erkeklere bakarsanız bunların oranının kadınlardan çok daha yüksek olduğunu görürsünüz. Bu durumda erkeklerin oranı bildiğim kadarıyla % 86.

Koleksiyon olgusu Türkiye'de daha çok yeni bir kavram. Zaten hala feodalitenin varlık olarak kendini gösterdiği bir coğrafyada bu olgunun varlığından bahsetmek yanlış olurdu. Ama şu da bir gerçek ki bizim ülkemizde de sanata yatırım yapan insan sayısı her gün gözle görülür bir şekilde artmakta.

Her ne kadar burada bir durum tespiti yapsak da bunu tek bir nedene vs. bağlayamayız. Gelişmiş ülkeleri incelediğimizde sanata yatırılan önemli bir para olduğunu, sanat eğitimine gerçekten çok önem verildiğini, sanatı hayatın her alanına yaymak için profesyonel adımlar atıldığını görürsünüz. Bizde ise bu durumun tam tersi ile karşılaşırız.

Sanat eğitimi yetersizdir, sanata ayrılan ödenekler çok düşüktür, sanatın gelişimi için hiçbir çaba sarfedilmez vs. vs. Londra, Berlin, Paris gibi metropollerde müzelerin kapılarının önünde 200-300 metrelik kuyruklar görürsünüz. Tiyatrolar, sinemalar dolup taşar. Kitapların binlerce baskısı yapılır. Kısacası gelişmiş ülkelerde sistem sanatın görünürlüğünü sağlamak için, insanları sanat tüketimine sevk etmek için profesyonel çözümler üretmiştir. Bizde ise bunun tam tersi geçerli. Eskiden 4 saat olan sanat dersleri bile azaltıla azaltıla bugün seçmeli bir ders haline getirildi.

Koleksiyonerlik önemli bir itici güç oluşturuyor mu diye soracaktım ama siz konuya zaten girdiniz...

Elbet koleksiyonerlik önemli bir itici güçtür. Sanatın hayat bulması, sanatçının yaşaması için sanat eserinin satılması gerekir. Ancak bu noktada koleksiyonerlere önemli sorumluluklar düşüyor. Koleksiyoner bilgili ve bilinçli olmalı, sanatı tutkulu bir şekilde sevmelidir. İyi bir koleksiyonerin sezgilerinin güçlü olması lazım. Londra'da katıldığım bir etkinlikte Contemporary Art Society'nin başkanı "Sevmediğiniz bir sanat eserini, ileride size kar sağlayacağını düşünerek satın almayın. Çünkü ona öyle bir negatif enerji yüklersiniz ki elinizdeki yapıt değersizleşmeye başlar. Onu sevecekseniz, o sanatçıyla ilgili bilginiz olacak ve mümkün olduğu kadar spesifik bir alanda devam edeceksiniz" demişti. Bizde belki de sorgulanması gereken durum bu. Herkes olmasa da bir takım koleksiyoner bugün alıp yarın kaça satar da kar ederim diye düşünüyor. Yani kısa vadede köşeyi dönme hayali. Tabii böyle bir şey yok. Kim sabrederse o kazanır. Bunların yanı sıra bir de spekülasyon konusu var. Dünyada normalde sanatın gelişimi piramit şeklindeyken, Türkiye'de garip bir şekilde bu bir kum saatini andırıyor. Piramidin en tepesinde usta sanatçılar bulunur. Onların hemen altında hem yaş olarak, hem de sanatları açısından orta kuşak diyebileceğimiz sanatçılar vardır. Aslında bu kuşak, sanat piramidinin bel kemiğini oluşturur. Piramidin tabanını üste bağlar. Taban kısım en hareketli yerdir, sürekli yeni sanatçılar girer ve çıkar buraya. Orada biraz tutunan orta seviyeye yükselir. Fakat Türkiye'de durum böyle değildir. Piramidin tepesinde bulunan usta dediğimiz sanatçıların eserleri yüksek fiyatlarla alıcı bulur. Bu normal bir durum. Orta kuşak hiç yok gibidir, kolay kolay satılmaz, ama buna karşın genç kuşak risk faktörü az olduğu için spekülasyona açıktır. Birileri genç sanatçılardan alır ve aldığı sanatçının değerini yükseltmek için türlü türlü oyunlara başvurur. O nedenle ciddi bir eleştiri kurumuna ihtiyaç olduğunu düşünüyorum ve orta kuşaktan sanatçıların desteklenmesi gerektiğine inanıyorum. Aksi takdirde Türk sanatındaki kırılgan süreç uzayıp gider.

Peki, orta kuşağın direncinin kırılmaması ve sanat piramidinin güçlü bir yapıya dönüşmesi için neler yapmak gerekiyor?

Türkiye'deki alıcılar garanticidir. Piyasada adı geçen sağlam isimlerden alır; zaten değer kaybetmeyeceğini bilir bu isimlerin. Statükocudur ve risk almaz. Peki başka ne alır? Alttan gelen genç sanatçılardan alır. Çünkü genç sanatçıların eserlerinin fiyatı uygun olduğu için risk teşkil etmez. Bu durumda koleksiyonerin kaybedeceği bir şey yoktur. Bana göre en çok desteklenmesi ya da alınması gereken orta kuşaktır. Orta kuşak zaten belirli bir direnç göstermiş ve öyle ya da böyle bugüne kadar var olmuşsa buna saygı duymak, inanmak gerekli.

Ayrıca çağdaş sanatın gelişmesi için, yapısal değişikliklere ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Dünyanın çeşitli ülkelerinde sanat konseyleri var. Bunlar sanatın tüm ülkeye yayılması için bir takım planlamalar yapar, sanat kurumlarını, sanatçıları destekler. Piyasa acımasızdır, bu acımasızlık içinde spekülasyonlar olabilir. Bu spekülasyonlara karşı devletin organize ettiği aynı zamanda bağımsız çalışan bir yapı spekülasyonların önünde bariyer rolü üstlenir. A koleksiyoneri ya da B şirketi tarafından desteklenmeyen bir sanatçı, böyle bir sanat konseyinin desteği ile sanatını geliştirmeye devam edebilir. Böylece denge sağlanmış olur. Bu uygulamanın dışında, iş adamlarını sanata teşvik etmek için de çeşitli formüller üretilmiştir. Örneğin İngiltere'deki Art&Bussines programı bunlardan biridir. A&B sanatçılar ile işadamlarının bir araya gelmeleri, birbirlerini tanımaları ve birlikte iş yapmaları için kontrollü bir zemin hazırlamaktadır ve bu sistem oldukça da iyi bir şekilde işlemektedir. Asıl ülkemizde eksik olan sanatta profesyonellik anlayışıdır. Türkiye'de sanatın, heykel döküm atölyelerinden, sergileri kuran firmalara, uzman bir basın kadrosundan, iletişim danışmanlarına ▶

"ÇAĞDAŞ SANATIN GELİŞMESİ İÇİN, YAPISAL DEĞİŞİKLİKLERE İHTİYACIMIZ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM. DÜNYANIN ÇEŞİTLİ ÜLKELERİNDE SANAT KONSEYLERİ VAR. BUNLAR SANATIN TÜM ÜLKEYE YAYILMASI İÇİN BİR TAKIM PLANLAMALAR YAPAR, SANAT KURUMLARINI, SANATÇILARI DESTEKLER. PİYASA ACIMASIZDIR, BU ACIMASIZLIK İÇİNDE SPEKÜLASYONLAR OLABİLİR."

uzanan bir ekiple yürütülmesine ihtiyacı olduğuna inanıyorum. Bu profesyonelliğin yanı sıra devletin sanat alımını teşvik edici kanunlar çıkarması lazım. KDV kaldırılmalı ya da çok az bir düzeye çekilmelidir. Sanat eğitimi ve sponsorluk için verilen para gelir vergisinden düşmelidir. Devlet alımlar yapmalı vs. vs. Hangi birisini söyleyeyim, bitmiyor ki…
Bir de İstanbul konusu var. Türkiye'de sanat denince akla sadece İstanbul geliyor. Sanat etkinliklerinin İstanbul'da yoğunlaşması çok normal. Ancak bu sanatın tüm Türkiye'ye yayılmasını sağlamak gerek. İstanbul hem merkez hem de dışarıya açıldığımız bir yer, ama diğer kentler de önemli. Devletin oralarda sanatı geliştirmesi için projeler yapması gerektiğine inanıyorum. Çünkü tüm ülkede sanat desteklenirse, yani ara yüzler güçlenirse İstanbul'a da faydası olur ve Türk çağdaş sanatının yurt dışındaki sanat piyasalarında yer bulması kolaylaşır.
Türkiye'de sanat piyasası son 10 yılda ciddi bir değişim içinde. Burjuvazinin rengi değiştiği için eskiye göre soyut sanat daha fazla alıcı bulmakta. Tabii bu durumun geçici olduğunu zaman içinde taşların yerine oturacağını düşünüyorum.

Sanatın ticarileşmesi ve yatırım aracı olarak değerlendirilmesi, verdiğiniz örneklerdeki gibi alıcı kesimin değişimi hem sanatçıyı hem de ortaya çıkan ürünleri sizce nasıl etkiliyor?

Serbest piyasa ekonomisinde herkes özgürdür. Zaten kültürel olarak da suretin yasak olduğu bir yapıdan geliyoruz. Ülkemizde resim sanatının kökleri 1850'lere uzanıyor. Batılı anlayıştaki sanat cumhuriyetin kurulması ile ilerleme kaydetti ve bugünlere kadar geldi. Şimdi daha muhafazakar bir kesim alım yapmaya başladı. Yani alıcı kesim farklılaşınca, doğal olarak talepler de değişti. Bu da sanata doğrudan yansıdı. Türkiye, Batı ile Doğu arasında bir koridor oluşturuyor. İstese de Dünya'dan kopamaz. O nedenle uzun vadede Türkiye'nin dünya sanat akımlarından kopamayacağını düşünüyorum. Akıntıya kürek çekemeyiz. Dünya nereye gidiyorsa Türkiye'de oraya gitmek zorunda.

Moda ve trend kavramlarının sanatın içinde yer bulmasını nasıl karşılıyorsunuz?

Bu durum Dünyanın her yerinde var. Bazı spekülatörler bazı kavramları öne çıkartıyorlar. Örneğin Saatchi, Genç Britanyalı Sanatçılar diye bir kavram ortaya çıkardı. Bu kavram bir trend yarattı. Damien Hirst, Tracey Emin gibi bir takım sanatçılar çok ünlü olsa da, zaman içinde görüldü ki, aslında nitelikli olan sanatçı her zaman bir şekilde var oluyor. Günümüzde artık post modern kültürün etkisinde. İmge bombardımanı altındayız. Çok özgürüz, her bilgiye ulaşabiliyoruz, ama belleğimiz hepsini tutamıyor ve silmeye başlıyor. Sanat da buna bağlı olarak değişmeye başladı. Çağı yakalayan bir sanat girdi hayatımıza. Durağan imgelerin dışında video-art kavramı gelişti. Ya da çağın hızını yakalayan fotoğraf önem kazandı. Sanat iki boyutun dışına taştı, enstalasyon diye bir sanat kavramı gelişerek ▶

"HALİÇ KONGRE MERKEZİ'NDE 4-7 NİSAN TARİHLERİNDE SANATSEVERLERE EV SAHİPLİĞİ YAPACAK OLAN ARTBOSPHORUS ÇAĞDAŞ SANAT FUARI BU YIL PARALEL HİKÂYELER, KURGULAR, BİLİNMEYENLER KONSEPTİYLE GERÇEKLEŞECEK. FUAR SONSUZLUK KAVRAMI İÇİNDE HAYAL KURAN SANATÇILARIN FARKLI DİSİPLİNLERDE ÜRETTİKLERİ YAPITLARINI İZLEYİCİLER İLE BULUŞTURACAK."

müzelere girmeye başladı. Kısacası sanat farklılaşarak çok çeşitliliğe doğru ilerledi. Aynen yaşadığımız hayat gibi.
Artbosphorus 2013'ün programında bizi neler bekliyor? Kaç sanat galerisi, sanatçı ve eserin katılması bekleniyor Artbosphorus'a? 2013'de yurtdışından hangi katılımcılar olacak?
Dünya'ya baktığınızda iki çeşit fuarı olduğunu görürsünüz. Bunlardan biri statik fuarlar diğeri ise dinamik fuarlar. Biz, Artbosphorus Çağdaş Sanat Fuarı olarak dinamik, enerjik, genç bir fuar olduğumuzu iddia ediyoruz ve programlarımızı buna göre yapıyoruz.
Haliç Kongre Merkezi'nde 4-7 Nisan tarihlerinde sanatseverlere ev sahipliği yapacak olan Artbosphorus Çağdaş Sanat Fuarı bu yıl "Paralel Hikâyeler, Kurgular, Bilinmeyenler" konseptiyle gerçekleşecek. Fuar sonsuzluk kavramı içinde hayal kuran sanatçıların farklı disiplinlerde ürettikleri yapıtlarını izleyiciler ile buluşturacak. Sanatçıların, kurgularının, hayatla hesaplaşmalarının sonucunda ürettikleri yapıtlarının yer alacağı fuar, sanatseverleri, düş ile gerçek arasında bir yolculuğa çıkaracak.
Bu yıl, yılın sanatçısı ödülünü son dönemde yaptığı başarılı çalışmalar ve sanat hayatına sunduğu katkılar nedeniyle Resul Aytemür'e vereceğiz.
Nisan 2013 de yapılacak olan fuara, aralarında Halil Akdeniz, Devrim Erbil, Fikret Mualla, Tülin Onat, Ömer Kaleşi, Abdulkadir Öztürk, Argun Okumuşoğlu, Ali Raşit Karakılıç, Emire Konuk, Mehmet Güler, Tomur Atagök gibi sanatçıların yanı sıra orta ve genç kuşaktan Sait Günel, Yasemin Şenel, Çetin Pireci, Ekin Onat, Leyla Emadi, Pemra Aksoy, Semih Zeki, Gizem Enuysal, Ahmet Sarı, Seydi Murat Koç, Ruken Aslan, Yıldız Doyran, Tansel Türkdoğan, Sabahat Çıkıntaş, Bahri Genç, Bülent Demirağ, Yeşim Şahin, Hamdi Telli, Nur Özalp, Özlem Özkan, Demet Taşpınar, Malik Bulut, ayrıca her yıl olduğu gibi bu yıl da fuarın imgesi genç bir sanatçı tarafından yapıldı. Katalog kapağından, afişlere, billboardlardan diğer tanıtım programlarına kadar Aslı Özok'un yaptığı imge yer alacak.
Yabancı sanatçılar arasında Channa Boon, François Daireaux, Pat Andrea, Annabelle Guetatra, Lori Field, Anya-Belyat Giunta, Jacques Courtejoie, Andrey Krasulin, Georgy Frangulyan, Marie Arendt, Jacques Crenn, Maslen&Mehra, Iliko Zautashvili, Caty Banneville, Zura Arabidze, Gabriel Edward Adams, Sim Jae-Bun var.
Fuara bu yıl yurtiçinden galerilerin yan sıra İngiltere, Fransa, Almanya, İspanya, Belçika, Güney Kore ve Gürcistan'dan da sanat galerileri katılıyor. Artbosphorus 2013'ün programında katılımcı galerilerin yanı sıra, heykel bahçesi, video-art programı, enstalasyon projesi, çağdaş dans ve performans gösterileri, çocuklar ve meraklıları için eğitim çalışmaları da yer alıyor.
Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da fuar alanı ile deniz arasında kalan kordon boyunda Koridoor Çağdaş Sanat Programları'nın hazırladığı Heykel Bahçesi gezilebilecek.
Türkiye'nin farklı bölgelerinden sanatçıların 30 adet heykel çalışması, 1000 m2 lik bir alanda sergilenecek. Sergide Kemal Tufan, Abdulkadir Öztürk, Ali Dirier, Deniz Pireci, İbrahim Koç, Dilara Akay, Pınar Yeşilada, İlker Yardımcı, Güncel Öztürk, Çetin Pireci, Emire Konuk, Mustafa Yüksel, Orhan Tekin, Tuğrul Selçuk, Serenay Şahin, Arzu Parten ve Varol Topaç gibi genç ve orta kuşaktan heykeltraşların yapıtları yer alacak.
Performanslara ayrılan özel bölümümüzde Berlin'in en önemli performans merkezlerinden biri olan Gruentaller 9 sanatçılarından Ali Dolanbay, Audrey Chen ve John Court Artbosphorus için hazırladıkları özel programla sanatseverlerin karşısına çıkacak. İspanya'nın en önemli performans sanatçılarından biri olan Ruben Barrosso, fuar sırasında "Seninle Konuşmak İstiyorum" isimli performansını sergileyecek. İstanbul'da yaşayan performans sanatçısı Beste Naiboğlu ise 30 kişilik grubu ile Artbosphorus'un açılışı için hazırladığı "Kimliksizlik Mezarlığı" isimli özel gösteriyle seyircilerin karşısına çıkacak.
6. Artbosphorus Çağdaş Sanat Fuarı içinde yer alan video art programı fuarın yenilikçi bölümlerinden bir tanesi olacak. İngiltere'den Bruce Allan ve George Unsworth, Fransa'dan Shalva Kahakhanasvili, Gürcistan'dan Magda Gruli, Güney Kore'den Park Beyond Uk'un küratör olarak yer aldıkları programda farklı video anlayışlarından oluşan seçkiler fuar süresince izlenebilecek.
Mehmet Kavukçu tarafından gerçekleştirilecek mekana özgü enstalasyon projesi de ayrıca görülmesi gereken önemli bir çalışma.

"SANAT DA HAYAT DA DAİMA SAHİCİ İÇİMİZDEN ÇIKACAK"

EKREM KAHRAMAN

ENTELEKTÜEL BİRİKİMİ VE GÜÇLÜ SANATÇI KİMLİĞİYLE EKREM KAHRAMAN, SON YILLARIN EN ÜRETKEN VE ÖZGÜN SANATÇILARINDAN BİRİ. RESİM VE ŞİİRİ DERİN FELSEFİ SOYUTLAMALARA EN MÜSAİT ALANLAR OLARAK GÖREN VE HAYATA DAİR DURUŞUNU SANATA ÖZGÜ YOLLARLA İFADE EDEN KAHRAMAN, BUGÜNE DEĞİN YURT İÇİ VE YURT DIŞINDA ÇOK SAYIDA SERGİYE İMZA ATMIŞ DURUMDA.

Röportaj: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr

Çok sayıda ulusal ve uluslararası koleksiyonlarda resimleri bulunan sanatçı, yeni çalışmalarını sergilemeye hazırlandığı "Açık Adres" ile masumiyet çağı kimliklerimizi, ütopyalarımızı kaybettiğimiz ve küreselleşmeyle birlikte tüm insanlık ve çağdaş uygarlık değerlerinin de ahlaki, sanatsal ve kültürel olarak erozyona uğradığı günümüze dair bir değerlendirme yapıyor. 1990'lı yıllarda ısrarla öne sürülen post-modern iddianın tıkanmış olduğunu savunan Kahraman, dijitalleşen yaşamın yarattığı değişimleri kendi perspektifinden işliyor.

Bir röportajınızda resme yetenekli olduğunuzdan veya resim yapmak istediğinizden dolayı değil, filozofluktan dolayı sanatçı olduğunuzu söylüyorsunuz. Hayata dair duruşunuz, felsefeniz nedir?

Yanılmıyorsam sanırım o sözü, 1993 yılında Yapı Kredi Bankası sanat galerisi sergi kataloğumda gördünüz. Yani aradan 20 yıl geçmiş. Bugünden baktığımda, o yıllarda sanatı filozofluk ve felsefe üzerine oturtmaya çalışan fazlaca sanatçı yoktu. Günümüzde çağdaş sanat ise neredeyse oradan hiç çıkmak bile istemiyor ve iyi de ediyor.

Gerçekten de resim günümüzde hala salt bir yetenek, kaynağı romantik bir yapma dürtüsü olarak algılanıyor. Oysa biliyorsunuz, çağdaş sanat artık neredeyse tümüyle düşünce ve kavram üzerinden kimlik buluyor. Kanım o ki sanat da hayat da daima sahici içimizden çıkacak. Bunun temelinde de aslında ne yaşadığımız, ne edindiğimiz ve tecrübelerimizin olduğu geniş bir zemin duruyor. Hayata ben o zemin üzerinden tutunurum. Bunun için de hem kişisel tecrübelerimin hem de kültürel birikimimin yeterli bir kapasite oluşturmasını hedeflerim.

Resimleriniz düşünsel altyapısını nasıl ve nelerden oluşturuyorsunuz?

Ben hep büyük dünyaya ve hayatın hiçbir çağda değişmeyen asıl özüne bakarım. Sanatımı da üst üste damıtılmış o özden oluştururum. Bunun için de çocukluğumun Çukurova'sı, Çukurova'nın o sonsuz gökyüzü, gökyüzündeki iri bir taş gibi gezinen tek tek bulutlar, rüzgar, ıssız yeryüzü, ağaçlar, gölgeler vardır. Bu son 'AÇIK ADRES' sergimde ise bunlara İstanbul'da aralarından geçtiğim gökdelenler, inşaat vinçleri ile başka teknolojik imgeler de eklendi. Yine Anadolu'da kıvrılıp giden yollar, ovalar, dağlar, tepeler de yeni resimlerime girdiler. Bunların resmime sonradan birer fotografik imge olarak katılmasını özellikle önemsedim. Bu resimlerde öne çıkan bir başka şey daha var: O da bu konular üzerine fikir ya da form üreten birinin kağıt üzerinde soyut işaretler olarak yansıyan karalamaları. Söz konusu resimlerime, zaman zaman bunları da aktarmaktan kaçınmadım. Çünkü artık çağdaş sanatın hem kendisi üzerine düşünmeye dalması, hem de her ne kadar bir karalama biçiminde bile olsa bu dalışın izlerinden de etkilenmesi, yararlanması gerektiği kanısındayım.

Resim ve şiir arasında nasıl bir bağ kuruyorsunuz? Yaratım süreçleri birbirlerine bağlı mı yoksa bağımsız mı oluyor resim ve şiirlerinizin?

Bana kalırsa çağdaş resim ve çağdaş şiir diğer sanatlar arasında en yüksek soyutlama sonucu olmaları nedeniyle en üstte ve yan yana duruyorlar. Bu bağlamda aralarında dil farklılığı dışında pek bir mesafe yok. En azından benim için böyle bu. Hem daha duyumsal hem de daha derin ve felsefi…

Açıkçası yaratım süreçleri de bazen iç içe ve aynı anda bazen farklı farklı kulvarlarda… Bazen birinde ifade edemediğimde diğerinin daha olanaklı olduğunu, bazen de tam tersi bir durumu fark ediyorum. Bunun da iyi bir pozisyon olduğunu düşünüyorum doğrusu…

Özellikle son yıllarda düzenlenen çeşitli sanat fuarları ve sergilerle epey canlılık yaşanmaya başlandı Türkiye'de. Ülkemizdeki çağdaş sanat algısını ve çağdaş Türk resminin durumunu siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Doğrusu ya, değil ülkemizde bütün dünyada çağdaş sanat algısının aşırı manipüle edilmiş olduğunu düşünüyorum. Öncelikle büyük bir ideolojik çarpıtmayla karşı karşıyayız. Çünkü bazı küratörler tarafından 'çağdaş sanat' tanımlamasının kendisi bile 'güncel sanat' olarak dönüştürülmedi mi? Oysa dünyanın hiçbir ülkesinde güncel sanat diye bir kavram yok. Kendi içinde ne kadar değişim gerçekleşirse gerçekleşsin, çağdaş sanat her kültürde 'çağdaş sanat' kavramıyla ifade edilir. Durum böyle olunca da ister istemez neyin çağdaş olup olmadığı da ister istemez tartışılmaya başlanır. Son zamanlarda Türkiye'de çağdaş sanatta yaşanan da bu aslında… Ne kadar zaafları olursa olsun, siz eğer eleştiri kurumunu devre dışı bırakırsanız, gerek sanat ile sanatçı arasında, gerek sanat ile politika ve piyasa arasında sıkıntı verici durumlarla birebir muhatap olmaya başlarsınız ki sonunda feryadı basmak zorunda kalırsınız, günümüzde olduğu gibi…

Sanat eserlerinin 'yatırım' unsuru olarak değerlendirilmesi ve sanatın ticarileşmesi sizce hem sanatçıyı hem de ortaya çıkan ürünleri nasıl etkiliyor?

Daha baştan kritik ve netameli bir ilişki sözünü ettiğiniz. Sanatın bütün tarihi boyunca da benzer sorunlar hep oldu. Fakat bana kalırsa günümüzde çağdaş sanatta bu durum çok daha problemli. Çünkü artık -en azından yaparken ya da yaratma sürecinde- sanatçının tek başına hareket etmesi gerekiyor. Özgün ve benzersiz olan da, yeni olan da, çağdaş ve değerli olan da ancak bu yalnızlık ve bağımsızlıktan çıkacaktır diye düşünüyorum.

Hem eleştirmenin olmaması hem de tümüyle ticarileşme, fabrikasyon üretime yol açabilecektir kanısındayım. Bunun gerçekleşmesi sonucunda da artık sanattan söz edilemeyeceğini düşünüyorum.

'Atölyeme, resim almaya gelmiş adamı sokmam' dediğinizi okudum eski bir röportajınızda. Peki, kimler girebilir atölyenize?

Tam olarak böyle bir şey söyledim mi, emin değilim. Söylemeye çalıştığım şey şuydu aslında. Para sahibi bazı şımarık alıcılar daha atölyeye gelmeden büyük bir görgüsüzlükle sanki ceplerindekiyle sanatçıyı bile satın alabileceklermiş gibi bir kabalığa girebiliyorlar. ▶

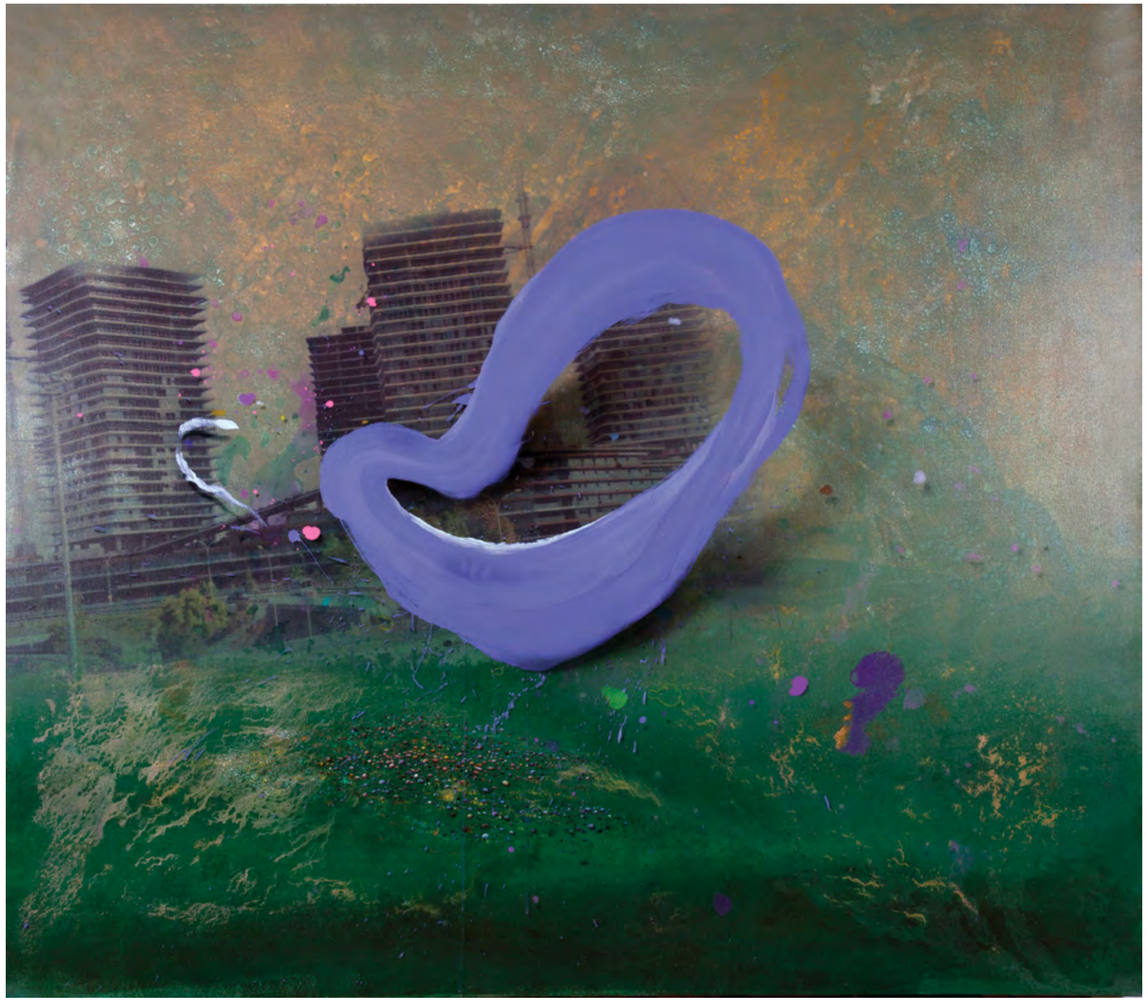

"GERÇEKTEN DE RESİM GÜNÜMÜZDE HALA SALT BİR YETENEK, KAYNAĞI ROMANTİK BİR YAPMA DÜRTÜSÜ OLARAK ALGILANIYOR. OYSA BİLİYORSUNUZ, ÇAĞDAŞ SANAT ARTIK NEREDEYSE TÜMÜYLE DÜŞÜNCE VE KAVRAM ÜZERİNDEN KİMLİK BULUYOR. KANIM O Kİ SANAT DA HAYAT DA DAİMA SAHİCİ İÇİMİZDEN ÇIKACAK."

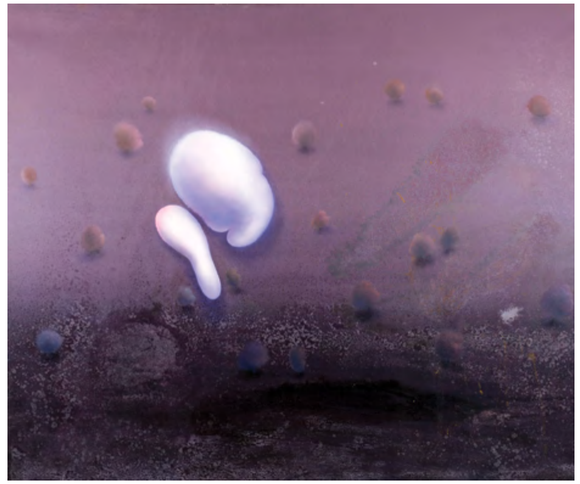

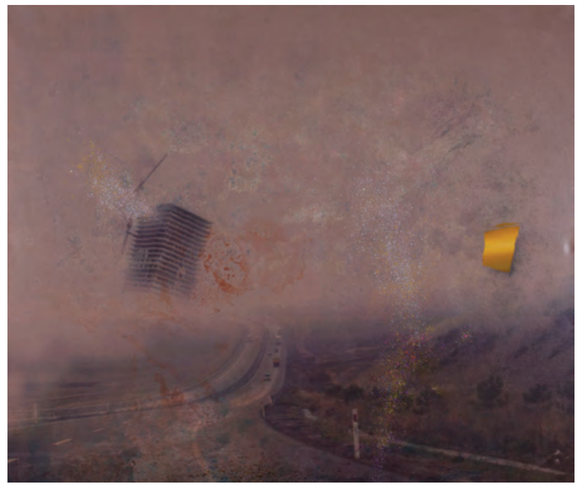

"BANA KALIRSA ÇAĞDAŞ RESİM VE ÇAĞDAŞ ŞİİR DİĞER SANATLAR ARASINDA EN YÜKSEK SOYUTLAMA SONUCU OLMALARI NEDENİYLE EN ÜSTTE VE YAN YANA DURUYORLAR."

Değil atölyeme, hayatımın hiçbir oylumuna bu tür kabalıkların, hoyratlıkların girmesine izin vermem. Hiç kimse de vermez ve vermeli de zaten. Bütün korunaklığıma rağmen benim birkaç kez başıma geldi bu durum ne yazık ki. Birisini attım atölyemden birisini de kibarca uyarıp gönderdim. Son zamanlarda sanat ile piyasa arasındaki laubali ilişkiye ve yükselen itirazlara, feryatlara bakıyorum da ne kadar öngörülü olduğumu çok daha anlıyorum doğrusu. Atölyeme atölye kurallarına uyan, sanatımı merak eden ve önemseyen, alışveriş terbiyesine sahip herkes girebilir, niye girmesin? En çok da bir şeyler öğrenmek, danışmak isteyen samimi genç sanatçılar elbette. Zaten bu durumda çok konuğum her zaman olur ve çok da mutlu olurum…

Sanatta da 'moda', 'trend' gibi kavramlar mı geçerli? Sanatçının kendisine özgü dışa vurumu ne kadar özgür? Çağdaş sanata dair kısa bir değerlendirme yaptığınızda bu konuya günümüzdeki bakışı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ne yazık ki günümüzde önemli ölçüde moda ya da trend olanın belirleyici bir etkiye sahip olduğunu düşünüyorum. Buna bir de intihali, taklidi eklerseniz durum daha da vahimleşir. Internet ortamına girerseniz bu davranışların geniş bir yer tuttuğunu görebilirsiniz. Fakat gerçek sanatçıların kendi sanatsal maharetleriyle buna fazlaca prim vermediklerine inanıyorum. Geçmişte Türk resminde bu konular çok fazlaca tartışıldı. Sert suçlamalar yapıldı. Günümüzde özellikle dijital fotoğraf ve film üzerine kurulu güncel sanatta bunun çok daha fazla yapılıyor olduğunu görüyorum. Bir de bu konularda gevşek argümanlar ileri sürüldüğü için intihal ve taklit daha kabul edilebilir bir şey olarak algılanıyor ki, elbette bu çok daha trajik…

Resimlerinizdeki taş imgelerinin kökeninin Anadolu olduğunu belirtiyorsunuz. İlk resimlerinizi de memleketiniz olan Çukurova'dan yola çıkarak ürettiğinizi… İnsan bulunduğu yerden bakar. Peki, sizin gibi sanatçılar nereden bakar ki kendi coğrafyalarını aşar?

Bana göre gerçek bir çağdaş sanatçı her yerden bakar, bakmalı. Joseph Beuys'un da dediği gibi dokuz kalbi, dokuz aklı, dokuz duyumu, dokuz kültürü ve dokuz esin perisine birden sahip olmalı. Kaldı ki zaten kendi coğrafyasını ya da kültürünü de aslında esas olarak diğer coğrafyalara, kültürlere baktıkça ancak o zaman gerçekten görebilir. Benim taşlarımdan söz ediyorsun örneğin. Evet, ben o küçük küçük taşların arasından geldim ama eğer Rönesans dönemi ressamlarını görmesem herhalde o gördüklerimin değerini belki yeterince fark edemeyebilirdim diye düşünüyorum.

Yurtiçi ve yurtdışında pek çok sergi, fuar, kazanılan pek çok ödül… Geriye dönüp baktığınızda sizde etkisinin çok daha fazla olduğu, sizin için özel bir yere sahip olan bir sergi ya da ödül var mı?

Olmaz mı, çok… Fakat, 2002 yılında İstanbul Atatürk Kültür Merkezinde açmış olduğum "Ülkemi Geri İstiyorum" başlıklı kişisel sergim ile yine aynı yerde asistanlarım Barış Sarıbaş ile "Kendimize Ait Ovalarda, Kendimize Ait Dağlarda", Tuncay Takmaz ile de "Dünya Nereye Gidiyor?" başlıklı ikili 'hoca-öğrenci' sergilerimizin yerleri daima heyecan vericidir benim açımdan…

Hayatta varmak istediğiniz en üst nokta nedir?

Şimdi bulunduğum noktanın bir üstü daima…

"SANAT PAZARININ PEMBE BALONCUĞU BÜYÜMEYE DEVAM EDECEK"

MARCUS GRAF

ALMANYA'DA DOĞAN VE HİLDESHEİM ÜNİVERSİTESİ'NDE KÜLTÜR BİLİMİ VE ESTETİK İLETİŞİMİ FAKÜLTESİ'NDEKİ PLASTİK SANATLAR VE SANAT BİLİMİ BÖLÜMÜ'NDE OKUDUKTAN SONRA ÇEŞİTLİ SANAT KURUMLARINDA PROJE YÖNETİCİSİ, KÜRATÖR, EĞİTMEN, YAZAR VE SANATÇI OLARAK ÇALIŞAN MARCUS GRAF, 2001'DEN BERİ İSTANBUL'DA YAŞIYOR VE ÇALIŞIYOR. 2010, ALMANYA'DAKİ STUTTGART DEVLET SANAT AKADEMİSİ'NDEKİ ÇAĞDAŞ SANAT TARİHİ, ESTETİK VE SANAT TEORİSİ ENSTİTÜSÜ'NDE DOKTORA UNVANI DA ALAN SANATÇIYLA ÇAĞDAŞ SANATIN HEM TÜRKİYE HEM DE DÜNYADAKİ DURUMU HAKKINDA KONUŞTUK.

Röportaj: Eser Baykuş

Geçtiğimiz yıl nasıl geçti sizin açınızdan?
Oldukça yoğun bir yıldı. Plato Sanat'ta dört farklı serginin (Simulation Crisis, Realism Now!, What a Wonderful World ve The End) küratörlüğünü üstlendim. Çağdaş sanat tarihi alanında doçentliğimi aldım. Seçkin Pirim, İrfan Önürmen, Burcu Perçin, Erdoğan Zümrütoğlu, Seydi Murat Koç, Dilay Koçoğulları, Ali İbrahim Öcal, Bora Akıncıtürk, Nazim Ünal Yılmaz ve Rasim Aksan gibi önemli sanatçıların katalog metinlerini hazırladım. Kısaca, oldukça iyi bir yıldı.

Türkiye çağdaş sanatta son yıllarda epey hareketlilik içerisinde, siz nasıl değerlendiriyorsunuz son dönemde yaşanan gelişmeleri?
Her geçen yıl sanat sahnesi biraz daha uluslararası, biraz daha kurumsal ve biraz daha profesyonel hale geliyor. Yine de hala uzun bir yolumuz var. Alanımız çok kısıtlı olduğundan, tam anlamıyla mali olarak desteklenmediğinden ve fazlasıyla ulusal ve geleneksel merkeziyetçi olunduğundan bu böyle. Ancak, bu yılın en dikkat çekici gelişimi sanat pazarında ve ticari galerilerde oldu. Tophane, Karaköy, Mısır Apartmanı, Abdi İpekçi Caddesi ve Sıraselviler Caddesi gibi noktalardaki pek çok galeri, kurumsallıklarını bünyelerindeki işlerle güçlendirirken, profesyonel organizasyon yapıları, programları ve sergilerinin yanı sıra ulusal ve uluslararası fuarlara katılımlarıyla da bu etkiyi artırdılar. Bu gelişmenin sonucu, Contemporary Istanbul fuarında gözle görünür hale geldi. Ayrıca Londra Saatchi'de Seçkin Pirim'i görmek önemli bir olaydı. Bu, diğer sanatçıların da uluslararası sahnede görünmeye başlamaları için güzel bir adım oldu. Çağdaş sanat ve kültür araştırmaları konusunda önemli bir merkez haline gelen SALT dışında pek çok kurumsal galeri ve müze beni pek de etkilemedi. Sanat kavramını ve sunum şekillerini zorlayan sergilerle daha fazla risk alan küratörler, sanatçılar ve kurum yöneticileri görmek isterdim.

Peki, son dönemlerde dünyada bu alanda göze çarpan gelişmeler neler?
Dokumanta 13 ve Berlin Biennali geçen yılın oldukça önemli etkinliklerindendi. Geniş skalalı bu iki gösteride de konseptsel ve teori düzleminde güçlü çatılar geliştirebilmek ile devasa sergilerin dışarıdan algılanmasının mümkün olmayışı arasındaki çelişkiyi görebilirsiniz. Bu sergiler görsel sanat ve sosyal ya da siyasal bilimler arasında hala farklılıklar olduğunu ortaya koydu. Bunun yanı sıra; sanat piyasası, medya ajansları ve kapital düzen sahneyi artan bir güçle etkilemeye başladığından önümüzde yeni bir sanat krizi olduğuna inanıyorum. Dünya üzerinde daha önce hiç olmadığı kadar çok sanatçımız var ama gerçekten iyi olanların sayısı eşit derecede artmıyor. Bu yüzden kötü sanat eserinin aşırı derecede fazla bulunduğu bir çağda yaşıyoruz an itibariyle. İyi ve güçlü eserleri bulmak gittikçe ▶

"HER GEÇEN YIL SANAT SAHNESİ BİRAZ DAHA ULUSLARARASI, BİRAZ DAHA KURUMSAL VE BİRAZ DAHA PROFESYONEL HALE GELİYOR. YİNE DE HALA UZUN BİR YOLUMUZ VAR."

güçleşiyor.

New York başta olmak üzere pek çok sanat merkezinde düzenlenen müzayedelerde siyasi bir tabir olsa da Arap Baharı yaşandı. Coğrafi olarak Türkiye'nin yakınlığı düşünülürse sanatta yaşanan bu Arap Baharı'nın bizim güncel sanatımıza etkisi oldu mu?
Arap Baharı ya da İşgal Hareketi Türkiye'nin yürüttüğü politikaların ya da toplumunun üzerinde bir etkiye sahip olmadığı gibi bizim entellektüellerimizi ya da sanatçılarımızı da etkilemedi. Bugünlerde kültür ve sanat alanlarında neo-formalizmin süslü bir formatının baskın olduğu bir festivalizm akımını tecrübe ediyoruz.

Sizce 2012'nin en önemli sanat olayı neydi?
Evrensel anlamda bizim sanatımıza küresel bir bakış açısı kazandırmaya çalışan Dokumenta, ulusal olaraksa yerel sanat durumumuza ve sanat piyasamıza ışık tuttuğu için Contemporary Art.

2012'de Türkiye'de ve dünyada sizi en çok heyecanlandıran sergi ya da sergiler hangileri oldu? Top 10 şeklinde bir sıralama yapmanız mümkün mü?
Yeteri kadar seyahat etmediğimden sadece İstanbul'da gerçekleştirilen birkaç sergiden bahsedeceğim. Bu bir en iyi on listesi değil fakat benim şahsi olarak kaliteli ve farklı bulduğum on sanatçı ve onların sergilerinin listesi.

1. Mehmet Ali Uysal, Nesir Esirtgen Collector Space
2. Nasan Tur, Mana
3. Ersan Deveci, Dirimart
4. Rasim Aksan, Galerist
5. Seydi Murat Koç, Cağla Çabaoğlu
6. Burcu Perçin, Art On
7. Bora Akıncıtürk, Pilevneli Project
8. Nazım Ünal Yılmaz, Pilevneli Projects
9. Dilay Koçoğulları, Daire Sanat
10. Ali İbrahim Öcal

2013'de güncel sanat dünyası için öngörüleriniz var mı?
Sanat pazarının pembe baloncuğu büyümeye devam edecek. Aynı zamanda yeni sanatçılar, küratörler ve eleştirmenler tanıyacağız. Mixer gibi alternatif organizasyonel formlar barındıran yeni mekanların açılması da mümkün. Benim en büyük beklentim Fulya Erdemci'nin küratörlüğünde hazırlanan 2013 İstanbul Bienali. Erdemci'nin Bienal'in son iki organizasyonunda edindiği geçici müze havasından kurtarıp bir kez daha İstanbul'a resmi ve konseptsel bir odaklanma sağlayacağına inanıyorum.

Şu an sabırsızlıkla beklediğiniz bir sergi ya da organizasyon var mı?
Bir sonraki İstanbul Bienali'nden çok şey bekliyorum. Umuyorum ki Bienal'in yeni küratörü Fulya Erdemci serginin tekrar başarılı olmasını, beyaz ve temiz bir küp imajından kurtarıp onu tekrar şehrin bir parçası yaparak, sağlayacak.

2011'de Çin başta olmak üzere Doğu/Uzakdoğu sanatının ayak sesleri duyuluyordu. Bu yıl İstanbul Modern de Çin Kültür Yılı kapsamında bir sergi düzenledi. 2012 de Doğu sanatının ve Doğulu sanatçıların yılı oldu diyebilir miyiz?
Sanmıyorum. Evet, küresel sanat dünyasında daha önce hiç olmadığı kadar batı sanat merkezlerinde yetişmemiş sanatçılar var. Bu iyi bir şey! Yine de, çoğunluğun kökeni hala Doğu ya da Orta Doğu değil. Bu yüzden büyük bir patlama yakaladığımızı söyleyemeyiz. Her neyse, ben zaten büyük patlamalara inanmıyorum. Uluslararası sanat dünyası, sanat pazarı ve bu dünyanın aktörleri sürekli yeni sanatçılar, kültürler, yerleşkeler, coğrafyalar ve marketler arıyorlar. Bu arada, Çin sanatının patlama yapması, 1990'lara ait bir fenomendir aslında. Türkiye bu açıdan biraz geç kalmış olabilir. Yine de İstanbul Modern'deki sergi Çin sanat dünyasına ilk bakış ve tanışıklık sahibi olma fırsatı yarattığından önemliydi. Yine de keşke daha büyük bir sergi gezebilseydik, popüler ya da kabullenilmiş sanatçılar dışında Çin sanatının evrensel ölçüde bilinen yanı olan radikal nosyonlar ya da yaklaşımlar taşıyan sanatçılara da yer vermiş olsaydı.

Bu yıl gelecek vaat eden yeni isimler gözü- ▶

"BEN KİŞİSEL SANAT ALANLARINI ÇOK ÖNEMLİ GÖRÜYORUM VE SAĞLIKLI BİR SANAT MECRASININ RESMİ, TÜZEL VE SİVİL SANAT ENSTİTÜLERİNE SAHİP OLMASI GEREKTİĞİNE İNANIYORUM. İSTANBUL'DA DENGESİZ BİR TUTUM VAR; SANAT ALANLARININ VE MÜZELERİN BÜYÜK BİR KISMI TÜZEL YAPIDALAR VE ŞİRKETLERE BAĞLILAR."

nüze çarptı mı?
Sibel Horada, Buğra Erol, Damla Özdemir ve Yağız Özgen başarılı bulduğum genç sanatçılar.

Sotheby's'in Türkiye'de açılmasıyla Türk sanatçısı ve izleyicisi beklediğini bulabildi mi?
Sembolik bir cevap vermem gerekirse, evet. Fakat, aslında hayır. Sotheby's'in İstanbul'da bir şube açması ve Londra'da yaptığı açık arttırmalar hep önemliydiler, şimdi de öyleler. Sanatımızı ve sanat pazarımızı tanıtıyorlar. Yine de Türk sanatçılarının evrensel anlamda alıcı bulması güç olduğundan etkisi sınırlı. Bugün yabancı galerilerde satılan Türk sanatçılarının eserleri Türk kolektörler tarafından satın alınıyor.

Geçtiğimiz yıl bağımsız sanat kurumları ve bağımsız sanatçı insiyatifleri açısında nasıl geçti?
Mekan galerilerinin en önemlilerinden biri olan Apartman Projesi ne yazık ki kapandı. Bu büyük bir kayıp. Bunun dışında geriye kalan sanat ve sanat girişimlerimiz tıpkı sanata ilgi ve izleyici yoksunluğundan mustarip oldukları gibi fon, network ve profesyonellik açısından da eksik olmanın sıkıntısını yaşıyor. Sayısı 15-0 arasında değişen bu mekanların durumları bu sebeple çok güç ve hayatta kalmaları ciddi bir tehlike altında. Ben kişisel sanat alanlarını çok önemli görüyorum ve sağlıklı bir sanat mecrasının resmi, tüzel ve sivil sanat enstitülerine sahip olması gerektiğine inanıyorum. İstanbul'da dengesiz bir tutum var; sanat alanlarının ve müzelerin büyük bir kısmı tüzel yapıdalar ve şirketlere bağlılar. Bu yüzden umuyorum ki daha çok sanatçı, küratör ve kültürel aktivist genç ve cesur insanlar alternatif ve bağımsız sanat alanları açarlar; buna ihtiyacımız var.

"DÜŞÜNCELER UNUTULABİLİR AMA HİSLER KALICIDIR"

RAHŞAN DÜREN

PSİKİYATRİ ALANINDA YÜRÜTTÜĞÜ İHTİSAS ÇALIŞMALARININ YANI SIRA SANAT ALANINDA DA KENDİSİNE BAŞARILI BİR KARİYER YARATAN RAHŞAN DÜREN, İLK SERGİSİNİ EĞİTİM GÖRDÜĞÜ İSVİÇRE'NİN ST. GALLEN KENTİNDE 1993 YILINDA AÇTI. "TIP AYNI ZAMANDA SANATTIR" GÖRÜŞÜNÜN KENDİSİNİ ÇOK ETKİLEDİĞİNİ BELİRTEN DÜREN, SANAT ÇALIŞMALARINI YURT DIŞINDA VE YURT İÇİNDE TIP EĞİTİMİYLE PARALEL BİR ŞEKİLDE SÜRDÜRDÜ.

Röportaj: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr
Portre Fotoğraf: Dolunay Kazdal

Tıp eğitimi için gittiği Almanya'nın Aachen kentinde açtığı ikinci sergisinde ülkenin ünlü küratörlerinden Harald Kunde ile çalıştı. Almanya yıllarının ardından İstanbul'a gelen Düren, psikiyatri alanında yürüttüğü ihtisas çalışmaları sırasında sanat çalışmalarına ara vermedi ve İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Heykel Bölümü'ne misafir öğrenci olarak devam etti. Rahşan Düren, Haziran 2012 tarihinde Tarihi Fransız Konsolosluğu'nun bulunduğu Fransız Sarayı'nda Türkiye'deki ikinci sergisini açtı. Düren, şimdi de İstanbul'da açacağı yeni kişisel sergisinde yer alan 70 eseriyle kaos ve düzeni irdeliyor. "Rastlantı, zorunluluk, kaos, düzen kavramları gündelik hayatımızı belirliyor" diyen Düren, bu sergi ile bu kavramların üzerinde bir kez daha düşünmemizi sağlamak istediğini belirtiyor. Sergi, 7 Mart'ta MKM Beşiktaş Çağdaş'ta açılacak sergi, 30 Mart'a kadar görülebilir.

Tıp eğitiminizin yanı sıra sanat tarihi eğitimi de aldınız. Psikiyatri ve sanat arasında sizce nasıl bir bağlantı var?
Tıp eğitimimi sürdürdüğüm yıllarda, Achen RWTH University'de sanat tarihi, siyasal bilimler ve felsefe eğitimi de aldım. Hedefim bir yandan sanat formasyonumu güçlendirmek, diğer yandan da tıp hayatıma de katkı sağlayacağına inandığım alanlarda kişisel gelişimimi sağlamaktı. Gençlik yıllarımdan başlamak üzere sanatın ve tıbbın hayatıma yön vereceğini seziyordum. Aslında sadece sezmek de değildi bu, hayatımı bu iki dalın şekillendirmesine izin vermeyi gerekli de buluyordum. Yaratıcı yönümü lise yıllarında keşfettim. Sanattan ilk paramı 17 yaşımda kazandım; bir arkadaşımın ailesi yağlı boya çalışmalarımdan birini satın aldı. Lisede hocalarımın sanata yoğunlaşmamı tavsiye etmelerine rağmen benim tercihim hep belliydi; aile mesleği olarak kabul ettiğim, sevdiğim ve heyecan duyduğum tıbbı seçtim. Sanat hep tıpla paralel yürümeye çalıştığım bir yol oldu hayatımda. Sanata olan bu vazgeçilmez tutkum Köln Tıp Fakültesi'ndeki hocalarım tarafından da ilgi ve destek gördü. Avrupa'da, özellikle de Almanya'da bir öğrencinin meslek eğitiminin yanı sıra başka branşlarda da eğitim almasına çok önem veriliyor. İlgi ve bilgi zenginliğinin kişisel ve mesleki gelişim için şart olduğuna inanılıyor. Sınıfımda tıp eğitiminin yanı sıra kameramanlık yapan, müzikle, sporla profesyonel olarak ilgilenen ve bu uğraşlardan gelir elde eden çok öğrenci vardı. Böyle bir eğitim sisteminde, benim de sanatın içinde olmam, bu alanda eğitim almam, tıp eğitimimi olumlu etkiledi. Hocalarımızın bize her fırsatta söylediği "tıp aynı zamanda sanattır" cümlesi bana hep ışık tuttu. Uzmanlık alanım olan psikolojinin de sanatla çok yakın bir bağı var. Psikoloji insanların normal davranışlarının yanı sıra onların bilinç durumlarını (duygu, düşünce, algı, farkındalık) ve yaşantıları ile davranışlarının etkileşimini inceler. Bu bağlamda yaratıcılık ve yaratıcı davranış biçimleri de psikolojinin▶

"RESİM YAPARKEN HAYATIMDA ETKİLENDİĞİM OLAYLARDAN, DUYGULARDAN, ÇIKMAZLARDAN YOLA ÇIKIYORUM. BU SERGİ, SON İKİ YIL İÇİNDE BİR PSİKİYATRİST OLARAK YAPTIĞIM GÖZLEMLERİMİN SONUCUNDA DOĞDU. RASTLANTI, ZORUNLULUK, KAOS, DÜZEN KAVRAMLARI GÜNDELİK HAYATIMIZI BELİRLİYOR. SERGİ İLE BU KAVRAMLARIN ÜZERİNDE BİR KEZ DAHA DÜŞÜNMEMİZİ SAĞLAMAK İSTİYORUM."

çalışma alanına girer. Ancak psikolojinin, ilk kez 18. yüzyılda bağımsız bir bilim niteliği kazanmış yeni bir dal olduğunu göz ardı etmememiz gerekir. Yaratıcılığın psikolojik bir kavram olarak ortaya çıkması ve araştırmalara konu olması, 1950'lerden sonradır. Sanat, yaratıcılık ve ruhsal bozukluklar arasındaki ilişki, yüzyıllardır tartışılmakla birlikte ancak son 20 yıldır bilimsel araştırmalara konu olmaktadır.

Sanat kariyerinizin başında Almanya'nın ünlü küratörlerinden biri olan Harald Kunde ile çalıştınız. Size neler kattığınız söyleyebilirsiniz bu çalışmanın?

Resim çalışmalarımda, Harald Kunde'nin yanı sıra Dr. Werner Dohmen ve Schulte Zurhausen ile de birlikte çalıştım. Resim çalışmalarımı sürdürmemde katıldığım karma sergilerle sanat dünyasını tanımamda bu üç ismin rolü büyüktür. Ben sadece resim yapıyorum ve bunu da olabildiğince iyi yapmak benim mükemmeliyetçi tarafımdan kaynaklanıyor, hayatımda yaptığım her şeyde olduğu gibi. Ama profesyonel olarak baktığımda tıp benim öncelikli alanım. Geriye dönüp baktığımda bunun en doğru kararım olduğunu görüyorum. Aslında bu durum, sanatta bana inanılmaz bir özgürlük ve yaratıcılık tanıyor. İstediğimi, istediğim zaman, kaygı duymadan yapabiliyorum, karşılık veya ödül beklemeden.

"Düşünceler unutulabilir ama hisler kalıcıdır" diyorsunuz. Bunu eserlerinizle nasıl yansıtıyorsunuz?

Sanat, onu yaratan kişinin benliği, hayata ilişkin deneyimleri, yeteneği, eğitimi, sezgileri, düşünce ve duyguları ile ilişkili olması nedeniyle özgündür. Sanat, özellikle duyguların anlatımında önemli yer alır. Sözcüklere dökülemeyen duygu ve düşünceler, sanat ile yansıtılır, aktarılır. Dolayısıyla da onu yaratan hakkında bilgi ve fikir verir, izleyen üzerinde duygusal bir etki yaratır, uyaran bir dil oluşturur. Üzerimizde yarattığı duygu kalıcıdır. Bir sanat eserini izlerken sadece neler hissettiğimize yoğunlaşırız. Ancak o duyguya sebep olan düşünceler hep silik kalır, farkına varamadığımız gibi bellekten de geri çağıramayız. Ama o düşüncenin sebep olduğu duygu kalıcı ve keskindir. Dolayısıyla 'expressif' eserler, kişi üzerinde kendi öyküsü zemininde öznel bir duygu yaratır. Bu seyirci ve resim arasında çok özel bir bağdır.

Şimdi Türkiye'deki üçüncü serginizin hazırlıklarını yapıyorsunuz. Kaos ve düzeni irdelediğiniz bu serginizden bahsedelim biraz. Fikir ilk nasıl ortaya çıktı? Hangi malzemeler üzerinde çalıştınız? Bu çalışmayla neyi hedeflediniz?

MKM Beşiktaş Çağdaş'ta, 8 Mart'ta açılacak olan yeni sergimin hazırlıklarına 2012 yılının Haziran ayında başladım. Resim yaparken hayatımda etkilendiğim olaylardan, duygulardan, çıkmazlardan yola çıkıyorum. Bu sergi, son iki yıl içinde bir psikiyatrist olarak yaptığım gözlemlerimin sonucunda doğdu. Rastlantı, zorunluluk, kaos, düzen kavramları gündelik hayatımızı belirliyor. Sergi ile bu kavramların üzerinde bir kez daha düşünmemizi sağlamak istiyorum. Tuval üzerine yağlı boya resimlerimden oluşan sergide yer alan bazı çalışmalarımda ahşap ve metal malzeme kullanarak tuvalin dışına çıkıyorum. Aslında bu sergim, bir sonraki sergimin çizgisini de belirliyor; bir heykel sergisi olacak ve olabilirse sokaklarda… Herkese açık ve herkesin içinde…

Post modern insanın yaşantısı pek çok endişe ve arayışı da beraberinde getiriyor sanırım. Tasarımın her alanında ve sanatta da bu arayışı gözlemleyebiliyoruz. Sizin çalışmalarınızda bunun yansıması ne şekilde oluyor?

Bana göre, önceden kestirilemeyen, tanımlanmayan şeyde umut, yani özgürlük vardır. Tanımlanan her şey ise ölüme mahkûmdur. Yani aslında kaotik düzenler risk oluşturur ve yoğun bir kaygıya maruz ▶

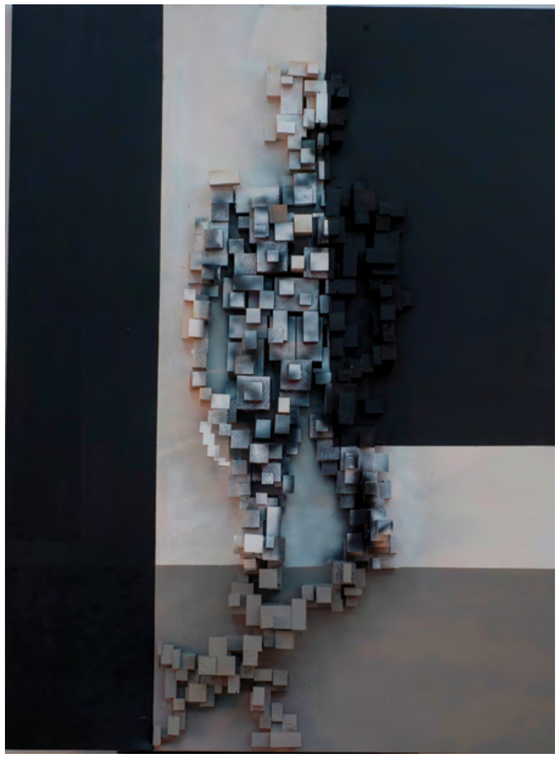

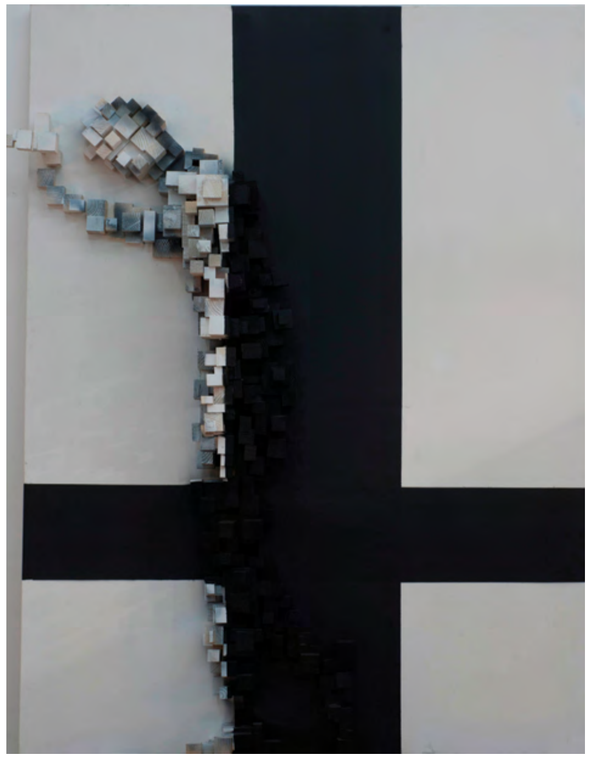

"BANA GÖRE, ÖNCEDEN KESTİRİLEMEYEN, TANIMLANMAYAN ŞEYDE UMUT, YANİ ÖZGÜRLÜK VARDIR. TANIMLANAN HER ŞEY İSE ÖLÜME MAHKUMDUR. YANİ ASLINDA KAOTİK DÜZENLER RİSK OLUŞTURUR VE YOĞUN BİR KAYGIYA MARUZ KALMAMIZA SEBEP OLUR. BİZ O YÜZDEN DÜZENİ HAYATIMIZA KOYARIZ."

kalmamıza sebep olur. Biz o yüzden düzeni hayatımıza koyarız. Ancak düzen aksine ironik bir şekilde bir yerden sonra içimizdeki kaygı duygusunu artırır. Postmodern insanın da günümüzdeki en büyük sorunsalı bu işte: Düzen ve kaos içerisine sıkışmış, endişe ve pek çok yaşamsal arayışı beraberinde taşıyan yaşantılar. Kişi yeniden bilinçli veya bilinçsiz kendi kurduğu düzeni yıkmaya çalışır. Mimaride Mies van der Rohe'nin "az olan fazladır" konseptinin yaygınlaştığını görüyorum. Bu konseptin içinde düzen arayışı ve aldanışı var. "Aldanış" diyorum, düzen zira kaygımızı geçici bir süre azaltır sonra ama tekrar artırır. Bize Gaudi'ler lazım. Bu bağlamda düzen ve kaos birbirini tamamlar. Bu makroskopik ve mikroskopik düzeyde proteinlerin bile temel örgütlenme şeklidir. Yeni sergim, bu düşünceler üzerine oluştu ve gelişti. Özellikle soyut resimlerimde özgürlük ve dinamizm, aydınlık varken; tanımlanmış yani figüratif resimlerimde ise izolasyon ve hüzün hâkim.

Özellikle son yıllarda önemli fuarlar ve sergilerle epey canlılık var Türkiye'de. Ülkemizdeki çağdaş sanat algısını siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Çağdaş sanatın görünür ve konuşulur olmasında fuar ve sergilerin rolü yadsınamaz. Özellikle çok farklı tarzlarda sanatçıların geniş kitleler tarafından tanınmasında fuarların önemli olduğunu düşünüyorum. İstanbul gibi kültürel zenginliğe sahip kentlerde sanat fuarlarının sayısının artması gerekiyor. Bu anlamda İstanbul'un, Londra, Paris ve Berlin gibi kentlerle kıyaslandığında önünde katedeceği uzun bir yol var.

Koleksiyonerlik önemli bir itici güç oluşturuyor mu peki? Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ülkemizde koleksiyonerler piyasanın oluşmasındaki belirleyici faktörlerin başında geliyor. Bu durum özellikle son yıllarda daha belirgin oldu. Ancak koleksiyoner olmanın yolunun çok okumaktan, çok görmekten ve merak etmekten geçtiğine inanıyorum. Sanat eserini görebilmek, algılayabilmek, anlayabilmek, bağ kurabilmek ve her şeyden önemlisi sevmek gerekir. Sanat bir yatırım aracı olmaktan öte hayatın tamamına yayılan bir tutkudur. Koleksiyonerlik farkındalık, zekâ ve kültür ile ilgilidir.

Önümüzdeki dönem için hedefleriniz var mı?

Tıpta psikiyatri alanında uzmanlığımı bitireli iki yıl oldu. Önümüzdeki yıl nörobilim konusunda eğitim almak üzere London Kings College'da yüksek lisans programına devam edeceğim. Nörobilim konusunda uzmanlaşmayı sanat çalışmalarımı beyin görüntüleme çalışmalarıyla geliştirmek amacıyla istiyorum. Ayrıca elde edeceğim nörobilimsel formasyon önümüzdeki yıllarda psikiyatrideki yolumu da belirleyecek. Tıp zaman ve emek isteyen bir alan ve önümüzdeki dönemde bu alana daha çok ağırlık vereceğim, geriye kalan zamanlarım ise sanatın olacak. Bu iki alanı bir arada yürütmek yoğun bir program gibi gözükse de, aslında sadece bir zamanlama meselesi. Kendimi bir psikiyatristten önce bir doktor olarak algılıyorum, dolayısıyla nörobilimsel metotların psikiyatri alanındaki çalışmalarımı daha teknik ve bilimsel bir çerçeveye sokacağını ümit ediyorum. Nörobilimin ileride girişimsel psikiyatrinin yolunu da açabileceğine inanıyorum.

Sanat alanında ise; bu yıl Aralık ayında Miami'de düzenlenecek Art Basel'e katılmak için görüşmelerim sürüyor. Berlin'de bir sergi yapmak için Klaus Hang ile görüşüyoruz.

"HEP AKLINIZDAKİ İMGEYE YETİŞMEYE ÇALIŞIYORSUNUZ"

SAİT MİNGÜ

İLK SERGİSİNİ 2007 YILINDA İZMİR ALAÇATI'DA BULUNAN KIRMIZI ARDIÇ KUŞU'NDA AÇAN SAİT MİNGÜ, BİRER YIL ARAYLA "DNIWER" VE "NERVOUS BREAKDOWN / SİNİR KRİZİ" SERGİLERİYLE SANATSEVERLERİN KARŞISINA ÇIKTI VE YENİ NESİL SANATÇILAR İÇİNDE HIZLA YÜKSELEN İSİMLERDEN BİRİ OLMAYI BAŞARDI. ARMAGGAN SANAT GALERİSİ GRUP SERGİSİ "BİR" VE EN SON SERGİSİ "LİQUİD EXPRESSİONS"IN ARDINDAN HIZ KESMEDEN YENİ ÇALIŞMALARINI SÜRDÜREN MİNGÜ İLE NİŞANTAŞI'NDAKİ ATÖLYESİNDE SANATA DAİR KEYİFLİ BİR SOHBET GERÇEKLEŞTİRDİK.

Röportaj: Senem Öztürk / senem.ozturk@alem.com.tr
Portre Fotoğraf: Dolunay Kazdal

İkili insan ilişkilerine ve gündelik hayattan durumlara vurgu yaparak, insan figürlerinin anlık hareket ve ifadelerine yoğunlaşmıştınız son serginiz "Liquid Expressions"da. Yeni çalışmalarınız nasıl gidiyor?

Şu anda süren birkaç proje var. İki ayağı var aslında, biri benim şahsi çalışmam. Kafamda bir seri var. Yine figüratif ağırlıklı. Onları yavaş yavaş döküyorum. Tabii şu andaki çalışmalarım eskiz ağırlıklı henüz. Düşüncede oluşuyor. Olgunlaştığında üretime geçeceğim.

Üretim süreci nasıl oluyor? İlhamınızı nerden alıyorsunuz?

Aslında farkında olmadan hayattan besleniyorsunuz. Sokakta yürümek bile insana pek çok esin kaynağı yaratabiliyor. Daha ziyade figüratif resim yaptığım için beni etkileyecek çok fazla şey olabiliyor dışarıda. Her zaman figür merkezli oluyor çalışmalarım ama nasıl ifade edeceğim farklılık gösterebiliyor. Medyası farklılık gösteriyor. Tuval olur, dijital baskı olur, belki başka sunumlar eklenir… Ama ilk başta bana en çok heyecan veren kısmı o ifadeyi yakalamak ve o ifadeyi izleyenlere geçirebilmek. Bunu yapabildiğimde o iş benim için tamamlanmış oluyor. O his bütünlüğü önemli. Bazen tek imajlar olarak da aklıma gelebiliyor, bir resim belirebiliyor. Tamamlanmış hali medyasıyla birlikte geliyor zaten. Tuvalde mi, kağıtta mı, dijital ortamda mı yapacağıma böyle karar veriyorum. Tek tek imgeler olarak geldiği gibi bir konuya ait birden fazla imge şeklinde de gelebiliyor.

Sonuna kadar aynı şekilde mi koruyorsunuz, yoksa yapım aşamasında değişikliğe uğruyor mu aklınızdaki imgelem?

Tabii değişiyor. Zaten insanın aklındaki imgeye ulaşması çok zor. İnsan bu işte ilerledikçe, tekniğini geliştirdikçe, aklındakiler de ilerliyor. Dolayısıyla hep ona yetişmeye çalışıyorsunuz aslında, öyle bir yarış var. Çünkü pratikle ve tecrübeyle yapabildiğiniz şeyle arttıkça, bu sefer hayalinizdeki imaj da gelişiyor. Benim 5 senen evvel yapmak istediğim resimle bugün yapmayı düşündüğüm resim farklı tabii ki. Olanaklar arttıkça ve kendi yapabileceklerinizi gördükçe beyin de hep daha ilerisini düşünmeye başlıyor. Böyle bir süreç var. En azından bende böyle oluyor. Kağıt üzerinde düşünmek gibi, bir cümle yazıyorsunuz ve devamına yeni bir şeyler ekleniyor.

Disiplinlerarası çalışmayı seviyorsunuz. Fotoğraf, tuval üzerine akrilik, dijital... Başka ne tür materyaller ve tekniklerle çalışıyorsunuz?

Bir kere vakit olarak hepsine ayırdığım süre benim için aynı oluyor. Heyecanla çalıştığım için malzemenin benim için çok da farklı yok. Ama benim için ▶

"İLK BAŞTA BANA EN ÇOK HEYECAN VEREN KISMI O İFADEYİ YAKALAMAK VE O İFADEYİ İZLEYENLERE GEÇİREBİLMEK. BUNU YAPABİLDİĞİMDE O İŞ BENİM İÇİN TAMAMLANMIŞ OLUYOR. O HİS BÜTÜNLÜĞÜ ÖNEMLİ."

hala esas olan şey çizgi. Ona aşkım hala devam ediyor. Çizerek temelini oturtmak, o şekilde düşünmek ön planda her zaman. Bilek gücü önemli. Bilgisayarda çalışıyor dahi olsam, mutlaka öncesinde çiziyorum. O hissi de seviyorum. Dijital çalışmaları ilk defa 2012'deki sergimde gösterdim daha evvel kendim yapıyordum ama yeterince olgunlaşmadığını düşündüğümden sergilemiyordum. Fakat ileride teknolojinin de imkanlarını kullanarak çalışmalarımı hareketlendirmeyi düşünüyorum ama daha emin değilim. Animasyon, video-art gibi… Çıkar mı çıkmaz mı göreceğiz beraber. Teknolojinin olanaklarını takip etmeyi seviyorum. Olanakların çoğalması çok güzel ama ipin ucunu da kaçırmamak gerekiyor. İşin ruhunu kaybetme riskiniz de beraberinde geliyor.

Eserlerinizi kurguladığınız "figüratif ekspresyonist" anlayış, çizgi romanlara duyduğunuz ilginin bir yansıması mı?

Çizgi romanlara düşkünlüğüm hala devam ediyor. Kahraman odaklı, onun çevresindeki maceralar ilgi çekici oluyor tabii ki. Orada geçen senaryolar da hareketli olduğundan, insan hareketleri, kadrajlar, kaslar çok ön planda oluyor. Örneğin Conan benim için çok öğretici olmuştur. Abartılı da olsa göre göre duruşları, anatomik yapıyı alıyorsunuz. Çocukken çok çizer, birebir kopyalarını yapardım. Onlar da birçok şey kattı tabii ki bilinçaltına da yerleşiyor. Benim de bazı çalışmalarımda bu çok net hissedilebiliyor.

Herkesin hayatı boyunca resme ilgisi mutlaka bir dönem olmuş, hele ki çocukken, ama siz ne zaman kesin olarak bunu istediğinizi anladınız?

Elim kalem tutmaya başladığımdan beri her zaman çizim yapardım. Ama bunu profesyonel olarak yapacağıma ilk kez ergenlikte karar verdim. Daha 14-15 yaşlarımdayken Mimar Sinan'a gireceğimi biliyordum ama hangi bölüm olduğunu bilmiyordum. Ailemin de epey desteği oldu buna. O yaşlarda, Gırgır yeni dağılmıştı ve Avni dergisinden Serhat Gürpınar'a ulaştım bir tanıdık vasıtasıyla. Benim ilk hocam olmuştu. Okuldan çıkıp dergiye giderdim elimde defterim. Desen anlamında bana ilk dersleri veren kişi o olmuştur. Avni ekibindeki karikatüristlerin hepsi bana bir şeyler vermiştir o zamanlar. Üniversite dönemine gelince ben resim kursuna gitmeye başladım, daha akademik bir eğitim aldım. Lise ikinci sınıfta bir ressamın yanına geçtim. Sonra Mimar Sinan Üniversitesi'ne girdim.

Bir dönem reklam ajansında çalıştınız. Bu tecrübe sanatınızı nasıl etkiledi? Sizi tamamıyla resme yönelten ne oldu?

Mimar Sinan Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra yeni bir heyecan aramaya başladım. Belki biraz da yorulmuştum sanıyorum resimle geçen onca yıldan sonra. Bir reklam ajansında staja başladım. Teknolojiye ilgim zaten vardı ve kendi kendime bir şeyler yapıyordum. Başlangıçta o heyecan ve stres çok eğlenceli geldi, kendimi iyice kaptırdım. Yaptığım bir iş ertesi gün billboardlara çıkıyordu, bu da çok hoş bir tatmin sağladı. Çalıştıkça iş büyüdü, junior art direktör oldum, ardından art direktör ve 5 sene böyle geçti. Bir de insan o çarkın içine girince, çok vakit ve enerji isteyen bir iş de olduğundan, etrafı daha zor görmeye başlıyor. Kendinizi dışarıdan göremiyorsunuz. Askere gidince o çarktan kurtulmuş oldum, işle ilişiğimi kestim. Resme karşı borçlu hissediyordum ve bu işi sonuna kadar denemeden ölmemeye karar verdim neticede. Böylece resme geri döndüm. O senenin sonunda da ilk sergimi açtım. Biraz şansım yaver gitti aslında. Kırmızı Ardıç Kuşu'nun sahibi bir şekilde resimlerimi gördü, beğendi, ilk sergimi böylece orada açtım ben de. Sırasıyla, bir ünlü bir de genç ressamla sergi yaptıkları konseptleri vardı. Fakat ajans tecrübemden söyleyebilirim ki sanatımda bana disiplin kazandırması açısından çok faydalı oldu. Sonuçta, kendi kendinizin patronu olduğunuzda kendinizi disipline etmeniz çok zor oluyor. İşlerin teslim tarihleri olduğundan hızlı çalışma ve hızlı düşünme konularında da geliştirdi beni. Bir de dijital konularda bugün kullandığım alt yapımı oluşturmada büyük faydası oldu ajans geçmişimin.

Özellikle son yıllarda önemli sanat fuarlarında ve sergilerinde epey canlılık var Türkiye'de. Ülkemizdeki çağdaş sanat algısını siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bizim kuşak, eski kuşaklara göre çok şanslı. Hem işlerimizi daha fazla insana ulaştırabilme konusunda şanslı hem de onların değerlendirilmesi konusunda. Sergi açılacak mekanlar konusunda da öyle, örneğin internet apayrı bir mecra… Türkiye'de ciddi bir gelişme var bu konuda. Belki de ortada dönen paranın biraz da bu sanat alanına kaymasıyla olan bir şey bu. Dilerim bunun devamı gelir ve istikrarlı bir şekilde sürdürülebilir. Burada bizi temsil eden insanlar olarak galericilere iş düşüyor, çıtayı korumak anlamında alıcılara iş düşüyor. 2000'lerin başında başlayan bir yükseliş var ve 2010'da patlama yaptı. ▶

"BİZİM KUŞAK, ESKİ KUŞAKLARA GÖRE ÇOK ŞANSLI. HEM İŞLERİMİZİ DAHA FAZLA İNSANA ULAŞTIRABİLME KONUSUNDA ŞANSLI HEM DE ONLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ KONUSUNDA. SERGİ AÇILACAK MEKANLAR KONUSUNDA DA ÖYLE, ÖRNEĞİN İNTERNET APAYRI BİR MECRA..."

Ama biliyorsunuz dünyada da önce bir pazar oluşturuluyor, sonra hızlıca tüketiliyor. Umarım burada da böyle olmaz.

Koleksiyonerlik önemli bir itici güç oluşturuyor mu peki? Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Oluşturuyor tabii ki, bir insanın eserinizi alıyor olması itici bir güçtür elbette sanatçı için. Hem sizin daha iyi işler üretmeniz için de bir teşvik oluşturuyor.

Peki, sanat eserlerinin 'yatırım' unsuru olarak değerlendirilmesi ve sanatın ticarileşmesi sizce hem sanatçıyı hem de ortaya çıkan ürünleri nasıl etkiliyor? Sadece beğenileni, satılanı, trend olanı yapmak sanatçının özgürlüğünü kısıtlıyor mu?

Yapan insanla alakalı biraz bu. Öyle moda işine girilirse devamı gelmeyecektir. Çabuk tüketilir. Elbette bu sadece sanatı üreten kişi ile ilgili değil, galericiler açısından da bakmak lazım. Bu işin basite alınması, hiçbir bilgi birikimi olmaksızın sadece 'moda' kavramlar üzerine galericilik yapılmaya çalışılmaması gerekiyor. Sanatçının kendisini iyi hissettiği eserleri ortaya koyması önemli. İçten olması, verdiği his önemli. Zaten bu koşullarda üretilen eserlere takdir mutlaka bir şekilde geliyor. Tabii yapıp hiç kimseye göstermemek de bir tercih sanatçı açısından. Bunu yapanlar da var. Zaten satarım düşüncesiyle yapıyorsanız sanatçı değil zaanatkar oluyorsunuz. Resim yapmaya başlarken bir şey beni harekete geçiriyor, ama bu para değil elbette. Beni o tuvalin başına getiren, hayatta kendimi ifade şekli. Böyle yaparak mutlu oluyorum, tatmin oluyorum. Böyle bir iş yapım bir de maddi gereksinimlerinizi karşılayabiliyorsanız zaten sizden mutlusu olamaz.